

Wyle

Piezīns

Sākot ar 1943. g. 1. janvāri.

1944. m. 92. l. pusē.

K. Galle

kirjasto V. Cedronin vai J. Mederain, jo taat
 nu pan luter dand, ebdumun. — Jorma Jorjosen
 nimus uz J. Rudziti parvna kirkon par J. Jorjas
 lolla (Kantaja kirkon nauta). Onnos, ku taji autori
 tix jutoji un neolettaji vet atampuntin par vrtin
 darhsein, salla 9

1943.

3

Aizvadotāi rēco un saņaidotāi jaunā padu klusi klusi mēfās.
Smagas dienas valick ar muus, bet nav nekādu pagomija, ka
tugmāx kaut tuvākā nākotē gaidāmas mēfālas. Pētēs, lai
nu kā, bet jāsaka tapat kā Pūnkam, ka „dzīvot, dzīvot gūbas
mau.“ Cēties un dzīvot lody ar zaru tautu.

1943. 1. 1.

Mājās Fr. Dziesma ar kundzi. Runājos par nupāt ar
Brigades sodalgu sodalgotājiem K. Skalbi un J. Lazdu,
Dziesma atjūt, ka izvēle pareiza, un ka vīzi, ar kuru būjusi
sarama par to pīcējoties. Vēro baidoties vienoti, ka šī sodalen
sajoga mēdli, p. dziesmas mēdli pīcēmas un dziesmas dzēlts nās lazar
ar dzēli un dzēsi iju to beiju pantu:

bet uel lazo smūzarāini
Lahiju ozols ueni rotājs.
Taha tīrā vīzas mauna,
Krodols pūžam uenarūps.

Jonaida Lazda patā ožoku bīduma, vīkārām

ka uelaku. Tai joma plinluotis dzemam sai jadijuma aru par
 Rudziti. Kas jau but, da so un to dzemmas dzefolu drajuma
 parprot vai uelaceji istabos aru J. Rudzitis. Bet vai tad jau to
 jautraucos? Kas jau laiku saita nomaidroses un ataritis jats
 no javis. Bet ja kas jaceji kritijets, tad par to set majak ko
 ytraucies. Pastarta, cik bari manam Sajores Daznuikas
 tulkojuma 1921-jada Latvijas Valties novirzija dziesdels,
 bet man ne jarta uelaca jau to dusmoties. Guji otradi: kas
 kritika bopuljacejs, tas man iktamba uelaca, ko to jateica
 apses delam, bet kas bopi jacejs, to es patuseju nera un naktamos
 ydelumos jlaboji. Man lillas, sak, tu teicu dzemna, ka ju, dazi
 var ise autori, kritikas ypravet varak, jersonsi, uvis bterani. 1943.1.1

nepreruz V. Cederman vai J. Medemam, jo tad
 nu jau butu dandz ebaldum. — Dzemna jocijapam
 novis uz J. Rudziti par visa kritiku jau dzemmas
 lollu (Latvijas Valties raksta). Binos, ka dazi autori
 tik juteji un uelcietiji par atvaucimtu jau vaju
 darbu, sak,

Armas Bogaderes laureatu godinašanos auto Nacionalajā
 teatrī, kas pārplūst, īpaši ar jaunatni. Valsts 3. gimnazijas audzēkļu
 tautiskās terpes kārtības varbūtē zālē un balkonos sēdējās, cik var
 dzirdēt, uz visiem ļoti patīkami un sirdīgi dziesmām. Jūsaida Lazda
 ir šīs gimnazijas skolotājs. Kad nēsa P. Jēss-Prānmanes kundze
 ievēdām laureatus teatra zālē, aplausi neapstājās un ar zīmīti.
 Atzinība bija abiem dziesmniekiem vienprātīga un nepārprotama, jo
 lalā to varēja vērot, kad visi vāca pēc otra laupīša savus dziesmas,
 Skalben, kura galvenā daļa jau daļai padarabaim, dziesma gan
 matu sešta, kurā viņa jau stipri manāms mūža norieša
 vītums, melodijā matja balss debēja, kad viņa laupīša savas
 dziesmas. Klauvētojus jo sevišķi atzīmētāji parjūtama motīva
 Sūņot manī, Kungavas vilpi-dziesmas un dziesmas dzelte un lazar
 ar dziesmi un dziesmi izjūto beigu pantu:

Bet vēl lauzi smūžaraini
 Lāhiju dziesmas vārdi vārdi.
 Daba tās dziesmas manī,
 Kāds mūžam nemaiņos.

Jūsaida Lazda patā dziesmu bieduma, iekārtojam

5. I. poluizye atjinet seofoto.

7

Biblioteka aktual kurtizadruca: gramatists K. Zeberts,
prof. L. Berzins, Jozs Klieve, Valdis Grevits. Arpedzo par dazam
listam no vieds nozmesjamis bez asarim. Reversam: Lepas-Krumins
Jana sastadota un tulkoata vica prozas autolozija par Cilviti un
bistepi par Hemanu Isteru rakstidams, sajinimnati vici cildina
un ar vintunam psalas, da latiem lasotaji diantel vici nepazistot,
turpretim vardu amerikas drapski Vollesu, kam dazi upernisi
un nepodsi izdevsi pludinajumi tantu bez jesas un apmestas,
esot lasotaji un pazistot malu matas. Ar tu, sveta Letere!
Vollesu vici vici izdevsi tantu tas pato Gramatu Drupu H. Rudzitis,
kas tajad izdevsi to izlasi, kurā un vici pato plevicisi nozamsi,
kaut ar jehuti nozamsi. Tas un ir malti un patidami. Otu
zous un to patu Lepas-Krumins. Kad to vici prozas autoloziju
4. gvestu ve robezumi un tu ievicis pato Lepas-Krumins, burtlicī
un korantise, kas patidamsi jukojudis par kulto taliozumu,
gribedamsi tajad vico vici drupu ar speccomat, viciam
patidat kaut do labu, izteikums, da patu pedzo stāta un
gan vici, Lepas-Krumins, esot burtlicī patidamsi. Lai tie
oti un tā, bet vici esot tik paus, da patidamsi gribotis lasit.

8
Olet, ak vai! Kas Lepas-kūnīn am bijis jo šeit, mēto pils, jo mēs esam tūdojis vā, bet so pēdē tāpni tāds esb tūkotāj.

1913. 5. 1 / 10. 1

Briņades laureatu godmārtanas viesību laikā mēto
gandrīz visi, kas bija saucākuši. Tēvka mūs Komitejas
pilnvarototājs P. Jēfer-Freimane, cildonādama Svābi un Lazdu
kā latviskus dzejniekus, kuru dzeja turā tautas dzieslī. Svābe
atbildis mūs šāp esis argrādā, ka latviskība ir ar vēl daudz
lielāki raksturliki kā mēs, piemēram, Rūdolfis Blaumanis, kas
savās uoselēs un šitāi savās komēdijās kers veselu tiju
galeriņu. Visi esot apstājis un jalcis, tīrai pē gēpūtām.
Protams, ar tām esot gava uosme, ja tāpni varot elout vā no
domā un jūti. Tīrai un labai dzejai vajagot būt tādai, kas
aizkustina, rauc, vibona. Kas lūpētis gan drupā propaisis, bet
vājam jāpūst lobplā, ka tīrai dzejai vajagot būt tādai, kas
stipra dzejas aromata kā piemēram tīrai kinas tēfai, vārd kad
to cel pē lūpām, vai kā laba Blavannas esara dūmam, ko
kūpni. Vārai vajagot vibonāt. Ja dzejai tā garšā aromata
neesot, tad tā neesot laba dzeja. - Kūpa stāstīja strīkus

9

un muaja par latinesu un estu tantu literaturu, ipetkdamul,
ka latinesu dzeja varot drobi hatis lido tantu lastaju prolasu.
Vnu dzejavu au, ka ap 1900. gadu bijis lols latinesu dzejas
vzplaukums. Kavēdamul atnūpas par to lastu knija tad parbata,
ka ar skalbi pūmores dzejavus ap 1901. g. Plauktis, kur vntis pē
vāda fauna entuziasta Pursta, kas Plauktis atvērīs grafistu
mātku stādi (tā vntis nosaucis jau foto darbuca), mācījis par
fotografu, jo Purstis bijis drupā pamācījis kārsta. Skalbe un tur
ipetkēs fotografētis un tad vntis dzejavu vntis. - Interesanti
muaja jul. Roze, paregodams lolo tantu (vācu un krievu) tā vntis
mātku vātku un gēna - konglomerata vātku, un muaja
nacionālu vātku vzplaukumu. Tad vntis vntis vntis vntis vntis
un panti muaja vntis prof. J. Jicāns, prof. K. Karstis, J. Rudzītis,
J. Gīns, iemācījis vātku au, ka P. Jēter - Germane ar jau
ot vntis vntis vntis vntis vntis. Vntis vntis, ka pūmores knija,
muaja pa dūri tū vntis. Vallars vntis vntis vntis un
vntis vntis, vntis vntis vntis vntis vntis vntis.
Tā vntis vntis vntis vntis vntis vntis vntis vntis
un vntis vntis vntis.

1913. 10. 1

11
Arī autā, kas ienācis un labi uopkapots, visaur izjūstama
Ei ziņība un atulātība. Silts, celdnātauns plūms, Lada
vārdus tīca direktors Balodis, bet noņņutīze, kas ar dažiem caustiem
papīstama ar atulātība, īpatnējā veatīzīnā, Jēzūainos salīdīnājnūm
noventē K. Sualbi un J. Lazda. Kādus pēcus dēfodus no vājnā
stam vīemlīs uolastī vati fmaida Lazda, bet cītu vīpas un
arī vairākus K. Malhes dēfodus dūlamīfa nolūcees. Dzelatānas
molotāfa it. Piedēla vadīta nolūcēn kōris uolpēlāfa tīs (starp tām
vīem vīpa komponēta ar lazdas tētra/dzēpūstīpas. Ar to autā uolēdīās
un nolūcees abīfa vāfīs.

Tāpētīn molotāfī, unū vīdū vīpū lazde ar vīm vīpas pātī
īpēdētī vīpīs, palīka un pāvādīfa dzēpūnās un pārkūnās kopā ar
laureatī fmaida Lazda vīpū vālam, jo kēlbe domības dē vīlōfī
īerades. Pēgalda starp cītu vāvāfī ar. Balodis ar jo vīvīkī
dīterēvātī prof. Jīcāns, ar pāvādīlam starp cītu, ka lazdas dēfū
vīpēt dēfūpa tīpī vāllāvīt arī vīo balnī, Jūdōfēs, vīpī vīpūvādū
balnī. Un vīvīkī, fē vā dēfū ar uolpēlīnāmōfī lazdas dēfū, tad
vīpūm, ka vīpas pāsauls vīpātī, arī vī vīpas pāsūmōfī, lotī
tīvīs vīpūvādūm. Pēdē latīnās un arī vīdīpīs. Man
tas fē vīvīkī pā vīvīkī, tādāi domāi es labīvīt vīvīkīpīs,

jo tas jauklums, dzies un dziesmas jēga, kopīgā uztverība un harmonija, kas atniedz laidas dzies, palpo tasi upam tādā pasaulē, upstātam. - Savā atbilstumā laida parāda lieldzienu spēlēt un gara celumu, kaut arī dzies dziesi apstiprināta un sajūmināta, un tā tomēr nekad nepadodas jūtēlībai un nezaudē pašnovērtības un mērķtiecības nesa sajūtu, kāda valda ar vienas dziesi. Jomāji un pārdalās par šī valsts iegādi: tas ir pieņēmušis nosaukumu ar sava laido dziesmu, un ir to ito labvēlību, kāda unai būtu jābūtu un daudzi unai neesot ulemā dziesi. Šī dziesle siltuma got mānāji unas vidi, unai jūtēlības pārdalīti atbūnāta. Unas dziesle got uzplauduši tūjāt kā uzplaudušas kā mānāji pēds vienas dziesles, kas te tajad arī unai. Reizē ar jūru ueltem, darba lieldzienu pārdalīti unai atniedzai Ant. Antinā Ropjtas raunty.

R. 1883. 23. I

Mana tāda dzies, kānā nāni atcerējies un rauntyki pārdalīti dziesmu dandzi daudz un pārdalās. Bet lieldzienu raunty, kān tas dziesmu, dara to arī personāji pārdalīti: prof. L. Rēpētis, Richards un Ella Rūdzyti, Jomāda laida un Marta Lūdzyti.

noturās un Vīgas kop-rakstu redakcijas jūras), tomēr noteicēp vārd bīpa
un palma tīrai man. Tola pārnuatas un nopārdrotas jūmērijalās
brūpas, šīdīki uģērot akadēmīko jūmēru rakstu kartotāna un
redakšāna, lai rādoto, kā jūmēdod an jūmēmuus, kur jūmēntūleceba
tū labi uģēlāukusi, uģyoti raksti. Pīlusa un pauatīsa tūmēto
jūmēbānda, sīti kommentāri, pāredys kartojīms, arēji pūmējīpūmē
fotomus, un pūmē rēpēfās lētroms, - tūmē laīkūmē vādētās brūpas.

1943. 11./30. I

Isena Pantes vaihūmē pīnāipāde Nacionalā teātrī, kas

Herr

wird hiermit ergebenst gebeten, den Festakt aus Anlass der
70. Jahrestagsfeier des Herrn Professor Dr. J. Endzelins
am 22. Februar 1943 um 11 Uhr in der Aula der Uni-
versität mit seiner Anwesenheit beehren zu wollen

Der Festausschuss

U. A. u. g.

Ansprachen sind durch Fernruf 95382 bis zum 20. Febr. 1943 zu melden

kasātn akadēmisko un par Endelona dzīvi un darbu teica
 prof. L. Bērziņš, vietām rūsā ierīdams arī tīri relatīvāku humoru.
 No apmeklētāju izētas prof. P. Lelma uzruna un arhibīskapa
 prof. P. Grūberga uzruna. Pēdējais runāja tik izjūsti un iespaidīgi,
 un ar tik jaunu humoru, īpaši par mūsdienā $\frac{2}{3}$ izglābtā un
 saglabātāam kultūras (ko prof. Endelons īpaši), kas šķīst kā
 tāmūllam, esot ļoti mēls, ka viņa auditorijā to uzruna ar
 nedabtu lāpājību un aylaigu vārtu, daudzi teikt. Bālas un
 viņai lēdijas turētāji bija prof. K. Stranberga, prof. J. Kugas,
 prof. Kieldes u.c. uzrunas. Bet par šo pretīgi bija klausītājs centon
 prof. M. Pīmanis, kas vadoja runības un runāja nevis par
 apmeklētāju no universitātes juses, bet īpaši gūzi nepareizā
 latviešu valodā, jo tam vēl ar šoju vārtā bāsa accentu.
 Tā loks kā maza ironija par lētā latviešu valodas smētiella
 Endelona darbu un jūtem. Pārēdāmais mākslēt par šo darbu
 un darbu, ir un lētāti atbilde un patercas uzrun prof.
 J. Endelons, tikai mākslēt jūrdams no šo darba, plūnot
 un šo šos pretinātos un mērtājos. Pēc manām un daudzu otru
 domām, tas vēlēja un maz saparšs.

Sodas tiri taida ka jubileju dēlam. Eiropas goduā sava

viena 50. dzimšanas dēlam, dzelzceļu klubā, pēc tam, vaktar, kad
dēlam bija izcildināts prof. J. Endzelons. Vakarā saradās ap 25 cilvēki,
kopumā dzegu inengabalaina sabiedrība (dala, kas vēlējis pedagoģis,
sauru tēlu del, unarefe pedagoģis, tika noraidīti): K. Skalbe, J. Lazda,
Elma Jārlote, Jānis Jūns, Jūli Silis, Kunt. Raudve, Ofelise un Berta
Sprogere, Rūdolf Gyle, Adolfs Ems, Jānis Rudzītis, Kunt. Leģvāns,
P. Stigars, Kārlis Strauts, Anna Vārzma, Valtis Grāvis, ^{Jānis Andrupis} Atis Feinats,
Andrejs Eglītis, Jūlijs Petersons, Vik. Vanadzins, K. Dzelzēns, u.c.
Vakarā, ko visi parādīja pie gāzes alus un parīzamu trūcīgu
vegetariem uzkojāudem, ievadījis ar sakofostas adags nolastāmu
P. Eimānu, kas rakstīta uz lielās lomas, ar J. Kalvita pmetu
skīni un angliem, jau kura P. Stigara ijaši sām padziņnam
uzraukti pants.

Dzimušam Petriem Eimānu pūnriņe padziņās.

Prītiņi mīpiti ņeu valgo,
Roze vīt vaktarā vīnā,
Vīnīti draudzība algo
Dzimušā garīlu dienā.
Draugu un draudzības lottā,
Rāzēmī padī lai jorkas!

1943. j. 2. februārī.

Kāpiņus parakstīti. Jēta Maunča, Jānida Lapa un K. Egle.

Pālabā parakstīti pieņamā noņemēji mē no Krievās juse:

Jānis Bērziņš

Valdis Grēvītis

J. Grīns

Jānis Rubzītis

Ofelija Spjere

K. Raibācis

A. Bārda

Jānis Grēvītis

J. Morsvītis

Adolfs Ems

K. Dzelkale

Otrā noņemēji mē:

Rudolfs Egle

Ostis Aizars

Joh. Silis

Jānis Bērziņš

Kārlis Maunča

Aleksandrs Jaunp.

Kārlis Kalle

Kārlis Kārkliņš

Kārlis Strauts

L. Keicers

J. Birzulis

Pāvels Vilks

Aleksandrs Čuks

Knuts Lēvāns

Benita Seņņina

V. Vanadzis

Trešajā noņemēji mē:

Lēta Rudbeņa

Rūta Andersone

Elona Jābē

K. Raudvere

J. Alksnis

J. J. Jansons

Jānis Bērziņš

K. Bangeris

M. Romānovs

V. Kalve

L. Pērkle

Valts Grēvītis

Atis Freinats

Andrijs Eglītis

Jūlijs Petersons

Ceturtafē nozīmējuma :

- F. Dzelma
- R. Rudzītis
- K. Čaklītis
- Austra Kalniņa
- Anstas Eglītis
- E. Bode
- K. Razoņi
- Kārlis Elvass

- Mirdza Baudrupe
- Jānis Kalniņš (advokāts)
- B. Gropere
- Jūlijs Roze
- E. Rudzītis
- R. Oris
- A. Baumains
- Klāra Jāle
- J. Plautis.

Vakarā vakariņi ļoti jauki un patīkami, draudzīgās un saderīgās
 pārrunās un dziesmu skaudonāšanā. Ēruamī sarā nūmā šūnī
 gūnī un nīti cīldūnī J. Jūnī. Rūnījā vīl Ulrā Jāle nī
 nījūpīdātō nīnīlūnījūnī, jō lāi jūn Ēruamī nījūpīdātōjī dūnījūnī
 nīnīlūnī, pālsūnīnī vīl tōmī dūnījūnī nīpā dūnījūnī nīlūpīdātōjī;
 tād vīl nūnījā jūnīdā lūjū, Kārlī Kālīlī (nīnījūnī nī Vālkas
 lānīnī, vād Ēruamī nīdēnī nīpā dūnījūnī jūnī Dēfās), Jūlījī Pēterjūnī,
 Jānījī Andrūjī n. c. vījūnī nī nī dōs nīlūlūjū P. Ēruamī,
 nībījūnī nī vīlēdūnī, lāi nī nī nījū nīlūlūlū lānījūnī nīlūlū
 nī jūl tūn dūf nīlūlū bīnā nī lānīlūlūlūlū nīlūlū jūnī
 jūnī kūlūnī nī dūfī lā nīnījūnī 20 pānīlūlūlūlū jūnī.

Bibliotēta Kārlis Šalhe, kas oca un ilgi nelūpa par manis iepriekš.
 Esot nācis apstādītis, do es darot, kā man ulājotils, kā turētis
 veselība. Un par jūtoties stipri atlabis, un vairs tā, kā pašā jūtā nāpā,
 kad daudubūd maģi mocijies. Šalbi moka tāpat kā mani nīem
 kārtē, tāpēc vārd tā interesējas par manu veselību. — Tad vārd
 pārdē uz literāru sarnuām. Es vārd esot vārdam vārdam palasitē
 vārdam literāturvēsturi, kas esot laba. Vārd vārd to lalyriat
 gīlētā dard. Vārdam citi esot vārdam vārdam vēsturi, vai
 man tā esot. Kad aizradu, ka no ~~vārdam~~ vārdam domāšan
 literāturvēsturi par vārdam vārdam es atjūta vārdam jūrdam
 Sīla sarnatā un to sarnatā vārdam vārdam, Šalhe vārdam
 apyrazas, lai dodu to vārdam. A. Kārdam vārdam is gan
 interesanta, bet vārdam vārdam maģa, vārdam vārdam jūrdam
 nepārdam vārdam. Vārdam vārdam vārdam vārdam un to un
 vārdam vārdam dard. Bibliotēta vārdam un P. Gārdam, un to
 vārdam, un tā tālākas sarnas kādu justundā vārdam vārdam.
 1873. 26. 11

Vārdam vārdam Aleksandrs Čāks, kas vārdam vārdam un sarnam
 vārdam vārdam P. Gārdam, jo abi vārdam vārdam vārdam vārdam
 vārdam vārdam. Vārdam vārdam, bet par vārdam vārdam Čāks

21
mā daudz, mā gaudz vā jāt. Cē Brūnais kluss un
maoz, tē Caus turpētū ruzs un apzātē, un Brūnais
ulm vā uopelcātēs par vīpā tīknažilū, jezua nāžim
zaldzmažimilū un apzātē apzātē. Pēdži Caus partāta,
ka vān dramātīko pōem nobilitzīs un dīpuma lūpat vān
turātos draugus tē noulauztēs.

1943. 27. II

Sovakar pē dōdas Pālēnē kundz Pālōparallās, uz kum
opum aivēnātis arē es. Kaut jau bātū interesantī vāllauztēs
tafād dažādās pā ruzas un vīdēnū par Pālōji, tomē
Sovakar uz ruzānū bāt vāvān. Ar Pālōji sātōs, ēpāpnos
un tūn ar tū dējīs par ruzānēbas un cētā pūstāji vān
kījānā bāt-jada ruzē, pē prof. Ed. Rūdēnāpā un
M. Brūpīnōlā, pē kum vāt vāvētās. Mān jāpāllā, ka
Pālōjā ka cētā vāvētā vāllā tūlānā un pūl cētā, drōpā
vāt modnā pētōjūnā sātō. Arī par ruzānēbas vāvētā
sūtā pūllā vāvēt, jo vāvētā dēlūnā un pūllānā vāvēt
apmātos vāvētā. Vāvēt, vāvēt talants, vāvētā un
vāvētā lātīnēnā vāvētānā is dījīs pūlētī un pūvētētī.
Pūllānā vāvētānā vāvētānā pūllānā vāvētānā, bāt tūn vāvētānā
vāvētānā vāvētānā un pūllānā vāvētānā vāvētānā vāvētānā.

1943. 28. II

Pēterisotēta atrial Skalle, savā līganajā jūtā, ar spēcīgu
 rokas, un nāpriet pēterisotēta un jaceļto galvu ievāķ manu itabotā.
 Tajad nācīs jau tikai gramatas apmānūt. Bet kad vāro kurost
 lasītava, tad vārost nocēstis, vēvēnācis ar pē manis. Pē
 māzajā itabotā esot tik pauci un patīkami, vārostāst man
 gramatas, itā bēlbotētas gais, vācu gramatu māzajā. Ka
 deus vāroteros. Vāro jau vācēst vārods kārtīgs lasītājs, gūbot tikai
 to, kas vāro pē pēto vārotes. Joreif vāro gūbot pēpēnt vāro vāro gūbot
 Pūrajūdes laus vārotes, vāro stūvītis un kāde vāro, māzās
 Dieji vāro, par Pūro-Franču kā. gūbotis vārotes, ko un
 kā tolaik vārotes vārotes par kāro. - Pē manis pē vāro
 teoloģi P. Baumanis, kas vāro materialus vāro pēmanā ore trūnā
 J. J. 14. martā, un P. Franču. Skalle lāpētā pēmanā ar
 vāro vāro.

1843. 1. 14 -

Gatarodans Jazepa Vitola jubilejas vāro krājuma
 bibliogrāfija par vāro un vāro darbu, joreif vārotes pē
 vāro māzās, Jertundes vāro 3 dz. 15. Sīmanis māro pē vāro
 manī loti vāro un vāro, un pē vārotes vārotes, ka vārotes

parunā būs, tikai uzņū vai vēl man ko derīgu varēst
 pateikt. Par savām rakstiem un tādām šādām norādījumiem
 man nemanot dot, tie arī loģiski tieši esot bijuši tikai tādi
 gadījumi rakstīti, kas pa lielāku daļu vēlāk atgriezās.
 Kad parādu viņam bibliografiju, ko esmu par sarakstī, profesors
 tikai rullas vēl uoplata. Kur gan tik daudz esot rakstu parādēs?
 Bet kad gan nu tādi fanātiski tā mēs bibliografi vērtējam
 darbu, tad jātic vēl būvot. Uz dažiem savām krievu izdevumiem
 iepriekš rakstiem (par Kjadom, Belgijevu) un tūmā arfrāder,
 tāpat uz to, ka viņi igus jodrus bijis St. Peterburger Zeitungā
 mūprasusdālas redaktors un tas tad viņu rakstus viņa recenziju
 esport. Par nojēlodaun, šis lasrauts te Pēteru un pēteru
 un tā šo darbu bibliografijāna jāatstāj uz vēlāku laiku.
 Pā nemanot mums vajājītas viņa māzāji, patumtījā darba
 itabā študas pusotras. Jāpīpūnē vēl, ka par viņu mūžu
 darumu laiku ap mums lidoja, un jūp kārtīji vērodamus
 un klausīdamies, galais papajāilis, kojē kurā prof. J. Kholo
 nīloji jānūstāja par Pēteriti, par drandzēm un par
 drandzēm Pēteriti, bēji te viņam uz rullas, uz pēca vai
 klājja uzmejdāmis.

māte ieragājās, kāpēc Turpeņos reizdodot nam dzēļu.
 Turpeņos atceris: "Jā, tā to lai rak. Ar dzēji ir tā sarādi,
 gluži tāpat kā ar austerēm. Kauter austeres omājas, tās ir, loti
 labas, būnīstas, bet tikpat tās pabek vecas, tās neder un ir veltur.
 Raba dzējs ir tādi tā, kas nenoveco. Lūpa nav labas dzējas, tad
 labāk lai nav tās ulemaz. Jā, tā tas ir? Mozūfūmārijam
 dzējamā tas datrā jākā būtu pūvēro, švalbe pūvēro,
 atvaidās, nolodamies dzējamā pūvēro.

1943. 8. III

Atvaļ. Pūvēro. Landoškis sōdru pūvēro, ka ceturtdien
 11. III Ratzāls dzējas bij. izpūvēro norādīti dzējamā kopā
 dzējamā pūvēro. Pūvēro pūvēro pūvēro pūvēro pūvēro,
 vairāki dara bēdi pūvēro, daudzi izpūvēro. Loti gūvēro but
 kopā ar tiku, kas vēl Pūvēro noturēro, bet voreš tas nav
 dzējamā, jo tāpēc ceturtdienas rīta man jāpūvēro pūvēro,
 kas pūvēro un gūvēro manī redzēt un vēl izpūvēro.

1943. 9. III

Tā nu izdevās, aizbrauksim ar det, pie māmiņas, ultrareju but
 reidi pie saviem latgales divīzijas laika kara bēdriem, bet netika
 arī brāļa 25 gadu raustniecības darba jubileju, ko viņam 3. g.
 20. marta sūfā turāvis draugi. Jubileju pagājuši saurās apindās,
 viņa ilustā, jo nekur nekur neradīja ne vudas, un arī joproj
 nebija ne plāstak draugiem un paziņām.

1943. 22. III.

Kopā ar Jānīdu Lazdu biju šodien pie Juntas māmiņas. Jan
 ištaka laika, gaudot viņu jēmu, viņa dienu. Patlaban jau lielas jau
 stīpi atpūgusi, tonis no jultas vēl uccelas un strādā, ciktā gēti
 lauj, gulta gultkama. Lūstis, jau atpūst stīpi viņu nospēz, un ja
 un tam pūstropas vēl laites, kas traucē arī plūsti darbu un viedu,
 tad ir saņotams, kāpēc viņas sēfā, tā to šodien vēroj, kopulysts dīļu
 kumija un sajiņa čna, kaut gan viņa pati atļauj elstas smārda f.
 Smāids tonis veļpūk un veļpūk vārds tik gēti la agri. Bet lai
 ka, mājas vai betas betas, pūstos vai sēfēs, kumfās vai jūaidos, pat
 diemīti, māmiņas veļpūhāni jūtam, ka J jūsu pūstis liela personība,
 gara valdīdā, patstāvīga un apģarsta.

Interesantas sarunas Quāca ar Raudri par otrātur.
 Harp estis, vārds vārds, kur nevien atbēdīs raustniecību, bet viņa

latīņu literatūra bezgalā veltīgākā, savrupā,
 salīdzinājuma. Gūtā samāts kontinuitāte, plūstam, vērtīgas
 attiecības kopā ar citu tautu literatūru, tūkstus tādu parādību
 tā literāru Moku, kā plūstam franciānu, ķīniešu. Gaudēt katrs
 veltīgākā, nāc un par sū uzbeigto un nospēt, veltītā dāms šā veid
 lūgšanā, ne tā mē pērnākā. - Ja tā lēlos iekšēnos nāts, tad Raudrām
 sava dala ar tūkstus. Tūkstus dāms un samāts pētīt, iekšējos tū,
 pētīt gātunā un stila paralēls, veltītā gara un būtiāas
 radniecību, sūpētīfā un abtī pētīfā u. t. t., jūtīt, ka tā dāms
 hāw vīs. Izpēt latīņu veltītākā samāts, dāms gūtīlām,
 no secās latīņu gara pasaules un tā ir veltītā un exēta
 samāts arī ar citu tautu veltītākā.

Māts Richards Roberts ar vāp gūnām. Vēlāk ar Fr. Džepma
 par Jānuvārbīna Bejs pēdu gātunā.
 1943.5.4.16

Samāts un tad, man no bibliotēkas mājs pēt,
 dāms Jānuvārs Bartjūalā ar P. Aigara, un dāms tūp
 pētītīfā ar sūm dēta Ali. Paprietu Aigara mān. lāms
 ar māpēt veltītīfā veltītīfā ierāstū un jāpētīfā no
 Aigara pētī vāp dāms gātunā ar veltītītīfā
 veltītīfā: "Gūmāts lēvāpām un veltītīfā mā vāp

maģistrim pazeņģais ģēnu literatūras dzirdaris Pēteris
 Hīfarijs. Harfādami un jol Operas apbārdzjūnku laukūnā.
 sēdēdami norunājam stundas pusotras, īpaši par pēdējā laika
 notikūnūnū mūsu patsū, latīnīsu, dzīvī, vīdijūnū bterārā pasauktē,
 Kad tā apskatās un padomā, kas tie par tīpēm, daudzi jō daudzi!
 Bezjōji, līdēji, tantis nodēvōji! Mums ī tūai vīlus partē
 literatūras jūnāls ar Māllis jolūģalā. Pō mū gūlēt sajrāt
 Javās vīlās līdēji! It tā grandzīt jūn jolūģī jūnū vīo redakcijas
 sārtaus. Ah, ū, mū tā vīlūģī jūnā vī ai vīlūģī jūnā! Dots vīlūģī
 vācētī par tādu sārta jūnū cēsānū tūai mūģis un
 jūlūģī jūnā. Un cīk sarādi: Mūnēs sādus mātrū laika dzīvī
 vīrjūnū vīlūģī vīvīrādi literāri jūnūģī jūnā!

1883. 14. 14

Bibliotēkā grāmatzīdēvōjs A. Māllis, Jullijā jūnūnū
 taj. īpadnūllis. Norunājam vād vāc tā stūnūnū par literārānū
 līctūnū. Kūnī vīlas lai es jūnūnū vīnā apģāda literārā
 redaktora jūnūnūnū. Protūnū, tads aīcēnā jūnūnū mān ī
 līds jūnūnūnūnūnū un aīcēnā jūnūnū, jūnūnū jūnūnūnū,

Dos pēnākurus es labprāt uzskatos. Pašu tādā, un īpaši
 šai uzdevīši jūkstāpā laida, kad cilvēki, tā tad aies, tiek uzskatīti
 tūn loza kārtā, saistīti, un kāda lidatā darba āpus
 bibliotēkas nav iespējams. Ieteicu šāmu mānu nieta snikt
 redaktora darbam jot. Pūdzīti vai arī prof. A. Ivāli. —
 Ja, darbotis atzinās, ka Gullifa apjoms esot tik tālu nostāties
 uz līnī, ka vairs ne citāku varot sacensties. Kopām uesot vairs
 jāt pēlājiņu uamuzkūptu, ko izdot, tos papēnuot cīti, pēpītiot
 un jābīrām. Pānu tālāk vairs varot laikt, un vairs cīrot, ka
 ar nojētnā daktora palīdzību vairs starvelli uzlabodot. Vērtis
 katrā jūnā grīlējis dabūt mānu, kam esot vīzās apvīdās
 laba darva un uovietus vārdi, bet ja un es neuppaucēš, tad neņemot
 vīnāt ar kēn, ko mīvējī.

1943. 11. V

Pielūgums no Kultūras departamenta nārdēms, K. Šulhe
 iegrīpēs, ja mānu bibliotēka. Esot vīrdy tādā dūafn, tajē c
 pēluācis pāmūnāties. Mūny, latvīdēnu, sātīdēnuas pēbīdītiā
 un atulātā sājūnāvānās uesot dēpējāma, tajē c pēcūnāties
 vīsmāz vīnām ar otru personīši sātīdēties un sādīdētāties.
 Latvīdēnu tautu ~~ap~~ lēzjot dīvi līdī uēpēnī no dōvām

pusēm, un vajagot daudz fiziska un gara spēka, lai to gūtu
 un uzturētu boga. Bet jāprot, ka latviešiem ir vēlīgs un dziļš
 nacionālais instinkts, garša ir talitate. Lai gūtē un laimē
 kā šib, latvieši tomēr nekad neapņēmuši nevienu cēloni par
 otru lētā. Un tā ir laba nākotnes kōla.

mitis. Bet Maķe tās noraidījis. 1913. 12. 11.

Pēdēji ir ieris tas, ka daži hameleņģi edvēki, gan
 nēcēši latviešu pūcēti, otri pārdoto lēs par lēcē un unu, par
 acumirulēju personu labplājsu, un nodēvēti no tautas. Vēl
 Šalbe, uzaģrotot tādu pūnu, edvēkus, kā J. Unams, kas ar
 vīdēnu spēkām dēvēti un tautas vācu spēkēs, nevērodami
 savas tautas un jām tautas interesu. Bet kā ir tad
 novērtēti, no tautas, tā tauta drīz novērtēt no viņa, jo
 gaidāms nākotnes tūnda neesot vairs tāle. Un arēc tāda
 suniņa lēšana un nodēvēta vajadzīga? Vini to uzaģrotot.
 Šalbe šāta tad, ka nupat Unams ir pa telefonu gāucis pre
 deris un lēcē pūcēti, lai katru mēnesi nāktu nāktu nēmu
 uzskaut doms propaģandas rakstus: vīna pūca, J. Unams, un
 J. Drešera Unas, ko viņi unajūti l. maģta sasauktā

celu uz univers, un pa tam gan jau kaut kas radzies mazu labu.
"Vai jūri, ta var izpaust jau", švalbe priekšp i gaucas un mēs
atsadamols.

1843. 21. V

Prof. Jāzeps Vitols padomāšana Latvijas universitātes
autā viņa 10. dzimšanas dienai turējot. Aula pilna cilvēku
vēlmeittara un pēk, darba bērnu, draugu, paziņu un citu tājs.
Sīnības kunda prof. M. Pīnmanis vācu valodā, 1800 pats ar
tas noslēdz, atkal vācu valodā. It kā Vitols uelbu latīnīsu,
bet jau vācu profesors! Ati pa videm vēl 1843 runāts vācu valodā.
hu tas atstāj loti pretīju, pašmōjēsu iēpaide. Iēglaunās un
jmatās tā, it kā pati latīnīsu šis apspāndītu. Kāuers!

Prof. Jēkabs Vitoliāts runā latīnīski par Vitola nopelnēm
latīnīsu mūžīkas lauda, viņa priekšulguus frakstāts, un ti kamātais
no videm. "Dzērnūvaras" koris noskaidroja Vitola kurpante,
Dīlāpante. ^(Gēnāras pils) Vesela vinda apmāitūmū ar jūstēm un veltēm, starp
kurām daži loti apmāitūsi un jūstīsi pīnūmū, arhibīstāpa
prof. Gēnberga). Bet pat vīdū atbūldešū un pateri cās pats
jūstārs Vitols, elegantī, atturīsi, ar lielu pabēkū un taktū,
uzsūnē dāms, ka vīdū jūmū mūžū vīdū veltīsi šūai darbam

tikai par visu tūm, proti - dynteris Rostriju. Ja varam šai radītāmas
darbā esot kas padarījis, kas dynteris arī tūlāk, labi, bet ja ne, lai tad
tas arī jūdot, uzjot no nojēlot. Neapmierināta bīfērdzīvītas, ka sarītojoņa
indis arī tūlāk nenocētas un drīzām jaun vācēstām klaidāms uz
osnu apsvēstumu un tūlāk atliedzē. Salīdzinot ar prof. J. Endelma,
jāzaka, ka Endelma jūdotā tonis bīfē rānāta, un arī pati Endelma
H kā gara di jūks, uzsvērdams parā bīfērdzīvītu un pret vācēstām
reimaf īpaši vācēstām.

R. 443. 22. V.

Juntas klaidāmas jaunā gramata Prometeja jāsoma, vāder pve
Hhas labā vajām šī jāsoma gramata. Tā loti koncentrēta, apraīsu
domu un ījūtu lajāta, jāsā jāsā noskaidrā, sārīstosa. Labākie
gabali tūm var Prometeju, Anđgoris un Jēti inf. Itāna kundys attiektām.

Autra Cēlāna tad un jāsātas bīfē sarītojoņi pār ruma vāllam
par šo gramatu. Tradīssis: māest. L. Čūibe, aktīze L. Špilberga,
gramatīcis, P. Vīlens, režis. F. Ertneris, kīlīze Marta Eva,
ant. Alma Abele, Prof. P. Lejāns, prof. Strāds, M. K. Bīzāns,
jūm. H. Vītols, operpīedone M. Brekmans-Štangele, komponīte
Lucija Garante, Prof. S. Jicāns, opjūille Jūnāda Lazda,

Kantorište Zjane Dinkalne, filozofs Kōnst. Raudsē, pati
Jēta Maunpa u.c.

Re A. Cēlēns krada vārden, jinnā tās vndas nolagja
Maunpa Tera (Cinova Kuntze), cildnosn, lēt labi ugrautu vīpāreju
atgaisni, kura varetu labi sevīstot Latviju tēnē rakstā, ja tū
rebutu tū vōji pēt Maunpa. Jan stingu Kuntzeja oga esejs var
Prometejs māest. L. Čihel. Kipam lēp dēļpau dandz šoldann, jēt
Maunpas Prometeja interpretācija. Uzjinnā tonē Čihel atjina
esju par labi ugrautu. Vēl. interesantāka lēp dr. H. Bijsā
atgaisne par Čihelā attiecēbu Maunpam un postu. Citādi Bijsāis
šindē ičoldann uedpēca, atjina eseju par gēesji ugrautu, kuar
Kuntzeja Maunpas vortājs pēt Gētes oga Kuntzāns Vulpjasi.
Maunpa vortādsat vārdandz jann ois šindētes vōjmi Gētes špē,
jinnā lēp vērtēn pēpējot lēpā lēdē negatīvajam atgaismēn
van vōjmi. Bet ja Gēte vōdžvōjis ar vōjmi 18 gadu nelantājis un
10 gadus lantājis, tad gūpi lēp vērtāti un vāpustji vō vōjmi
attiecēbam, ma tē lēp, un tās vōvēstēt ševāst. Maun te jēpēlēt,
un tē lēp lēp un špēberjai nūpātēn, kā Bijsā domas šai
jantājinā vōjmi ševān ar maunam ugrautim. Kāpē C
novēstāt Vulpjasi par tē, ka vōja ieguvojē Gēti? Kēpē vōja

270 Geti, bet Gete varam taču izvēlēties! - kā medicīnas zinātnieks
prof. Strānviests runāja par Paracelzu, bet prof. Ed. Jēkabs, apskatot
krievu mācību grāmatu, kuri šķīdēja veltīti referējumi, bez Krastu
par vai pret.

Pedagi katram runātojam īpaši atbilstoši jautā klausītājam, pre-
kam to un neaprotami parādās viņas labas zināšanas,
vīdās un spējta domāšana. Daba apdosi atzīta katru
kūtiņu ar piemēriem un pierādījumiem, kur tas bija vajadzīgs
atpazīšanai, un apliecināja, ka viņa ļoti labi var valdīt ik tēmu.
Par savu grāmatu viņa ļoti priekšī: Lai un tā grāmatā koda, bet
viņš esot mācījis, tā nodēpot viņas bīdītajās darbības koncentrā-
cijā. Tā kā viņa domā viņa un viņa vārds nerakstot, un tā grāmatā
tā joprojām redzēt. Turpināt viņa rakstot par savu studiju. Bet
kā un ko viņa turpināt rakstot, to viņa nepateica.

Valsts viņa vārds bija ļoti priekšī un garlaicīgi, bet tā kā
bija kādandz operāta un vairāki prebaldumi, tad pētīta laika, un
valsts datubūvēti kustāpēji ir runājis, neapņēma, un ap plūst.

11. jūlijs.

24. V.

Bibliotēkā jūma vēstniecē Irma Riepsala, kuras pirmā grāmata Burvestība tīnai uzpūta klajā. Dīpai nav noliedzamas prozaiķes dāvanas, veidla, raizīnājam uz neapantām divainībām un detām dibonāka fabulētāmas spēja, tomēr Kāsefas mākslīgās pārliecības vēl trūkst, un tapēc tā sarunas par literāturu, tā arī vēstes jūtama liela nedrošība. Vai viņas radītāmas spēki atdros, jolūam atrādijs? Pats fantāzijas maiz ymācas pēl viņas domājot. Viena pati doma un gūskas, ka nu tālētā sarīst valstī jām par dandz uozīetna, jīpīst būstnojīetna trādāt. Kāz jom viņa raust jūzi tīnai ita jūskākodāmas, ka rotalodāmas.

Piebildu, lai neņem raustīnēcības tēk vīglī un vīgljūatōji, ita dāzi loti jēzīji raustīnēcī to dara, jāmēr am: Aleksandrs Gīms un Aida Viedra. Naudai jāmāzī dāmas vīpi laiž vīlāji tēk vīgātāms dardus, ka jūskāmas vīpīms tēlū rēbīs.

Riepsala parāsta, ka pirmo kājas dīstībū viņa jōt jāsīnēj uz jām jāmāmas, kur vīnā vīstolūmas dālarā jīzīgā tā vīpas Aotū jāmāti. Jēl, ka tūm kīstīms vīzījs dandz, bet vīrāk tīnai vīdīnāvīnā, kurai vīpīn it ka vīgībōtēs vīnāz tīcēt. Sīstījūzī vīpa arī pē vīrō vīkārū, bet tū jū vīrāk kīstījūzī, tas vīpā līcēs labāk. Sīkumā no dāmas vīpāi tīzī tēk kēil, ka vīpa jūzījūzī to vīkārā ar līcū dīlētīnā, bet vīpātōzī, ka vīpa vīaldōzījūzī, un ka kolēzījūzī vīpū vīpūstī vīpūzījūzī: dāmas vīpāi vīpīn jōt loti vīstōtā un vīpā domātājā.

Mājas uzturam, iguļos un Skalbe (statorijas eti 10-3) Ponda kundzes
 atnāk un c. lietas. Džeņiņam ar katru dienu raksta numuri (3 un 4.)
 arhīva vajadzībām (Ponda uzskaites del), jo tajā nabagošanas korektā
 līdz tādai pakāpei, ka pat žurnāla atvērta numuru ar lēģitāmielī
 pat par nandu uvert dabūt. Skalbe kļūda tad tos no paktam numuram.
 Skalbe dūrojas, ka viņas žurnāla redzēšanas jūtājums viņam
 diezgan lēzi jāatdūro uz nepatīkšānu. Kāpēc man esot tevis
 par to, ka tu mans gribējs viņam uzspiest arus prastis propagandas
 rakstus: pats tu mans un J. Dreslera mans, ko tie manāji vi 1. mēdži.
 Bet šis tas tevī notiek un pēdējāji noraidījis, aizprātis dāms, ka
 žurnāls domāts un kalpo tikai latīņu rakstniekiem, bet ne valstīšai
 vajadzēji arī tēvja. — „Bet ko domā, Skalbe saka, „mūst uvert
 tu mans man pēdējam un „kājūt“ vajā, ka tas mans uvertot vis
 jāpārīto, un to esot novejis. Smieklīgi, mēne. ko viņš varēja
 korekt, kad pat man gribēja tas uzspiest korekt, bet es atteicos to
 darīt. Pūstam, kādam, pēc bēdē manā kāms, un gribēdams tādus bēdē,
 un to gribē to vainu rācīem puzi un stāda, ka viņš novejis man
 iespēdams uvertānu. Mē, es manāji uvertānu, tas ir 14.
 kādi bēdē un uvert, kādi jānūpi vajūli var būt cilvēki! Latīņu

39

nodarēji! Pāš dzirda, bez kuans Harta vīnam strany, cik
vairā dandy darīs un pāvēcis Latvian labā, un jura darboties
labā, kaut itentā savas karjeras det, un to darīs viņa tīva par
slūtu Latvianem.

Kalke jūrofas net ar jaa to, ka jūmalam gēt gūt dabūt
labus raustus. Ar vīnu vīnu veģēdijām lūktu, raustuiki it ka
apsikusi. Būtu parjām gūt vādys tes rākotie, ja nebūtu cerību
of laiku maistām pūžu, Latvian, labā. Bet tagad ar vīnu radīak
pēaugot tās cerības. Divi beise vāsmākas savs starpeji nokāpjas
un noasno, un tas vīnam certām tantam parāiro gredys of labāku
rākotie. Vajaga būt tīvai jātānu to jfāidot un jēnāerji
sāpēt. Tajee rēbji, ka tādā tādēji un karjeristā kā kuans
janc un josta Latvian labā, kaite tai. Ir tācu nenobēdjam, ka
jādi Latvian jū var kārtēt vārdak vārdā jūstūllē!

1843. 1. VI

Manā 56. jūkstāmas dēļa klūga un mīlēja, bez lietas
gēfūtas un skalīku apvērķumēn.

1843. 2. VI

Panjam uceoti, jōdla vesela rība vnda pātrūcāus ar
 rastru eldām. Viņiņus no Rojas veikalā arā nārdams updās uz
 Jāņa Broga, kas ielas malā, gēta pājisā, labi, ar tērušī gēlēs,
 sēdēja pavis rātos un pūcēnāpā manī. Hebrjū ilgu laiku arā
 redzējis, bet pāpaka, kaut gan nātkāngad arā 60. pūcēnāpā
 dēna, veltis arā nēlās pālicis un arā estāds tūsas brādī.
 Džingot Olarē itā lauk pūcēnāpā un uz Rēpū nēlās pālicis
 Van redzēt, gēne nās arā nēlās pālicis: labi gēlēs pāts, labi kōgts
 Brangis pūcē, jānīs atpūcē rāts, ar vārdū pālicis - labi pālicis. -

Ar Jāņa teātra rātkū K. Baltjūnāpā, kurā pāpāpāpā
 mētrēm pātkā brānt cēnā pē Alfr. Džilūnā. Vairāpā pūcē,
~~arā nēlās pālicis~~ arā nēlās pālicis, kurā pāpāpā pūcē 2 tūri
 Manj un abā pūcē arā rātkū ar Dž (Džilūnā un Džilūnā),
 bet tū pāts uz nēlās pālicis arā Džilūnā. -

Džilūnā pūcē Pāndis, kam lātkāpā nēlās nēlās
 pē rāts, lai arā arā nēlās pālicis pē malās. Pātkāpā pātkāpā
 kātkā dēnā, kurā vārkāpā pūcē pūcē pūcē. - Panjam arā
 gēra cēnāpā Kārlis Gēnā, kas pūcē arā pūcē, kad cēnāpā nēlās pālicis
 arā pūcē un arā pūcē kātkā lātkāpā pūcē pūcē.

Bibliotēkā Kārlis Strāls, iebraucis Pasaules teātra 25 gadu jubileju. Salīdzinot ar to, kāds ir šis izdevums, kad filmā bija Pasaule, tāpat ir, bet atpazīstams un atlabojams. Kāda ievērojama rēta negot gan salīdzinājumi, neraudot ar daudz ilustrācijām, līdzīgi kā laika parādēt gulus, taču labāk jūtās kā filmā un tajā, ko laika ar izkārta izlabojis.

Runājot par tajādējiem kara un politiskiem notikumiem pasaulē, kas uzaucami var izskaidrotajam uzturam un nepatīkam, un par latviešu stāsti, esam vienā domā, ka latviešu pieredzē tonis gaida uzkotne, ka viņu gūstas cēlākas atbalsts ar labāku dēvējam. Ja prasītu, uz kā rēta dēvējam tādu sam uzskatu, tad rēta rādīti motīvi uzaucami gan patērēt, bet ka tādā uzskatā ir pamats, to rēta labi jūtām un apzinau. Un vai tad intrinseki daudzes, kas tikpat liela uzaucami tā pērtāji uzaucami? Patrieti ir dzimsti jām laimīgas priekšus, viņi būs uzaucami, tas ir.

Teizņemies daļas grāmatniecības, un Strāls dabūja radīt las grāmatas, un pēc tam jāpa paprabā izpēt pāris kaņus alus. Bet tas bija jāpērt, ka tā manta - t.i. alus, tajad pabūsi tik pliclana, ka uzaucami rēta vērtis.

1943. V. VI

Būta, pilnā un pārpau uzoņņūfā mēn lēp latinēn
 teatra 25 gadu partā vēstures atēri vēstā Vaidelotes 23. lē.
 Ne pūņmas no tā, ko es gūm kādreš, sū lūgā 23. lē. ocafā
 Pūfā lātū. b. lās teatū kā jūmēlīs uopātīdams. Ne mēn
 autām vārtāms, pātī oņscenējūms, lēt ar vātī ožēlē tāda
 vēstāfā, pūllānā, tūlā, uē pūņmas no uņmūfā 23. lē. ocafā
 gūm. Dāi tā sū pātīrējū kālūmēta un apātīlū uņēd, lū pūmāfūm,
 tāntāi uolāpātā pātīlānā, vāi gūm dārbūnēlū pūfūmūms, lēt
 oņtū nēkū uelēd, pūmāfā lēlōm teatū oņē 23. lē, tājēc atdōfē
 oņdī lētī lēdōfē oņē 23. lē.

1943. 6. VI

Biļbrotenā Adolfs Ems, tājotīs pātīlānā uē kātālī, uē
 ožardam, kū uņmān Pētārdēnā pūmāfūmūms. Uņē uņēn kā
 atbrānēis no Vālkas, kū dājās uēdēlās apātīrējīs, uē Jānūrukēlū
 J. Pūlōnīcā, liēlā mātīlās un vārtīlēkās un vārtīlēlū drāņgā.
 Pūlōnīcā pūmāfūmūms no 1908. g., kād es lūgāpē drāņgēs uēlā
 strādāpē un lēpē oņpūlōfōs ar Vālkas Pātīrēlās bīdītā, kū uņēn
 lēpē uņmānūms. Pūlōnīcā uņmāfā pātīlānā kā oļōkē un kā
 oļōkē dārbūnēlū, un iētē lātīnētīs no lātīlā gālā. Pūjēc

43
man bija liels prieks, dzirdot, ka viņi tajad, pārsiežos omās
okupācijas laikos, esot varījam atterops un atulāžas tyves, pat
koti, ko viņi tikloti un, nepredaloties, pteridauis, ka „iepostok
laikšigala [tas gūņep, vopar uz tautu), uemrot dzēdat. Tā u, ne
pūcētāis, ne kaut ko raņīgu cilvēks kas gūņep, ja viņi pūcētāis pe.
Kūes. - Es tāigās atulā pe viņa braudt, teicu, lai mūsdra
Pavloviču vadit memuarus, jo viņam dzēgan daudz ko tēnt, un
lai atūta bibliotēkai gūcētāis.

Rūnājam nel an viņā par dalku, kas man libā atūntrā. Te
cilvēki, pūcētāis Indriķis Vtols, toreiz Molotājs, vēlāk mācētājs, kas
man loti gūcētā atūntrā un gūcētā un gūcētā gūm, darba un cilvēka
mūcētāis, ar kuru mēs daudz jaunības draņķulstē gūmā. Pūcētāis
tādē tūji, tā Molotājs Kolangs, vēsteris Pūcētāis u.c., kas
daukānā par itālu laukēsu tautas mūcētā ispūcētāis parāzītāis,
būpe ne tikāi vēcētā, bet pat mūcētā. Mana notāpe vet būcētā
toreiz būpe nācētā un tajad atēvotā, es uzskātā viņus par
nūcētāis, kas pūcētāis bācētā zodu. Pūcētāis, Kolangs ar
tūcētāis un laukēsu laukēsu nodarētā būpe pūcētāis itācētāis par
laukēsu valodas un literatūras (par cētāis pūcētāis mūcētāis)
Molotājs teijenes pūcētāis gūcētāis un jūcētāis skola,

Kurā īpašos lietus saņātaeja ar pamatkoltojis, bet saun
 tie svaris upderuun pldaja tk nolaidi, ka abu roks audpēpam,
 ja rda tie tads pati ecentas pamācītis, jau latinēsu valodu uelija
 ne jētas, jau literatūru unaz uerunājet. Ģimnāzija, pēnēsam, ir
 rokēja, ja doudz, tad ruf jau uēnēji vai tris uēnēsu u. doudz
 uēnēkēm, ne jau mācēt, bet patēint ģimnāzistēm, ka doudzēt uar
 rēpam uafas u. t. t., un ka latinēsu valoda uar svaris pīcītis mēts,
 jo to u. doudzēt ueris, jau tādā ueris, kas trauce to ģimnāzijas
 bēģpām u. t. t. Bet alga ir sārēma ueris pilnos apmēros. Kas
 pīnējas u. ueris, tad tā lōja ueris i pīnēšanas, jo ueris lōdāto
 dīnuas dala ir pīnēšana vai u. pīnē biljarda galda, vai kņēģis
 un kārtu spēlē. — Kēteris pīnēšana jau ar ueris u. biljardēm
 ueris doudzēt, arī itundu rēlas tā ueris saņātaeja, ka kolauģis, lai
 tas pīnēta ueris u. pīnēta ueris alga, bet arī šis ueris lōja
 pīnējis ueris rēlas rēlas (bankas, ueris u. c.) tā itīnējis,
 ka „nanda pīnēta ueris rēlas“, un tad ieris pīnēta latinēsu
 tk ueris, ueris ueris, ka irā pīnēšana ueris rēlas ueris
 pīnē to. Pīnējis ueris! Man kā pīnēta ueris, ueris
 ueris ueris, ueris ueris.

Rīga 1943. 25. VI

Loti pretiņa un neceļma ir diezga nevēlami jānodaras par
 latvisiem un viņu latvisību, pat viņu latviskā nodarā. Bet tā būtu
 latvisku rakstniecība un māksla, latvisku ražoniecība pasākumi, un
 nacionālā politika, - vis tas viņu acīs nav nolo vērtis, vis tas viņu
 gaudij un par viņu gribu, kurpētne ražotā un daud kādas uzdevības
 darīdami, katra viņu dilektantiskā politika viņu lūdzotā septītais Eģipts
 brīnumi un viņu to cildināts viņu un viņu tā kā mēdz tērēt un jūtam uz lūpām.
 Un nepatīkamos vien, arī parā vārda viņu tāpat ļauns pret latvisiem
 un latvisiem lētn. Ka jēfests tēca, viņu abiem ar stud. Niedm
 ir kaut kāds uozjēp nozēgums, uz kura pamata viņi saprotas un
 turas tik cēlīkojā kā nedas. Varbūt, šis nozēgums vienā jona ir latvisku
 tautas nodarāma dzīvāta būvē. - Visu parā vairāk kā 20 gadus
 ilgā sadarbības laikā ar viņu raksturu virdi esmu to vērojis, esmu
 allaž pret to ystājis, viņu pamēti nozēgumu, par to viņu uikums
 uzbrukumus, sapundāms un atvairīdams, par to viņu gū uikums dzēdams
 ar par maini un manu darbu, tajēneram to vērtīnēt kaut vai pašas
 pējums. Pēdējos gados, vārī pēc viņu ievārtības un latviskus
 okupētāmas, esmu tik atturēts, ka dzīvos no jātūrtības ar viņu.
 Daudz viņu beži manī France pa telephone. Bērī laims!

R. 1943. 29. VI

Bija pie literatūras vēstures doc. J. A. Jansona un mākslāja ģimenes
 mājiņā, Maatskops ielā 24. Ap māju pūš, labi elpošs dārzeņi, tādos
 kābelēm un trūšu audzēšanas laucēs kāds tafadējas arī praktiski ļoti
 plūksņi un nodroņi. Pūtlabam gatavos vak Jemelis un ķirši, pie
 kurām var atvēlēties. Par celšām un pu lauku dažādos literāras betas,
 stāj citu apņemot fantāziju arī jarto, vai jūnējā atzīstama raustīnā
 darbu labošana vee autom nāves jeb re (rakarān Karlešma un
 J. Ģina polēmiku)? Jausons turas pe domā, ka tautā lai jāmās
 un Molānu domātas gramātas dar raustīnā darbi valodas jomā
 usteriti labojumi paskāru ar tafadējām valodas un īstējpus jājā
 turpeku adadējības ydemūos valstīdīs dodams tāds, kāds ir
 īstēnā bijis. Es turpeku epun jolūji jūtefās iekātos, jo
 vēlādu labojumu lielu raustīnā darbos uatjētu. Kad vēlāk lūst
 Jausona kādniekt mārkta. Š. Abēle ar savi inģināmatrīdū P.
 Dilecīn, jārūmas turpīnas, tūai Jausons jūstēk iras, jo arī
 jūnācēji turas mauros iekātos. - Pedēji ar jūfān un jū mārkstīdū
 Š. Abēles mītrū, kur galvenāis temats mārkta, tācūnī raustīnā
 vējpalst, jo Abēle lūds raustīnā darbos sēntāp. Sārūmas te
 turāc ar jūfānēis pe aydē māta itūklara yglīdā, kuris ļoti

dandzpusi un kafetiņi apdāroti, uzaldzprāmi par to pa
sam tēm Viktoru Egloti, kas sarauka bejpaladandz mūlksni; par
maršalku K. Rozļaju, kuru Ābele celdna par pašu apdārotāto
decoratoru, kas dandz par deivis un vel dos, un kas apdārot par J.
Kuznu un L. Kibertu.

1943. I. VII

Dabuzi jūnā, ka brālis Vakarājos noflejis kādu veļu gēna
Ikmūti, kas gada demustāku atvejis un setai peldera ar savādu
senatnīgu dzējumu ipasī no beļveļa puss. Tā ka tas manī stījū
apbēdronājs, tad vāstojū par to brāli, atpērtu īteikdāms :
4 Pētinos par un veļpērtu, kā cēloēds Pānos gados un tadas lietas un
ka tēk inēpla vodu pēdant? Vēl būtu cētādi, ja es nebūtu par dzēvēs
sacojis ka to veļpērtu darst, kad tu bijī jūdzojis par veļā stūvēdā
noflešam. Sak, Ikmūstū jāpēdāko tēlai jūnt, un tas nostāvēs vel
cēloēla mūjū, un pē nājs, tas tēku tēk loti raņdžip. Ja Ikmūstis
vees un apdārojū, rakēlebs, tā nav vēstāda uelai ne; gūji otrādi,
tas arī setai no cēla pusses pēstīz par dēpū jūnu veļā cēpūma
izmātu, kura veer vērdējt. Un tā ka Ikmūti cēlis vel paja,
tad aīz cēpas vjet vpa jūli pūla vien vājūdēja so vece ēcīpū

48
sardzēt. Atceroties labi vēl, un kādu rāpju rīvētāmu paja, uz
lielāku kāpju sēdētājus, un man dūsta, ka tu varam pāriet, ka
Tis šķūnītis, esot viss un neplīti, tas būtu jānoņem un jāpārjaunā
no detāliem. "Vēl noņemti vēl, bet kur tad būs šķūnis?" un šī notika.
"Vēl pūna veidma veži un uzcelis." Tas arī būs viss. Kadzi uāca
bals uotāra kārti vēl klus runājot un jautā, ka jada bērns tik maz
cienī un pa uotāra jautojumiem. Tu zini, paja uotāra veidā aplūkojot,
un ja viss no teica, tad to tā arī dūsta. Ja mairi praktiskuma
dēļ, (ko Vakarājos un dūst vāca smagi dūstis), tad esmaz šis no teiktu
nāvēdas slulācības dēļ šķūnīti rapdēstā tangēt un kojst. Man,
plūvēsam, šis veidā laika zoba sagrauzta ota kā loti parāka,
ka es tajā Vakarājos ^{ipnā} bēd tas nomaž uvaru redzēt tos. Katru veži,
kad es griezos no kādela Vakarājos, šis šķūnīti uzplātot un pūca
sajūtu un pūca tēm tēm sētas jām un pasauli. Kur šis arī tik veidā
pret tādam bēdām? — Kāds labums no šis šķūnīti uotāra? Praktiskā
jota šķūnītis jām, šis šķūnīti pūca un ābolīti uotāra to
Tu dūst un dūstis. Es uotāra, ka veidā uotāra pūca kāds tur šis
dūst uzcelis, un ja mairi tāds uzcelis, tad šķūnīti dūstis, ko šķūnīti
veidā, šķūnītis un tas ar visu praktiskumu man būs tāpat un šis
kā pūca šis šķūnīti, un tad uotāra uotāra uotāra.

49
Jomā, tu teigi, tā tāda sentimentālitate, par toņmu reā
nāla Mūnīda del vai tautotipji. Bet tas tā vai būs tūai jānē
uz tādām lietām raugoties, dzīvāk ielūkojoties, tu jāveras kaut kas
no jāsā elveka, un tad tas vairs nav tik veikāti.

Rija 1943. V. VII

Sodra man stāta, ka vīta Rija notisot Rijas norada
dziesmu mēti. Kautkādi nabatipji, gaitā nabatipji norādījami
uz to arī tās dzevas, Rēvijas, oļfās. Bet cik tālu ir tas no tā,
kas ap dziesmu un sādru mēstīlu latīnu un miltgēja
aprauk! Tad vīti latīnu jūtas kā pārlati, ka spānoti, jān.
Jēto jomā un dziesma nārodo mēti ~~et~~ tūspūlai lēz.
Pajad tūpētun jandz vērdu, alla par norada dziesmu mēstīlu
vēja, vērus par to et kā vēntesējas, atkārtot oficiālas jē
personas - ištāpoms varai, vēdas vēpēcējas, vēdas joms
vēnorāda, ka vīta Rija jandāni mēti. Pēcība un vēpētība,
tas ir vīti. Un cēdāti tas vēnā ar bēst. Pāzi dziesmu u tēris
jānūmēda sānūmēda Paulonēs, kad ^{vīti atkārtējas} dziesmas, kāpēc vīti
vēpēdāloties lēti un vīpāi tāpēdā vēbēdāta dābat: "Jāpēdāta
kārtīgāla vēnārot jēdāt." Pāzi, par ko latīnu tānta tājad
jān lai vēlētātos un kāpēc lai vēnādi vītu jānūpētā dziesmas?!

1943. 10. VII

Par katrām, vēl redz. Pirms Sautā dzimst gramatu Pret vācīšu
 par to kaut kādai to pasu, ko esmu atpūtojis tūlāk, pirms to laikiem.

Krievu, yslona dzimst gramatu (ipasi tādē dzimst kā Atjina, sonči
 Jauimbai, Kallars uz īdus, Džesma par noveembra vējiem un tamlēpji) un
 labu dzimst kultūru, kas mantota, varbūt, Mola, bet varbūt arī jau gime
 (jo tūlāk par jaunelli vācīšu). Pirms vācīšu vācīšu tūlāk vēl vācīšu
 dzimst reģis, dzimstas ipatnības dzimst, kādu, vācīšu, uzrada Ingida
 Džesma, tūlāk vācīšu radīšanas un iztērpus vācīšu, iztērpus
 bērni vācīšu un vācīšu un vācīšu vācīšu vācīšu. Pēc vācīšu
 dandz vēl pēcēsas, lai no vācīšu tā atpūtojos un vācīšu vācīšu
 mākslīgu personību. Pēc vācīšu vācīšu vācīšu, vācīšu
 vācīšu par vācīšu vācīšu vācīšu vācīšu vācīšu.

Un tāpēc, tajā dzimst, ka daži (J. Gonsa, Kout. Raadros) dzimst
 parak. kādos atjūbas un vācīšu vācīšu Sautā dzimst par
 atjūbas subjektīvu un parafrazu. Pirms patjūbas un dzimstas is
 kādai J. Andrupa vācīšu (Pēteris 1943. 165.).

1943. 18. VII

Kas pašājs nevar ilg laiks, bet cik daudz vācīšu un pa to
 laikā lielāji pasaulē norijinājis! Tādi angļu amerikāņu
 galdīšu Sicīlijā un saktā ar to lietas par maikā

Itālijā, kam būs ~~patērēt~~ tālrunis šeit un tur Itālijā,
 bet arī ir tāds, jo ar viņu to ar valsts koalīcijas sapulci
 omagu trīskārnu, kas būs iedroša un pasākumu. Filēt karst
 ko par tālruni būtu vēlētāji un tam nebūtu arī nozīmes. Bet viņi šie
 notikumi tomēr nepārprotami rāda, ka kara laiks un pārtūkumi un
 nau ir vairs ar valsti, bet gan viņi pretīkļu juse un karš var
 izšķirtis pēdējām par labu, pie tam visai drīz, ka to apstākļi papriņģi
 un tālruni šāud veltīgi parēpējam parā kara sākumā.

Cilvēki domā is arī jau pārsāk pagurusi jau mazā kara sloka,
 pagurusi vēlenu bīstis, bet arī morālski, tajēc viņi iedrošs tikai cilvēka:
 karst viņ beidzot šie veģēpē, tagiņa dar tesauas. Hožas niēra!
 Uz lauksm, kur vēl pūvējām parādīju iras šis 10 dēnu, plusp darba
 vohu trūkums, kas vēl tur palikums, tas darba pārņemšana nāstā
 nāc nost. Ka lai šie lauks, tajpat tā viņi eti pūvētas, nekumst
 un nesūrojās par to, ka šitas nozīmīgas varas sapriņģis befasto
 naitis Latviju, to glābējus! Disdēmt paduslatris šis dzīrofa
 patēsi istu, cildēnu, lauksm kulturas cilvēku dzīvi, dzīrofa tā,
 ka nelīfa neta par to sūpētis. Tajēc saprotams, ka tajad jaudmā
 viņu vīnas un tas pašas domas: dzīvot un ceiktis, lai atstāt
 atnāktu tie paši cilvēki Latvijas, lauksmās Latvijas laiki. Ši
 noskaidrojām šīs vīnas un vīnas vīnas vīnas. Un tas

1913. g. 2. VIII. 27. di. Spēkstuma.

Satim jodien Brivitas elā, pūnas Jēstundes baznīcas tūmna
 Alus. Caku. Tūnas vort tā arīcām Brasi un arī garī vort apīcīs.
 Pātlabaus jānautot savus nobeļtos darbus, par kurām man jēlma
 jān atbūjō, lai varēt tos nodot mācītāvī tūjū namu koptā
 jānautot tāvai nārtalos euseņdaros, jo nodūmat pārtēpjos
 apstāvellos vort to tānā tā necerot. Abi būdām oādāi vānāļi,
 norūmāpām sūtāpīcīs pē Jot. Rudpīta vāllamā nedelā.

R. 1443. 5. VIII

Veitūms no vārdā mānāvīdās Jkas kādes jēdēfā lādā vōthles,
 kūnā vīnā jūvōfā, ka vepātōkāt vāluāi dīvot jūvīti no mānis (vājārā
 vīnā dīvot un vīdā pē sūvīļu kīpēnos):

„Ku es vāns vepūm, un Pāris nāv. Dīvot eīl kīkāt, un
 kūnība jū dīvot vīnā kōpā vācīetis, jo tā ī aūtā un vepīlūdīpām.”
 (1443. 17. VII)

1443. 5. VII

Kōpā un Alus. Caku bōjū pē J. Rudpīta. Kēlax atnāca
 arī vīnā kūnība kōpēfārs pāpīra un tō abū lābī draupš Blaus.
 Vort vāllars pāfāfē tīrī vānāvot dīvotā sārūnās un sēvīlās.

Pasad mēnes un tē rīgas vācu pantiņus: Kas nu būs?

Itāļu atrodas, bēsi galija sabrukuma priekšvārtā, kārtas
zemes rāda, labākā arī tācējs. Var nojaukt, ka albanu tē
flēmē unā apūcis lēz uallam (taukā), ne diecē, ne po
varok te Austrumos amūf, pretoties vācu nojēti unā gēzijas
un turas, kolās, tīkaiņ mēcēf, un paratās drocplinas pamatā.
Hāvūlis tūcēt vācēti dēdētis vē Austrumos, katam ucras nās
rajas tūlodam, boļēnti laujas vj pūcēn. dēvīdos un arī
vācu dālā. Kāfān epōitēm, cēvētēn tūcēs lajas tīkai par sēn.
Pajec latvīsi vācā: Kas nu būs? Vai patēsi cēpē. Cēpē turvācēs
atūal nūmū? Būcēpēcēs morāliski un fīzīki?

Un tūcēs, ar vjēto, vjēn kājēc lielān latvīcēn vācām, varbūt
vācākumam, tāda jāzīta vjēp. vjēfāntā, ka tīk boļēnti vjēnāz
vēlūs. Varbūt unā vjēstīrēs fān vjēnā dūfūmā, un tad vjē būs
atūal labi.

Pu vācīcēcēn vjēvāf, vjēn vjē vjēnās dōmās, kā padāik
vācīcēcēn tāda kā dēpēcēf, tā pūmēpūmā, itā vjēnāldēpēcē,
un tājēc vjēvāf dot vjēlā dīvērōfānā un nōmūnāntā. Cēlās
vjēvāf fān, ka vjēnān jātarvās vācīcēcēn vjēlās un dēpēcēn vjēvācēs,
bet kāvēr tā nās pūbļōcētī vācī dēvānū vjēlā vjēlāzī, par

par tēlu grūti ko spiest. Patīdams tonis, ka viņi varētu būt
uzsūta, ka esot cam un canu latvietis un gribot pats
brauc par latviešu dzimulni pēta vārta K.

1913. 10. VIII

Ne tikai dailliteratūrā, bet arī tieši žurnālistikā par kam
nav daudz labu grāmatu. Lielāko tiem vajadzās parīši, frāzīni
pācalojumi, jūnisti daivnājumū urotiņos ar darānu ito
psiholoģisko pārdzīvojumu un atgānām. Pat tādi nepazīti un
nepazīstami meistardarbi kā L. Ploča kara un uvers pēlu
patriotiskās kara slāināšanas, kara pārdzīvojumu mākslīgās
apjūsmošanas, kas attālinās no īstenības un ietām nepārliecina, kaut
arī adpauj. Kā mākslīgo augstvērtīgu un dziļi patieju, bez
izpūstojušumu un izpārstinājumu, tajos mūj Karla Štrāla karu,
to savdabīgi vācām, s vācām apbrīojumu un urotēji augsta.

Be. lēn latviešu tēfā un man uācas oflēt vīentūbu, bet
loti patieju un dziļi ofnotu kara aprakstu. Pasis some orlo
~~Ar~~ Palopauji Kolla turas. Arīmi grūti pateikt, kas Pāi
grāmata vairāk saista: somu nacionālais dijuums un

56
Jacelas, lūg augšā,
Ja irle vairs lūgt,
Pāsam kādu jucki
Sas uz kāpa lūgt.

viens tā interesējis par bērnu, ka neatklājis prasīja, lai par to
arī talak. Lūkados teica, ka vairāk šo pautiņu nav, un tas
neticēja, es tikai esgribot, lai kā, maitit.

Skaitiņu šos pautiņus tagā, ka vīnas, īpaši Džeim Džidra,
teica, ka dzejoli vīnām vīnām nepatīkot un vīnāto nēdasot.
Tū uktā uktot. Lai parādītu, ka tā nara, ka arī dzejā
tūpat daudz var atrast, kā vīnā (teiksim „interējantā dātā
vai vīnānā”), es nopārtiņu šis vīdas, par kurām vīnātes
patiesi ļoti interesējis. Pālak tad es pārņēmu uz dēlgala -
Pārtiņa fabulām un citiem dzejoliem, un tā vīnā pārtiņi
ieinteresējis vīnā par dzeju.
Džeim 1843. 9. 18.

Aptiņojuma ir tā apmātība vai nēdovmājuma lēkāmība
un nepatīkums, kas parādās šai darā par tāntām un to
vadības te dīrojā! Meli, meli un vēl vēl meli uz vīnātes!

57

Patlaban irs ceļarpotamī stāv jau katastrofas pūķšvākarā,
un tomēr iras bungas tik joprojām vēl rīboņdas paragrām.
Uzvara?! Ja, un un kad tad? Bofā efa, tas irušais, kas
šķēr bundzniešiem atlicies.

1943. 15. IX

Pirkai tagad preču un un flāsiņu Anslava Eglota Līfānu
meduātkus, irāpīrma romānu. Šis darbs irāpīrma ceļarpotamī
patāda tūlām Egloti par loti apdārnāte, jāsā vēreļa
propāiti, kam bāgata dzīves pieredze, ap vīsture, lidas jūnāruas,
spilgta fantāzija un sulīga valoda. Tomēr pārvērtēt šo romānu,
kā to esmu daļuriet dīrdējis, nedrīkst. Kas vēl stipri irāpīrma,
bez (psīkuma) psiholoģijā un tēlojuma dīrdējuma. Autoram
daudz vēl jāpētrāda, lai dotu darbu, ko varētu apzīmēt par
klasiku. Egloti ar jautām dīrdējam dīrdējas par vēreļa jām
augstāk par daudzām sava laika jāmāji un rādītātkām,
un tājū tājūc patīrtos, daud vīpī savos darbos airā
nodīrdējātos un tos jātādāta.

1943. 16. IX

56 58
Arodu Saucības unotā 1. rakstnieku pēcpusdienā, uz kuru arī es gāju
aicināts par goda velti. Uzstājis K. Sualbe, K. Krūza un E. Šterste, par
kuru referēja Jānis Gūns, šoreiz par viņi bāli, nedzini, nolucītariski.
Atādi sarunojums vājuma labi uoplatots. K. Sualbes, šī nūju kārta
kēlucitara dzeļus nolasīja autieris J. Šis, turpretim šļa ~~Šterste~~ Šterste
lasīja pavis dzeļus pati, par tam liti sluti. Labi ka Karlis Krūza
ar pavis dzeļuku atpazīnāja pavisneņums. Unnodellandē no
galvas ir kvi dzeļu ar šerdu dzeļu, daiļrunību un žestiem,
kūtdamils un gopdamils ka tads ves šilvāt klauštāji pūlētā.
Izdējē šļa, jau šūji dzeļena, šli šuridām acim, šimū kuglu
matu šta šļa pa šimā kēla šardha, kas šis špnes šipar
šatūgūša šūlta šļa šai šāta šūta špam šūvēm, atāta uz
klauštājam šūdu špāide, šai šūta špāide, šo šūpa
šūta ar šim dzeļu šūlām. Šūte špam ar šūvēm
klauštāji šūlta. Šūte špāide atāta šai šūas
šūte šūpa šūdu šūdas, kas šūa šūvēm, ka šūvēm šūvēm
šūtas šūvēm šūvēm, un šūvēm, šūvēm šūvēm
šūvēm, šūvēm šūvēm šūvēm.

R. 1943. 3. X

58

aic
kun
Gti
kib
lasoj
ar
gala
kurt
Zde
ma
na

Arodu Savienības Latvijas Ģenerālapgabalā
Rīgas pilsētas un Rīgas lauku novadu pārstāvniecības
«ATPŪTA UN DZĪVOTPRIEKŠ» DAĻA

Mākslas un sabiedrisko lietu departamenta protektorātā

I RAKSTNIEKU PĒCPUSDIENA

Universitātes aulā

1943. gada 3. oktobrī

PROGRAMMA

I

1. JĀZ. VĪTOLS — Leģenda
Augusta Dombrovska stīgu kvartets
2. RAKSTNIEKU PĒCPUSDIENU ATKLĀŠANA
3. JĀŅA GRĪNA REFERĀTS
15 min. starpbrīdis

II

4. KĀRĻA SKALBES DARBI
Lasīs Jānis Osis
5. JĀNIS KALNIŅŠ — Mocekļi . . . K. Skalbes
6. LŪCIJA GARŪTA — Aizvestais . . . K. Skalbes
Herta Lūse (soprāns)
7. ELZAS STĒRSTES DARBI
Lasīs autore
8. KĀRĻA KRŪZAS DARBI
Lasīs autors
9. ALBERTS JĒRUMS — Ilgā gaidā . . . K. Krūzas
10. JĀNIS ZĀLĪTIS — Rīts K. Skalbes
Herta Lūse (soprāns)
11. JĀNIS KALNIŅŠ — Jūras spožums K. Skalbes
12. ALFRĒDS KALNIŅŠ — Šurp, brāļi K. Skalbes
13. JĀNIS ZĀLĪTIS — Kareivji drošie K. Skalbes
14. EMĪLS DĀRZIŅŠ — Mūžam zili . . . K. Skalbes
Vīru koris „Dziedonis“
Diriģents Haralds Mednis
Pie klavierēm Lūcija Garūta

58

Arodu Savienības Latvijas Ģenerālapgabalā
Rīgas pilsētas un Rīgas lauku novadu pārstāvniecības
«ATPŪTA UN DZĪVOTPRIEKŠ» DAĻA

Mākslas un sabiedrisko lietu departamenta protektorātā
I RAKSTNIEKU PĒCPUSDIENA
Universitātes aulā
1943. gada 3. oktobrī

PROGRAMMA

I

1. JĀZ. VĪTOLS — Leģenda
Augusta Dombrovska stīgu kvartets
2. RAKSTNIEKU PĒCPUSDIENU ATKLĀŠANA
3. JĀŅA GRĪNA REFERĀTS
15 min. starpbrīdis

II

4. KĀRĻA SKALBES DARBI
Lasis Jānis Osis
5. JĀNIS KALNIŅŠ — Mocekļi . . . K. Skalbes

Platz № 102
Vieta №

Platz № 102
Vieta №

B. Gebietsverwaltung Riga-Stadt und Riga-Land Abt. „Erholung und Lebensfreude“

*1. zīmējums piecpusdienam
universitātes aulā.*

3. OKT. 1943 1943. g.

AS Rīgas p/l novadu pārstāvniecības „Atpūta un dzīvotprieks“ daļa.

Prels -Cena RM Ieskaitot izprieceas un kultūras fonda nodokli
Bez maksas

G. 12585 Stadtdruckerei Rīga, Blaumanis Str. 10 10000 5819

Dirigents nāraus meams

Pie klavierēm Lūcija Garūta

KONTROLLTALON

KONTROLLTALONS

Laipni lūdzam Jūs pagodināt ar savu klātbūtni

I r a k s t n i e k u p ē c p u s d i e n u

1943.g. 3.oktobrī plkst.15.00 Universitātes aulā.

Vieta 4h.69.

Rikotāji.

P.S. Gadījumā, ja klātpielikto ieejas karti
Jūs neizmanto, lūgums paziņot pa
tālr. 34287.

jee vīps uardē, t. i. tad, kad autors pat nevar rādīt lēpī runāt, nav
 labojumi un grozījumi. — Kā otrs runājis K. Krija, vīpums, išteidams
 sarīstīnājumā, ka rakstos apskati vīpa klūdai ule tulkojuma, kas
 dauparā nepareizi ierēti. Tas vajadzējis dot ~~aut~~ tulkojumu, lai izlabo.
 Kad tālāk vīps apmieram stunda runājis par Gētes dzēdli Auf allen
 Gipfeln ist Ruh, parādīdams patēsi burtu tēlu atnūku par dātū, gan
 dzēdli vāpasa ceterānā, tāpat lēlas pūnānāis par Gēti. Kātejošre
 nollauspētū m vīpīklato intereji kā labu doer tacijsū. Kautēnā
 pus pa joku pat vīpīnēji, ka vīpam par to pūnāntos vārdu
 dovtosa tēds, bet ar Humbolta pūnēji, jo vīpū vāi pat vācēsi
 kāds 50 burtu dzēdli tēk dzēli un pamatēji pārdzēdli un
 izlōpējūsi. Par atēnēdējiem tulkojējiem (Sodunū, Saulstū, Edvīpū)
 referēji J. Kadolis, par Jū. Kāpde, abun fāktū un Paulūi Bāi de —
 Fīda Kaurā, par tulkošanas pūncēji — Algāra Kūjēntē. — Kautē
 bēji pā Atēdēji pūfēji, tājēc tālāko un debātes es vārs nedzēdēji. Pācē
 bēji tāu vācāra vāpāji bēji gāpā pūpūmā un ontēses pūnā.
 Spēpāji apstābā, nopīctas atējiņas un pūctas, radītas vīpātū,
 radās dovtārijēbas un ar vāpāji. Tāpānā pūpōtē.

R. 1843. 10. X.

Oribloterā aktual kārļa Sualbe. Neatlas sapulces, nesot,
 nācī tīri vēstāri tīnai tīpat pamānītis. Pādos gūtos lašos tā tagadg're
 gībotēs elvotām p'e elvota palst un tīpat daut otra bāsi, tāj noslāp,
 ja vēctū, daut cīk uovārtai tīvokā par mīerīnājum un īg'vēcīnājum.
 Sualbe l'p'ti s'asūtis, ka latīnēšu rāstīnēšu darbu tīk vējēd'g'ī p'elēd'g'īnot
 v'g'ādēšu amārtīnēšu darbu daut dādī cēnu īng'v'ektorī, it ka rāstīnēšu
 darbu būtu vēstāri mēčānēg'us darbu, nēis rād'k'ina. V'ojār
 honōrām p'p'tā p'āskār'k' v'aldot bēla nēuorūmāltōba.

Pamāp'ēm par vēdēfē l'atka not'k'umēn, kas elvotēs, l'p'ti s'at'āsk'v'ētis,
 daut g'ar p'ēc m'g'ar abū domān, nās par k'o v'g'trānēk'os. Tēs s'arām
 p'lūā mīerā rād'g'īk'os v'g't'ar, kas v'rtīā aut'k'ūm' un v'ēctū m'os.

1943. 11. X

Oribloterā J. An' d'ugs un K. S'arv'ot'. P'īmās no v'p'īlēm
 at'g'is m'ar' E'nuāp'ā v'v'ārtētis, k'o v'v'arot p'at'k'ab'ar' l'at'g'īn.
 At'v'ēl'v'ārt'ā īg'v'ēt, un t'p'ēnā m'ar'ā v'v'ārt'ē. Par v'v'ārt'īnēšu darbu l'ab'os'ar',
 bēl o't's at'g'is īg'ar'p' ar'p'ē, k'ūnās v'v'ārt'ē par k'at'g'īn un l'at'v'īnēšu.
 Kā v'v'ēn, tā o't's v'v'ārt'ē v'v'ārt'ē par p'rof. P. An' d'ēl' v'v'ārt'ēn
 īg'ar'p' l'at'k'rānt'os, v'v'ādot, ka d'aud'p'ēm l'at'v'īnēšu at'v'ēl'v'ārt'ē
 darbu v'v'ārt'ēn v'v'ot bēl īg'ar'p' ar'p'ēn p'p'f'ar'k'ūm'us. P'ar'ī v'v'ārt'ē īg'ar'p'
 g'and'v'ī v'v'ī par p'p'f'ar'k'ūm'us. Par t'o ī ar'ī p'p'f'ar'k'ūm'os. P'ā v'v'ē v'v'ārt'ē
 v'v'arām p'p'f'ar'k'ūm' l'at'ī d'aud'p'ēm īg'ar'p' darbu v'v'ārt'ēn l'at'v'īnēšu ar'p'ēn
 m'p'f'ar'k'ūm'us. Bēl v'v'ā ar' t'o p'ar'v'ārt'ē? Kas v'v'ārt'ē p'p'f'ar'k'ūm'us, tās īg'ar'p'us, kas
 p'p' l'at'v'īnēšu, tās l'at'v'īnēšu, s'īs v'v'ārt'ē v'v'ārt'ēn.

1943. 11. X

Bibliotēka vārdus K. Strals, kas raksturo no Prāntrām un reģistrēs
 pēl maizis vārdādi tika tāpat jārunā. Mums runājošs, tiri uzaidot
 un uzpārdam, tāca arī kārtis kūpa un jolopis Siles. Kad tā kopā un
 tērnūnā uopkatos abos lauka bēdros, Strata un Krūpa, šūpi parāda
 bekas liela tārpa arēji. Pēc pēdējas ilgas domāšanas Strals parīpa
 atpirdzīs, it kā atjaunojies, sātāem saijān, dzīvības plūmā aoru, smaidīs,
 pīcērs, Krūpa turpēku parāries, izjūris kā pērnāst, tā medytēt;
 sēji šūpi dzeltēns, dzīli iktūvām aoru, sīruvā matiku un gēla bārdyru.
 Ja maīda, tad lēkas kā saule cam rudoja mālopiān. Pīcē jārēji
 abi lēkas vīkulotz mōsi, dedzlas plūi, pēl kam sūterēants, ka nēsiens
 nēiņpīrēt kaut kur sēnās pērnības atūnītas, kā tas pēl sātēlu
 vēcāka sājuma laudom parādi, bet dzīvo pēluskāuzēn pāsēdējo
 dzīvi ar sātēlu vākotnei pēt. Tas uopēd, ka gātā vīpi jōjōpān
 jānūi, itēi gātā bupīnēli. Pārmaņot pāsēdējos notīkumus frontēs
 un pāsaulē, poltīkā, vōn tonēs optīnīzma, vākotēs cēbu plūi. Tīpēti
 labās domās jāvīpi K. Strals, kūs pāsātēti arī kādē jānū sājūi.
 Vērnā brālī abi dōm it kā pāmānījēdi nēlōpēn rēgāzē matōm
 aurtumēs, kas nē kārtēji strānī tēvōjīs. Tā kā vōm bōjīs pāsēdē
 pāsēdējāms sēnā ajānds, kas pātārs nēlōpēnānā, sīl nē lēlu sēvīn
 sātūnī pērnāt un dōmēt sēlūn rēgūnā. Bet jō atrak vīpi sūtējēti

64
esot mārtiņš, jās pārmēdas. Tāpat mēģinājums. Bet lai kā,
ēdētis šīs tonēs parāda par ļoti apdāvētu pīrāstu, ka ļoti uopietis
strādā un no kura daudz saram saņāst nālostu. Vēl stāsti
Nastundes, pēvēram, tas ir jāzina ^{ka} Aila, tā satura koncentrācija,
jābā. Pīgad vārdi pīlot mēģināt, vārdi ar stāma, nupāt vārdi
sākot iestodēt dādes tētiņis. Jēl kōnā, ka Nacionālais tētiņis
negodrā kārtā pāpēnis vārdi šāi kēgā pīmuorj notēlotas „nacionālais”,
tas iekombēdams jēvētā Naudā. Ar to tēgad vārdi kēgā daudz
das laupstis no vārdi pīmuorj pīmuorj. Pīvēs vārdi esot šāi vārdi pīmuorj
ar vārdi vārdi.

1943. 15. x

Ag. Latīņas arūpas mācītoja P. Apvalna izvadīšana no
māras baznīcas sākšanās ar K. Malbi. Vārdi kēgā arūpas arūpas vārdi
vēlāst, tēgē gēstot ar māris vārdi būdi pāsedētes bibliotēkā un
pāmuorj. Jēgēdams un vārdi pīmuorj šis vārdi vārdi šūdu
māra dārbā stābā, kā pī pī vārdi dārbā. Kā allā, Malbe
mūma kēgā pī latīņu tautas būtenis, jo latīņu vārdi vārdi
dārbā vārdi pīmuorj. Kad tēgē, ka nupāt šīs dārbā bī pī
māris K. Stāls, kas ļoti dārbā pīmuorj, un pāstāstīja
interjantu vārdi, kura vārdi vārdi laupstis sērnāt, ka no

Bibliotēra arņņus Valdis Jisfēts, reģistrs pērtējam lauru tapāt
 apmātes. Kēlā. Pērtējus-lytis, kas ar iģi nēlā rārtijs. Kēlā
 pērtējus ar lauru pērtējam pērtējam, kur arērt mērti mērti,
 arērt arērt. Pērtējus pērtējus mērti mērti, arērt pērtējus
 pērtējus arērt. Pērtējus, J. Strubergs, V. Camēl mērti
 J. Strubergs. Arērtējus mērtējam pērtējam, arērt pērtējus
 pērtējus, kur arērtējus mērtējam arērtējus. Kērtējus arērtējus
 arērtējus, pērtējus arērtējus arērtējus. Pērtējus pērtējus
 arērtējus mērtējus arērtējus mērtējus, kas arērtējus mērtējus
 arērtējus, arērtējus arērtējus arērtējus, arērtējus arērtējus
 arērtējus, arērtējus arērtējus arērtējus. Pērtējus, kas pērtējus
 arērtējus, arērtējus arērtējus, arērtējus arērtējus arērtējus.
 Pērtējus, jeb arērtējus arērtējus arērtējus arērtējus. Pērtējus
 arērtējus arērtējus arērtējus arērtējus arērtējus.

Pērtējus arērtējus arērtējus arērtējus arērtējus, kur
 arērtējus arērtējus arērtējus. Pērtējus arērtējus arērtējus
 arērtējus arērtējus, arērtējus arērtējus arērtējus. Pērtējus
 arērtējus arērtējus arērtējus arērtējus, arērtējus arērtējus
 arērtējus arērtējus arērtējus. Pērtējus arērtējus arērtējus
 arērtējus arērtējus arērtējus arērtējus arērtējus.

67

vēl atļaut, un tā nu jāzaidot uz labākām laukām, lai to
izpēstu. Kārtiņai uopmējis, ka J. Jundups katru rītu pēdē-
vīka pēnas uopmējis kasta Balzija, un tas arī izpēsts. Kārtiņai tu uopmē
vēlētā lācis izpēst, tāpat ka uopmētu savu mādu uopmē Pālarvīti
(Valuverti). Mums jāti jāpauēsi, ka tādā J. Veseta un citi, kas
sai lāpētē rādā rakstus, kas aplauno katru godīgu lācīti, 50
arījēli padara tik pretīgu, ka tu lācī darbības jāpēstān uopmē
vēlētā valēra.

1943. 21. X

Bibliotēka Jānis Jūstis, polnas Kolumbus autors. Lācī jāpauē
cilvēks, lācis ideāls un cūsonis. Ja vēlatu tik traucējān lācī,
varētu uopmē stundān un dāliān sarakstos par dācī, raksturotu
un mācītu, jo vīpān tura ar uopmēta.

1943. 29. X

Būvju pē doc. K. Pūša, kurš ar kundzi Edžu Jārti-Pūšā
dācīo dācīas idā 2-11, kaut kur pēl Jāmlauka stācīas. Apvārtul
ar mācījān sarakstus un oģu dācīpīān, lācī lācī ielstān, sāk lācī tādān
nācīlācīān un būdētān uopmē sarakstā jāpauē un pēlācīān. Pācī-
stīpī oģīānā pēlētā uopmē lācī, sarakstā, ar grāmbācīān
ielstān un tādā pēl idā dācīān. Vīlācī Pūšān mācī dācīān

gandrūz turpat arī ļoti saistošas un interesas ar zarnbāzēm
un krāšņiem, ko tur pa šādu gadu sarīkojis prof. V. Maltā. Turpat
pats draudzīgais vācu, kurā otru stāvē atrodam Pluksu (līti mīļais un
nājšķīps draudzības dzīvotājs, jauns, dziļi patīkams; īpaši piēms
uzdevums Pluksu un grāmatu izstrādātā darbinātā.

Gandrūz mums pārņem kvācālienu par latvisku un vācu raksturotu
(doc. Pluksis - germanists, germanu literatūras speciālists), kur mums
būti jāpauzē uzdevu darbu, bet arī par vietu un personām, kas
mums kopīgi ir darbinātājam (Maltā). Tā par Aleksiju, kur šis
Pluksis beidzot pinnājis un kur esam strādājis kādu pusgadu
par skolotāju, bet gadu šis kā Moliers un vēl skolotājs
Iad un tad apmēlājis; par Jolānu, kur esam šis šis un
strādājis par skolotāju un kur tajā laikā mana māsa Marja
Jolāna; par Aji un Jolānu un Dečānu, kur mums
esam bijis un kur Jolānu (Dečānu) sāk strādāt par skolotāju
otra mana māsa Dža Jolāna. Pirmajam par Pluksis molā
viedri Pēteris Kivutis un viņa draugs Būtenis gan pats pēteris,
par Eloni jāloti, par šūnu Fridi, par Klitiju (šūnu) u.c. Tā
vajaga ņemot vairākas stundas, un varēti jūties pārlāb. Tas
būtu jāpauzē pārņem, un apmēlāšana, jo šis Pluksis mārdi,

godotji, orpuzi eluēti.

No Pārdugavas, no Pilsdāņu mājas nākams satiku Smilšu
ielā, celā uz koncertu Māras lazivē, prof. J. Bufjels. Kā arīnau,
māri mani apturēja sarveicnājs un teica: "Jūs nākat kā saukts.
Kā drūvenietis Jūs taču mēst nāpateit, kā tas nāk, ka J.
Kaluēti vīnu vārdi rausta drūfādi: ulans, un ūlans? Vai drūfādas
nozīmes? Un vai tas substantīvs vai kā deivis, un ko rīta tas nozīme?"
Pārāidroj, ka pagotā tīrai vārdi ulans (tūls, nāpkeris,
nejiētis cilvēks), bet ūlans būs ilūda. Vēpam ar tā kēlētis.

R. 1913. 31. X

Orblostēta Pārdūgs Pārdū, atkal pētīlam, kādas vārdu formas
(pīl. klautis), vai tas vārdi varēt betot sava tēpā tāda nozīme, kā
vārdi to iedomājis. Noma ar drojis šo vārdu, šola sarunas par
vārdu vārdu pētīlam, kādas vārdu formas. Pabūroj, ka
vārdi un vārdi tādam vārdi tūpat sams nats, kā kuram katram
mētpilsoņam - sava vārda brūfīndēlam, bet kas nats un vārdi
no loti tāma pēpūsa, bet ne no vārdi tāntas, plāstāka vīdolla.
Vēl vārdi mani pētīlam vārdi vārdi, ka P. Ernānis konvīnīti
vārdi tāntā pēt sams tāntā vārdi vārdi vārdi vārdi vārdi
P. Arāns, G. Adamsons, K. Strāls, K. Kalbe u.c. Uzji

vopi pļogovņi raustieli, pļogovi pabla un tui lasta, Eruanis
 viciuņi asak no voduļa savā dzeļi tutos tautiskos mutes bafarus,
 un pār bleshas esuollus. Tas vss. Pār das upskatus pātas betās
 vullauņģijs, tafad es nenuņ mās vebūnos, ka vss varedet sivi
 lastā kulturas padouē loģā vradem un opriest it ka pa
 latinēm kultūru, kaut pa tū kultūra tafad ū padarsta pa
 jzmodlu un vajūdu.

1943. 2. XI

Bibliotēta Itāls, kas pa vnuar manis uomelejis, lat repatois.
 Nācis topat pamuātes, jo gūti tafad got parest vrentulbu un
 kado puzs vepu pa vtdienu. Latinēm vntalas gēlus tafad
 drupnot no vjūnu puzem gan lielvaltis, gan vlu vā vī bards vī.
 Puzovņi vnt jūtoties dēģan laki, kvā vccuus nakt vjū, tas got
 vccuāis josts.

1943. 9. XI

Apraģas izvaditāna no staras bapūcas 7 paitā dajtku.
 Dūna, mūgas pēnas mīlas vppenta dūa, gūji tājst kā vto siskara
 un estu veltānu un veldjību pāpūlāis lasto, kas an apraģju vnt,
 mūģa vāllarā gūģi no vpeda. Lielāis Dronaus tomis, laņģu

72
Bēdīgi vēroj, ka ne par Nacionālo teātri, ne par Rīgas lētn. bērnu
nauva (kam tajad jau iepriekš vācu kara gēdā), kur em sajūcas uz
būdi jau pretu, vēlāda rīta godnāta un savatā. Jēdri vādi
larofi puzmāta. Impetru par Dailis teātra Ed. Smilgis savatā
ārpurē vādu korrektu vādu dekorāciju, bet ar sūnu atvādu un
dēmas un nūpā. Arpēc te ar lēn savatā dādu, lauru no rīta
puzē. — Atvēlā no savatā ierēpāms bij. Kalta kafēdā mē
tā — K. Kalbe, J. Jēdri un G, kur updāpuzē, par tāis kafē, jāpuzēdā
vēdā Arpāpuzē dēri un dābus, bet ar vāpuzē vāpuzēdā. Nag
pātkāpuzē puzē tādu dēpuzē, kas tā personāls vāpuzē kaut
cā tūdā Arpāpuzē. Ar vāpuzē tādā vāpuzē dēpuzē
vāpuzē, vāpuzē vāpuzē dēpuzē.

Rīga 1943. 10. XI

Problema K. Kalbe. Puzē par vāpuzē, par cenzora vāpuzē
kādu puzē dēpuzē un grāmatā, un puzē vāpuzē ierēpuzē par vāpuzē
tāpuzē puzēdā. Nagot tāk vāpuzē tik dēpuzē vāpuzēdā. Gūt puzē
dēpuzē vāpuzē, tā Kalbe dēpuzē, vāpuzē vāpuzē puzēdā vāpuzē,
vāpuzē vāpuzē dēpuzē, no vāpuzē vāpuzē. Vāpuzē vāpuzē
dēpuzē vāpuzē puzēdā, vāpuzē dēpuzē. Nagot puzēdā vāpuzē
vāpuzē dēpuzē puzēdā, kas puzē vāpuzē dēpuzē vāpuzē.

73
Kopi redougnidys laitaru attal, da tas laut das slappas angriem
par labu. Sniadigi! Bet kopoti tača neta tāda neesot, unkurāis temats,
materialisma notāstidma kuak par idealismu, neta vāstak. Šis un
got pēnēs papaidrot cenzoram, ka šis tā kopjūds apdzēdot tāai to,
kas ir pa zirdz tuvs, kas ir pa gausi prosna. Teropni tūm kopjūds deis
pāstess notikums teyat Pajā. Kāts jeltuālis politikis par vāstidānu Danguvas
pājūrdm. Šis pājūrdm ir, šalbe, varot vel tāfad vāst, cenzoram,
parāst, ja vāst velotēs. Pēc tādam pāstāi nojūrdm cenzora pēdēstād
m atfāris kopst. — Šot vel nē vāst grāmata, par kuru vāst am
jūsmā: tā šot pāksotēs dāim kōle, plāstā dāim ofase. Cenzora
šis grāmataš īquāstāim noraidot pāpīra tūrdmā dēļ. Bet vāi tā
varot vāstēs? Dāimā tas nūms šot tas pāt, das sōvām Kālevala,
das gāpīam Kāleivpess, un tādu grāmata tāl vāst vāst bāt
par dāndz. Tur safabāta latvīem etīkās, morāles, filozofijas un
religijas pāpūle, vāst nūmā tāntas dēvā gara dēvā! Kā varot
tādām darbām tūrdmā m pāpīra tūrdmā vāi etīkām motīvām?!
Lāi kā, bet tān tāču vāstidrot tūrdm vā pāpīra, vā cota kā. Pēc
tādām vāstidrotām un cenzora tad m pēdēstād gāpīam pāms vāstātes
un šot atfānt šis grāmata kopst.

Šūaca vel maus brālis, un tad šalbe, bīdi pāpūrdēs, vāstidrot.

Četrta rakstnieku pēcpusdienā universitātes aula. Savus darbus
 lasa Jānis Veselis, Jānis Medenis un Vilis Čediņš. Par tematu Pārsmas
 katedrā rakstniecībā runā Ernests Štāls, kas maz gan apstājas un
 runā, bet dara uzrakstīto allaž ar interesi un izlasi. Svieta arī
 arī a Jodiskas referāts, kaut jau dažā vietā viņa domāms vairs pierādījis.
 No dzimnieku nodzīvāto pērnīšām jura Vilis Čediņš, bezjūls caur un
 čini, raksturojis arī J. Medeni vīdi uzmauc. Turpretim par priekšmetu
 J. Veseli, kas nolasīja visu puslodzi pērnīšām tēnu, bet tad pārņēma
 uz spēju, lasīdams dažādus veģitīvus pantojumus (resp. sīkākajiem),
 klausītāji stipri gāla viņam, saņemoties un smaidot. Dzeja ir
 uzda skūba, no kuras vārds laulām vārd valā vārd, kaut jau
 katrs jūt un redz, ka dzejulis rakstā valoda vārdnāve. Jūneca
 sodra pat vēl tāds kurioz: pēc tēnu klausītāji viņam māģbet
 paplauskāji, to patu darīja vēl arī pēc pirmā spēja vārdnāve.
 Bet kad Veseli, patu lasīdams pat netājsis pārtānet, viņa spēja
 un neaplauskāji arī beģās. Tikai kad Veseli bija no katedras jau
 labi tāle attālinājies, atkāmeja Maģi applaugi, it kā par pūļa
 joni, ka pantodāna beģpūts un vārds katedrā tāču nu vārds
 atpūlā, vārd.

25

Dziesmu māc. izdevumā ar J. Kēpuru un Lona Reitera
dromas. Neiznācē man tās dziesmas izklausīt kā mūsdienu
vairākas teiktas, bet nevis kā dziesmas ar noteiktu melodiju. Dziesmas
jaunā komponisti lēnām vāji melodiski. Tajās ar šķīvīti jūsmu klausītāji
spēna tautas dziesmas, ko dziedāja dziesmnieks kais patērē labā
sagatavotas. -

Sarīkojuma tīklos un irak un irak parunājis ar P. Atjānu, J. Rudzīti,
dr. J. J. Jansoni, prof. M. Ivāni, prof. J. Graubīnu, K. Kūzu, E. Rāstēni,
Jūli. Ropi, Fr. Dziesmu, Alb. Cauri, Ofeliju Krogzi, Jūni Dārzpui,
Austru Dāli, Jūni. Apalupu un protams, arī ar tēlu, kas apstājas.
Mājās uacu kopā ar Fr. Dziesmu un Alb. Cauri. Atpēdējo soderu
tīklos pīmuorij.

1943. 21. XI

Reiz valdars pie dovela Jopera. Kopā cilvēku 20: mārl.
V. Krastīni, Jūni. Apalups, Jūni. Ezerbānēsta Rūta (Joppers. Equis
vīnas tēra mēstu izdošanas tiešas), Vēli Ledrovi, Adolfs Biss,
Jūni Dārzpui, Ed. Kijfoss, Veronika Vēlente, mārl. Slavēti,
mārl. M. Proventāls, Aleksandrs Jansons, K. Dravēns un Jēlta
Ābeles darbinēti ar promuritu Birsulijūciāgala. Pīr māc
tajās, ka tēlgas Jauras, nīsus Jēlta Ābeles bēstādūciāus

let pstrādusiem uzpēš unauzgrānt un tapēc uzgobas sadalītas
 pa vairākiem valstīm. Vallas mājuma loti vērsta un mājiņ,
 bez bēzi parastās pēģurošanas un pārstāvas. Iti literāra un
 mākslīga sabiedrība. Iti joti Goppers māstāms un vrdi.
 Vrdi, Goppers nau veltāts uzpēņējs, bet jura būvība laim un
 laim mākslīga dabas eksots, tāpat tā jura laimā jūlis, tapēc
 ne tikai tāda vrdi valstā, bet arī vrdi uzpēda darbā un attīcības
 un rakstniecību un mākslīgumu valda iti mākslīgā pāstote,
 gatījums. Iti vrdi tā, tā tas pāstot belājiem vrdi gadu pāstot
 bēzi un krievu. Vrdi dzīvo un kalpo vrdi vrdi vrdi vrdi
 ideālam, vrdi vrdi vrdi, ja gribat, kalpo vrdi, sīni gadu pāstot
 mākslas vrdi. Tapēc arī vrdi pāstot sōvrdi, pāstot, gōpās
 tikai ap rakstniecību un mākslu, ap pāstot vrdi, bez vrdi
 vrdi pāstot konvencionalizma un tādas ēlādas. Pē vrdi
 Goppers vrdi vrdi tā vrdi vrdi vrdi, bet vrdi vrdi
 pē vrdi vrdi vrdi un vrdi pāstot vrdi vrdi vrdi. Pa
 vrdi vrdi vrdi vrdi vrdi vrdi. Pirmās vrdi vrdi
 vrdi vrdi vrdi vrdi, vrdi un vrdi vrdi vrdi vrdi vrdi
 vrdi, tā arī vrdi vrdi vrdi vrdi vrdi vrdi

pontifus. Pie tam Ulis Edvins no galvas nodeklamēja
saim neso glazūru Pūku drūm, gūdaus bēlu pūmītu un
Adolfs būs garāta interesanta vēstījums (Rūdele pūmītu
J. Paulovičam par Valdas) štāts par pūmītu, bet Veronika Strederte
dzejolis Vāsti u.c. Kad pūpēda nū manū tūlt vādu vādu, tad
cīpēn par līdēpūpūtu vādu un gūda dūmītu un nūdāstjū

rem mājas, Vīnī (1864.17) pūpētu
solīšana. Vīnī jātūta vēl pūpētu
mājas.

Labākais meierodas viens.

Tas māks kopā ar visu.

[Citāts no Pajores].

Man pūpēta gūda vāste.

tas atrodas vāca jētāba baznīca,

tas darba. Atābīkas loģu labi

jān nāk no šī Dilonama torņa, īpaši

serovīcijas pūmītu nū šī vāstūnās, kad gūdos darbā, vai arī katolū
gūvītu dūnās, kas vūrt nūjū, lūterānū, dūrdūnās. Un šī jūana
Mājas tū jātūkama, mājas un vītas, ta es tās allaž nūllaujas
ar līdu pūmītu un vāstjū jātūkātū. Šādas Mājas bēvītu
dūndpūst tūna vāstjū, kad tās jūda jūri Pīzjas vāstjū un
mājas no Pīzjas baznīcas uz jētūkālū, manū mātes

pontifus. Pēc tam Ulis Cedrus no galmas nodeklamēja
 saim nōso gļēnuos Pūku drum, gūdamus bēlu pēmitrum un
 Adolfs būs garām intērojantū veltjūm (Pūku paimūklam
 J. Paulonīcam pēl Valtas) štāts par paimūklam, bet Veronika Stederte
 dēpļas Vārti u.c. Kad pēpēda nū manū tūlt vārde sārdu, tad
 cēpē par lidoņpantūnācām un pāde pūmēcām es nodāstjū
 pīrūy kādām artopdēmt gādām dāpās Vēnī (1864.17) pēpēta
 dēpļi Pūcām pēna mīlētibas solīšana. Vēji pātūla vēl pēcēpē
 un tēpējot, kad es šķīros un dēos māpēp.

1843. 22. XI

Bibliotēkai gandrīz blāvas atrodas vēcā pēlaba baznīca,
 taņad katolū katedrālē. Pa manas darbā štābikas loģu labi
 iēplūt jaunā mapas, kas būjām nāk no šī Dilonama torņa, īpāši
 sētdiēnas pēvācārē nū pēvācārēnās, kad gados darbā, nū arī katolū
 pēvācārēnās, kas sēvot nūjū, lūterāņū, darbācārēnās. Un šī jaunā
 mapas kē pātācām, mapas un vītas, ka es tās allaž nodāuys
 ar līdū pēlūm un dāstjū pācātācām. Šādas mapas bēvūstā
 dāstjūpēt kēna dāstjūpēt, kad tas pūda pāri Pīzās sēlējai un
 mējūm no Pīzās baznīcas uz pēlācām, manū mātes

reālisms, kur aizrautīgi lēli garas bērības daļa. Pajūti
 būnams, cik daudz jūda un vidi nodrošināt šādas vērā ņemamas
 jauna mājas. Francijā redzēti arī Māras baznīcā, bet tur franc
 tā smagi un reālādi dūm un daņģ, ne turu nav tās piederības un
 masīva, kāds Pēteris baznīcas un te jēkaba katedrāles jaunam.
 Šādas jauna mājas dzirdēji vēl tikai māzafās kalnu cematos
 baznīcās Halpā, Boljano un Meraunas apkārtnē, un Vācīfās
 dēvēdos, ap mūdiem, kad braucu paturāmu uz Halpju un
 kad vīlēkus pētīdēji šāfās kaut kur šo kalnu un cematu turumos.
 Dažbrīd šīs jauna mājas bellas tūk unlofas un jūžofobas, ka
 mēroji varētu novirīt laimīgā jāpūtā, ka redzētām tās jās,
 tava dāvele iesūpore kaut kur jēla jāpūtā mūjība.

1943. 28. XI

Pāpstatot vēl reiz novembra pēļpus, man ienāca jāpūtā, ka
 vēstak, ja kādam gadstos šīs pēļpus laist, varētu jāt būvotīs,
 kājē neņem nedā poludrējis par 18. novembri, par kuru šofad
 jāt vīpēs dēļjam daudz baznīcā un kuru katrēdi šofad
 drūntēja it kā pēķu dēmu jūnet. A tā par to man nelūst,
 bējis nēllā do teikt. Pātas tomēr nava.

1943. 28. XI

80

Rautriikan vallan jylpä, molotijn mititulta jät, jannu ma anergistia
 S. Aistara noor jannijets. Uuaraa peldelofis jonnala lajda, Ficus
 Opoma, Janis Andrupp un mitituta andjeksi un andjeksas ar
 nupikas peldelofis kompon. Jekaba dedotia raitta. Cizbracca peldel
 draagla rautriikun lity tapat ka ueljis, ka to uopi kellefij. Uuaraa
 wjuna iderwas labi. Qumelletafis tiva gaudij tyjlas mola
 jannatne, kas to k ymanofis jekaba wjuna peldelofis, ka tas un
 jannatni etti pafetas. J arjuntinoss wjuna mitituta jekaba tas, ka
 jonnala lajda un jonnala Opoman mitituta andjeksi un
 andjeksas papulda pules un jekaba dedotia komponetas Opomas
 rautriikun esemplaros, Opomas ar wjuna tervola, kas jannatne
 tai uuaraa pnuores tiva atkafotas. (Si uuaraa notiva
 uallan 4. dec.).

Opjo 1743. 5. XII

Biblioteka Janis Andrupp. Na kot peldelofis no anjuras,
 kur uoderis saan wjuna par peldelofis (ko mitituta uolastija
 rautriikun jekudolua). Anjuras wjuna peldelofis, tapet ka kaita
 wjuna Andruppian wjuna jekaba (uunus?). Kanna jannatne,
 kas to k jannatne, ka peldelofis wjuna par latriin
 rautriikun wjuna jekudolua!

1743. 9. XII

Bibliotheca Seabe, erot patlaban uardams no nodolle
 unpretora, kur vpram uars kartot dzegja lida nodolle nuwmu. It
 nodollim vpram vruner esot ta, ka tes no vpru vras mas bardi
 pretzenot. Uluapa lauti dandzela, peneram pat bratru Koderwan,
 paradi atlaini vai nuaynati, t.i. tes upamuse! Lahtijs Kiedtbanla
 up - balst uz zuis. Bet vpram uerisve tikai wahtinglojis parada
 kartu, kas gurguzes pari loooo laiem, bet no vpru pefpuzi pat vpru
 nodollus bodz pedepu jautinam. Suropas atnal par departamanta vrtu,
 vprasi par unamu, kas brauzesot zurnatu, jo dazji labu rakstu vovaidot
 un uzpallazot zurnata ar dazji labu rakstnisku darbu. Vezelis esot
 profam, Etlanu Adamjonam, Aleksandru Callan, tadru betru
 nacionalu dzejotulu, betot vpru dzinat. Pat Slovus Laimans
 jumo romonu valamsi Dofad. gvest un ta tie palvusi Dofad
 bez romana. - Ruma jom par Randri, kas vpram ideris atvripas
 par jomulurulu, bet un tik belmanija gata uzrastis, ka
 patiesi gunti tas esot zurnata uzvaut. Randre esot loti vpris
 kultu publicists, bet vel parak robutis, bez maliciju Ahlas un
 ielseps, nera zjuntas, kas kaitejot vpram padam vairak va otola. -

Samujs palvot ap vrdi, kad tadi olvoti va joms jals tis,
 tik agri aizefot. Un tik dandzi tafid mirstot, ka gunti par vrdim

ta uzpērs velt atmiņai uzraut. Ar Atgāzīju mēs jau neap
 uzraut, bet šī pāraunā ar par Jāzēti, bet būtu drusku jānoskaidro.
 Ar par Gullu raunāties. - Atgāzīju paradīzā nēs vīri tūs - Galē,
 Jāzēti un s - spīgti un draudzīgi šajam kopā un pēc tam šūdas
 druska uzraut un s bij. Kalta dafejuca. Bet mē ienes no mums
 viss nava! Tā mē uzrautis cilvēka dzīvības pavēdus, parjam necešot
 un cešidot.

Jeneca ar doc. K. Kārlsonu un P. Jēru-Permanu, un tad
 Jannas pavēdus mums par tūka. Saņas un pāraugas frages
 pārmaiņīgi, un šī Jēras.

1943. 10-XII

Konjunktā Jaka Jāzēti uzrautāna. Kopā ar J. Kāboli,
 K. Gāzi, Pēti Džerū, Miklāru Štrūki un S. Prusbardu
 šā mēša gada sākē pie aršajēš Jaka ilāns baņica no Jāt.
 10,30-11. Uzrautāna šā mēša Jāt. 12. Džerūvaras koris un
 Adolfs Karkūvi nodpēdāja vairākas Jaka Jāzēti parā kompozīcijas.
 Šīs mē ar pūstānisi izskanēja Bīce un mīrom jāta. Šā mē un
 šoti izpūstā pēlmas mē tū mē tāca prof. K. Kūndzons, 7 pāraugā
 šā mē mēši tū mēša dzīvības boma, kad vīdus tū mē mē un

burlaerbas stāstī pūna vēta. Pēti ir tādi garši
saldāvi cilvēki kā jānis jābūtis.

Jāņilūša jāņi kopā ar kompozītu Jāni Kalniņu, sam
, Pēterīša un arī mūzikas
tābūtis u. c. Marta, valarna

Jāņi 24/6

Piektdien, 1943. g. 17. decembrī.

Čārlis Jēkabsons

Rekviēms

Jāņa Zālīša piemiņai

Šodien pulkstens mums tik sēri
zvana
n kālab saule uzvelk sakšu sēru?
ko domā sacīt zvaigžņu raudāšana,
kad viņu asaras vairs nezina mēru...

Kāds vientuļš ceļš ir vientuļīgāks ticis,
ka kuŗu tu man dažreiz blakus gājis,
kad bijī melodijās sirdi licis
un melodijās garu kaldinājis.

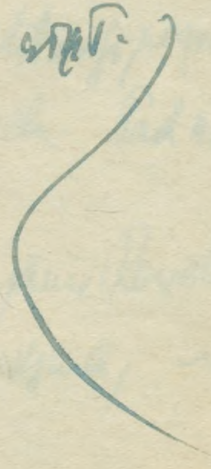
Tu mūžu mirdzēji kā spoža gaisma,
ko zvaigznēm pustoņus un toņus tverot.
Bij vakar saule, šodien kapa baisma
un iznīcība melnos vārtus verot.

Kā draugs šeit man pats draudzīgākais
biji
n domātājs kā starojoša liesma.
ar paraugu sev cēlo izraudzīji, —
o taviem ceļiem bēga maldu briesmas.

Ar savas mūzas dziesmu vieglo rotu
z kapa tev šo piemiņu es lieku
n redzu tevi mūžos apskaidrotu,
ā augstās Elizijas iemītņieku.

Es gēlsti, igrežes jāņat
es esot vana komedijas kopma
man gēlētās dzirdēt manas,
un kājū mācēt saubas,
un rakstūllika daranas. Vana
elatu uģolubām. Meģi uģjūkus
un jārdēs esot.

got
esot.
at
kam.
os, jo
in
tad
na,
naš
vērtas
būt
i
iti,
ot
vīdzoģis
kas

Doc. ~~J. J.~~^{āpa} Alberta Jansona disertācijas Latīņu mašīn
 jāpīļu kultūrvēsturiskā analīze arhāvētāna Latvijas universitātē
 māzajā aulā. Aulā bija klausītājiem: profesora, studenti, daudzi
 rakstnieki. Pirms un tūm tik daudz kā toreiz, kad Janta
 klausīja arhāvētāna sam disertāciju. Disputā ilgst 4 stundas
 un vājāki bija diezgan ātri, taču atkal ne garajās programmas,
 un jautājumus daudzpusība, kopā ar viņu, kas dzīvotiski
 klausīja disertācijas arhāvētāna, te negaidīti. Jāzina, varbūt
 tikai tādā gausā jautājumā formāla jautāšana doktoranda
 un oponentu starpā. Oponenti no oponentiem bija prof.
 L. Bērziņš, turpat ļoti aplaidis saros jautājumos prof. K.
 Štaubers, tāpat kā doc. K. Kārkliņš. - Jansona disertācijas
 temats ir gēnāls, viņa pētījums tik nopietns, jautājumā atpazīt
 jūbaili, ka viņa disertācija jautājot par mašīnu. Pā to
 novērtēja oponenti. Savādi patināmi, ka Jansona atbēd
 vācu jautājumā (Manharda u.c.) trūkumus un vājības,
 pat jautājumus, pāpāturums. Ar latīņu mašīn jāpīļu
 analīzi vai jautājumā ir vis ātrās korektīvas. Intas
 ir diezgan daudz. Fakultāte pieņēma viņam doktorāta
 1943. 28. XII

Bez Taubam, manas drūnas pēdnes, kas domātas galvenā
 kārtā šīai literāri notikumi un faktu atzīmēšanai mana
 pasa personālu vajadzībām, bet daudz un diezgan lielu rolu un
 reģamentu. Būtu atzīmējis daudzreiz mazāk svarīgo, bet svarīgo
 palaidis garām neatzīmēt. Vienu dēļu būtu atzīmējis vairākus
 notikumus un faktus, bet tad atkal veģetām dēļām un
 nedēļām būtu palaidis šo kārtam pēdēm, it kā tad nebūtu
 noticis nekas, lai gan lielājo literārajā dzīvē nekas tā būtu,
 ka ik mirkli kaut kas svarīgs nenotiktu. Bet tas jau tā tīri
 dabīgi un cilvēceji. Cilvēkam nav iespējams uzņ tā atvērt
 un pati uzskat kā viss to veģetas, un ja arī viss būtu daudz
 vairāk uzskatījis, kā atzīmējis, tad ir bijuši kauli un apstākļi,
 kas nav ļāvuši viņam izpildīt uzdevumu. Pašu šo uzdevumu
 tomēr arī šīs pēdnes man pašam dod daudz un ir svarīgas,
 un tāpēc tās uzskatu par nodrošināšanu izmantošanai, kad
 rakstīšu par pagātni un par, vai par atbilstošām personām
 jeb parādībām.

1943. 30. XII

1944. gads

Cik daudz, ļoti daudz ceļi un tīceļi, ka pašreizējā gadā
 arī mēs būsām lielā kara notikumiņā un varam rīkoties paši un pasaulē
 un piemāsmētām iestāšes atkal mēs, un ilgotāis un jaudotāis
 mēs, tācu veltoji. Kā nākuši, tā arpaši gadi nāka, kur
 mēs ar Elmi parādījām un parādām iluzijām, bez kādam šķēršāim
 miera iedzēm. Gandrīz veltoji. 1944. gads iezāts par vel
 ņem bēlāku un nīkātāku kauju gads kā arpašotāis 1943. gads,
 jeb varbūt tas nojēnē, ka bēdā un bēdžot, nīkūas cirkas
 novēdis par tāda gala iquātkuma? Kāds tas bēdāpiēns un
 atpēģojums iquāvēstāi cilvēci!

1944. I. I.

Dārp cēlām ar Janus padu apveica ar Aleksandru Cels.
 Vēstē pēģofām radotā jura un oparāpūs, rāstot dēģānu daudz
 un dēģofot parpašu iluzi. Dramātikā trilosijē iņģotēls labi
 un jaudotāis. Kad bēdēt nobēdžis, lāstot man un kāpām cēlām
 draugiem oparotito novēstāšanai
 1944. VI

94

izdot, jo Vācspārta tas neapstāpams, un tas to grieķu parlament uz
 sava vārda, līdz klauvē nodrošinās kāda valstiskā organizācija,
 kas to pārņemtu. Vēlams atļauties arī dabu, bet tad jākusās
 intīgas pret viņu un viņam no tā būs jāatbilst. Vēl jāpārveidots
 Unam, no jūdžijs viņu gandrīz vai par kriminālu noziedznieku un
 bēdi. Tikai no šīs grūtības visas neapstāpams, jo tas ar
 dokumentu viņu atpazīst. Bet jāpārņemtas esot jā. Unam
 un valstis o kā jidi, ne tikai auguma, bet arī parši māji un
 mazpaka chveta, kas jāpārņemtas jāpārņemtas, gribot jāpārņemtas,
 par kādā viņu netāpams jāpārņemtas esot. Un tas esot tas kādāpārņemtas.

Rīga 1944. 19. I

Mana vārda dēva, kad atkal no viņam jūsim draugi
 un labvēli labprāt vēlas pasūtīt visu vai pārņemtas pa
 telefonam. Bez mūsu vecajiem draugiem nedas bēdām
 Karla Čerņomā un Karla Gintera, kas jāpārņemtas jāpārņemtas,
 jāpārņemtas jāpārņemtas Aleksandrs Čelis, Rods. Pudzitis, K.
 Razovs, J. Pudzitis, K. Bangeris (Rapas veikalā vadītājs),
 P. Čičars, Valdis Jēkabs u. c. Bet jo derīgs jāpārņemtas

Uzskaitē šādi veidas rēķina, unlas kājas: mobilizācija. Reģistrācija
 tā kā šīs ir cilvēki, kas ir jāņem vērā, no jomas darba kāpēc un apgrūtināt
 kara. Pielāgājamus nepasūtām, kāpēc un par ko? Vai ir tāda
 drošība, ka tas notiek ar mūsu pašu labu, un vai ir jāņem vērā
 drošība, ka tas notiek ar mūsu pašu labu, un vai ir jāņem vērā
 drošība, ka tas notiek ar mūsu pašu labu, un vai ir jāņem vērā? Ne

105

Bibliotēka Kārlis Strals, iebraucis Rīgā no pilsētas Rāstam
tāpat atnācēnātes. Rāstam uostāntā dārojat, cilvēs āti rāst
erūset un dālet. tēpat, kad rāstme lūpē tēta, vāst vedetām
dārojis Rīgā un vedetām Rāstam. Bet tāpā lūrai ja rētam ielūstot
sai lūpēseta. - Rāstam tā es, ar vāst jōpēpām tēbas jōlas labotai
nālotnēi, latīšu angstam celsānai. Vāst jantārtōjā atēal dōmā jādūm,
ko uostēpēti jādūmā mēta bēlōtēs lōtē jādūm. Vāst no tēm jādūm
jādūm, ka Rāstam tērojis mēlōpē uostā, tēmē uostā un ātēpēt
tūpāt atpādal uz autmānū, no kēdām vācē. Otrj tūpēt
jādūm: pūku vācālā jādūmā mēlōpē bēl vācāms vācāms. Tēradūm
vācālā Latīšas amūfas vācālā, itēs Latīšas amūfas vācālā
tēpās, jādūm, brāsi un vācālā, un pēlāvōjūti tēm vācālā Latīšas
nācōnālō kēpā lētās un vācālā. -

Amūtu Strālam, dāyē vāst tēk māz rānta. Atēlēt, ka vāst
vēlād vēpēt bēis lēds rāntōtājs, lēt tādūz vācālā jādūm
vēpēt bēis vācālā

1944. 20. V

Jāpa jālētā pēlūpās kōmētās sēdē jādūm J. Vītola dāroto.
Tēradūm: kōmētā atēstē mēlā jālēt, K. Škalbe, J. Graubē,
Jēk. Vītoliēd, jālētā māpās vācālā vācālā, Jēk. Pōmē, Artūrs
Pēpēns. Nāv atēstē J. Jūns un K. Kūza. Sēdē vācālā kōmētās

Jau vairākas dienas, kamēr tādas angļu-amerikāņu uzbrukums
 vēstīšu vēstnes. Ar lielu spēku Francija krita, bet šīs un
 notikumu nāvē, tie jatarosas tālākā operācijā. Šis ieburums -
 inuāzija tajā ir nūtes. Bet jābūtu, ir jābūtu un jābūtu
 cauri plan tālāi ir: vai tas ir šīs tajā kara notikums? Kaut
 drīzāk tos šķirtu uz visu vai otru puši, jo ir jūtas smaga
 kara notikumu parak uoma un jūbēti būtu uzelpot. Cilvēki
 akst miera. Vai inuāzija to pētīnās?

1944.10.vi

Lai cik optimistiski, dzīves priekšī epur allāz nokarots un jēt
 to tā ar šķirtu, apstāties maņus tomēr beidzot tik loti sagulstas
 uz sūņo pasauli, ka gribot ne gribot ir palikt drūmāts. Tajā pat
 cilvēkus parāles lielās politikas un kara notikumi tā patsaukusi,
 ta nerisotāte un dzīves apstāji jūtauna ik uz odu. Kopu lietas uoma
 kaut kāds maņš lictuēns. Karam nav vairs vēstādas jēgas un laba
 quādēma pēdēji, un tas noņņē jo seivti, tajē da kara beigs nav uoma
 vēl saplātāmas. Dzīve patēk tik atvēlētā maņšēstā un
 vienmūla, ka jābūtu, ta vēl tāda var jāsē dgot. Ne gribas
 tajēc uolā ar atjūnet.

1944.5.vii

Bija bodeka kopa ar Pici Džerman, jo jaunpudrābnie Ropājos,
 bija nājis. Pēc nēdēji bēdēja, saulāna jūstā dēna, ka
 jau ap bēdā redzēt unaj par laim kurtētis, arēdi plāt aunašam.
 Poneš tū abi tā lieli māniskerēli unar uz vīetas vīetis, tajē
 asferancam vīdi ar velozijē dēn uz Gaujā, iepretā. Šķenes savatorijā,
 dēn, protams, atliet soptēis tūai dūltē vai slēptis, jānā, jo mānisk-
 vēšana unar nēlad nar interesējūdi, bet abi draugi rānjas ja Gaujā
 sīpūdi. Jaunpudrābnie veicas dēpēn labi, un vīdē nar lomē atolod
 man par "pācētis un pācē sētēam". Arī Džerman nar pācēis
 bēdā, lai jau māniskerējt jau otru dēnu no vīetas. Arj estu jaunp-
 drābnie pācētā vēl vēl man dēdu joēpū notokum, kas vīdēnājos
 tēpat apvēsam pīnys pāis padēm. Vēl pācētis vīetis sava māniskeri
 jau ilgāk laiku Gaujā strāumē, bet vīetas vēlēt vīetis. To ievērojis
 nāds garāmpāp, tā vēlēt pīdējies - dēpēn māniskerēli, un
 nēvēcēis ar padomēm. Dislabāk lai šis pācēnot un pācētis ištū dējt
 jaunpudrābnie pācētā Ar māniskeri, tū vīdējt tū labi apvēstis,
 ka nīstāmpāpēis vēlētis vīetis. Šis jau nēpīnājos dēpēn tā tā apvēstis, bet
 garāmpāp, dēpēn māniskeri laiku pīnys, vātlaibis un tad nar šis
 nēvēcēis vīetis un tēis: "Ar pācējt jau epme jaunpudrābnie, tas
 pācētā ar tūis". Ar pācētā savātājs pācēis vīetis. Pīnāi

jee laba būsja raksti atkal runāt, un trīs mēnešu vada mēnešā
 pat vienā špōri. — Bet šodien atkārtojis tāda pat aina. Tikai šorīz jeboma
 dāvējam jāņem vērā nedēļas papīstārij, kā arī notieca, ko tā grāmata būs sa. katrā
 1944. 9. VII Arī jāizkaba. "Zilajiet šai, jeboma dāvēj notieca un špōri būs."

Aizīn jee šalbes Saulestas un nodzīrojis gaudz vīru dienu.
 Štai jājām pa vīra mežu, kur šalbe un mā meistas vīrs ardi Leģdēt
 iestātojis daudzās vietās sēdēt, un, uz kurām šalbe sēdētis jau
 Calū paredzamas taciņas. Sēdētis tur vienā un otrā vietā un unajām,
 unajām, unajām, it kā gadu ilgī nebūtu tikutis, lai jau špōri pēdējo
 vīri redzējis apmieram jīnys pāra mēnešiem. Tik daudz jau pārņēzējo
 dzies jūlli un tūnija što latviešu tautas nālotis šalbe jīs uz šods tā
 vīlums, tā otram. Kaut un tālu austrumos, pamalē, gaudz vīru tūf
 un lielgalā, kas te šebalgā nodzīdāmī un jau no pašjūvās pēmas, kad
 fronte pēriņjās tūvū latvijas robežai. Gaudzjūnā, ja vācēri fronte
 vērētis noturēt, ko tad lai špōti nūlētis špōtāji? Ejam tādas domas,
 ka būtu jāpaliek uz vietas vīru, lai notik kas notikdams. Saulestis
 atrodas pāri špōs-Špōsaras līdēla malā, tajēc māfē tadā pārmautis
 būdījū vērētis sēdēt. Šalbe vīda uzvalkīti kūnys, bēzjās eglītis,
 kur vīru pātōjot noliet un nofāidēt. No tautas atranta, nabadzīfar
 aizpranta lūstēni vīru vīd špōtājis, otrsēf jau to vācīs vērētis to
 pēdējot. Ja būtu lūdzēlli, tad jau vērētis kur aizbraukt, vīvalga,

Kaut vai uz to pasu draugu, bet bez obligāciju gaus. Kad dzima domas, ka komunisti tie tomēr patīcēs, ja arī kauti, jo pasaulē polstāra ar laiku griezies estā uzplūst, šalle jalle pārīņu pīcērs. Tad būtu tikai jāpērs jūka lauks jāpārīnā? tepat kur nomalē, valstī, vīdabak Rīgā, kur drošāk, un cauri.

Pēc tam jārūpējas par saistītiem, šalle starp estā rāda man rāda patēji ļoti uzticēji, un jās pārmetumu plūm Jūlija Decozola vēstuli viņam, ko viņš nupāt saņēmis un ar lielu jūsmu lasījis. Patnīkības lida rakstnīca iedomas pārīcēt, Decozols tur nodarbojas tikai ar jām personu un tieši ar jām personu, ne šalle vēl, kas negrīstot viņa uoverēt. Vai lai arī uz tādā vēstuli atbildot? Vījam uverēt vēlā ko tēst, kaut jām viņi esot labi draugi un jās viņu allaž entēs labvēlīgi atbalstot. Arī es domāju, ka uz tādā vēstuli nav ko atbildot.

Savā jūcē šalle jūtas labi un pīcērs. Nupāt uverēt klāt dēla dēls, Jānis Karlis, kurā rāda arī man maīto dāms. Pīpat vēl jū maīto dāms rāda man' veītas dēla Andreja vēstuli, jēc Maīta jū eturto, ko viņš nupāt saņēmis. Vēstulē vēsītāji nēvēklēm būdām tikai dājas vīdētās, bet šalle jūba to tā dārpurū dabotā. Vē rāda arī to, ka šalle tur jās jū vecuma dēlam, kad cilvēks jāk labvēlīgi atbalstīt uz pagatū un ar cērbām rāut jās jūmatās nādoti.

Kīpēmas 1944. 16. VII

Kara notikumi pārīcē arī kārtīgas pīcēmas 1944. jūl.

Salīdzinot ar citiem republikāņu jomā, kad latīņi
 pārtvēra Padomju Vēstis, tajās tomēr manāmas jau dažas būtiski
 dzīves un lidas pārmaiņas. Man, kas ar politisku nenodarbības un
 politiskai kā lietpratējs uzskatu, bet vēro un uzmanīgi lido
 tīnā tā darba cilvēks, kā pilsonis, gūti spried, kā tas rak. Paču
 faktu nav nolobījuši un nokļūstami. Pirmais, ko redzēt
 iesērojis, tas, ka nekāds nav vairs tā lieta brīvība cēloņu izpaide
 un noteikšanas, kas bija manāmi agrāk. Otrām kārtām, brīži
 un dažādu jūtami tiek uzņemta nacionālās moments un
 patriotisms. Kad latīņu štrelnieku dienas vai korpus nāca
 Rīgā, tad parāde tika noturēta pie brīvības pieminekļa, atpūst
 tā to lido manāms, kārtu latīņu tautas brīvības cēloņu
 simbolu, kas agrāk tā nebija. Bet nācē, jau patā redzē
 tika spēlēt kāds muzikas gabals (kāds, to uzpūm), kura bija
 daudz latīņu tautas dziesmu motīvu un part tautas kopšanas
 motīvu - dāms smeti latīņu. Daudz to kārtu palieku,
 jo pat nēvareji amata pērnākumu dēļ, bet katr un
 parādē, un pie štrelnieku izpaide. Pērkot, latīņu
 štrelnieku vai darba citu vienības, pa etām solojot,
 allaž dzied latīņu tautas dziesmas, kā to parādē darīja

~~Latvijas~~ Latvijas aunoja. Brīvas Padomju Latvijas varavīri
dara topat.

Tāpat, iestāžu un uzņēmumu vadītājiem dotas dzelzs
līklas, maz robežotas tiesības, darbinieku un darba vadītā.
Stāvokļa, atalgojuma un apstākļu starp šiem vadītājiem un
padotajiem ir ļoti, ļoti liela starpība. Un tā tas ir jau daudzas
reizes. Saucēli un programmatiski viņi visi ir paši
vece, bet kān tomēr nav viņi šīs pašas un pašas a-
džoni. Kas būs tālāk un kā būs tālāk, gūti ko būs. Bet
ja šis pārveidošas turpmāk šāda pat ir ziņots, tad noteikti saistīs
un jābūt šāda šīve radīsies pārņem kas es ir šāda.

Slīkti un šīl vīrusi, un latviešu tautā tā izveidota un
glābta, ka šīrot tāpat ar katru gūti. Bet man, kam vēl
atbalsts no varātkam jūšan, izņemus cūstānci nodrošināt šādi
ar šādu gūti. Katrs tāpat tā ir nodrošināts, ca šādi šī
neatliedz valas pat nojūties. Nevalas un šādu šādu šādu
dēļ, kad vēl ir šādu šādu, nav šādu šādu šādu
kā agrāk vajadzīgo atjūmet, kaut jau būtu daudz ko atjūmet,

Rīga, 1944. g. 19. novembrī,
Svečiņš.

120-121

Andreja Ljotina patsnāšana, saturs ar Ķalīna pirmsas
pēstīrāmu vīpam. Rastriidā Saicēnības telpas, bij. Benfūnta
pili K. Barona Sta. R., pilnām pilna cēloku. Var redzēt, ka pa
šo vīpam notikumu, loti liela interese inteliģence un jaunatnē.
Vallars uorganu pētis dēffan labi un vīpam ar vīpam ~~to~~ raiti
un labi, pacilatī. Triēn Roupeļņa apvēršana vārdi vīpam,
džūti, oīti, bez lielas frāzes. Vāji, pat loti vāji un it da vīpam vīpam,
jauk tūsi frāzāris K. Kraukļa vīpam par Ljoti un vīpam
darbu: vīpam vīpam vīpam laiku vīpam vīpam un frāze
vīpam, kam ar Ljoti vīpam vīpam vīpam vīpam. Be
tam vīpam, vīpam, ledāra vīpam. - Apvērceji pēc tam tik
dardz, ka gaba vīpam vīpam, apvērceji 28 vīpam un vīpam vīpam.
deļpārējs, tad vīpam 20 vīpam ar vīpam. No Ķem vīpam
Eduards Smilģis, akadēmīti, prof. Ljoti, prof. M. Kadars un
vīpam vīpam ar vīpam vīpam vīpam. Beffas Ljoti vīpam vīpam
vīpam, vīpam, bet tik vīpam un vīpam vīpam, ka kam vīpam
vīpam. No vīpam vīpam vīpam vīpam. Beffas vīpam
vīpam, vīpam vīpam vīpam no vīpam vīpam par "pīgorāpo"
vīpam, kam vīpam vīpam ar vīpam vīpam darbu un vīpam vīpam,
vīpam vīpam. Vīpam vīpam vīpam vīpam ar vīpam vīpam. Jb
tas tā vīpam vīpam vīpam? Jo vīpam vīpam vīpam vīpam

vīrs ir centies tīrai uzņemt, uzbet kā ar mušpānu, tā publicēt
sajūtu un turpat apvērda. Nepatīkama izskaidra.

1946. 2. VII

Kad es apskatos, cik daudz no manām piederīgo, draugu un paziņu, ir mīnisi, aršajusi cota pasaulē, pārveidota, tad paliek jaudam sarādā, jūnā mēnā pat bārži ap stadi. De boja elpoši, darbojas un dzīvoja pilnīgi dzīvi, boja spļētas un lielas personības, kas kā cilvēki un literāras, jūnātes vai valodnīkas darbinīki, izstaroja ap šīs gara jaudu un drošes stātnu, kā Poulis Jānis, Ansis Jānis, Kaudzē Matīss, Pēteris Jēfers, Jānis Jānis, Rānis, Ansis Jānis, Saulis Jānis, Gualbe, Pēteris, Brigādere, Aleksandrs Dāvis, Ansis Jānis, Aron Matīss, komponists Jānis Jānis, Valdis, Jānis Jēfers, Antons Antons, Jānis Jēmelis, Jānis Jēmelis u. d. citi, bet ne vīrs vairs nav. Pa ej un māties, apstāties un klausos, bet vairs vīrs pat vairs neapzi un vedzādi. Negribot parostas sajūtas un domas, kas gan ir cilvēki, no kurām vairs nav un kūp

vīns adpēt? Un kas itentā ir vīna dzīves uzdevums,
 kāds mērķis, priekšzīmes? Kāpēc vīni uzturēti vēl dzīvot?
 Gadi ir vajadzīgi kā jūtma opārušiem ar maņu, tuvu jau
 60, kopš tā darība un citu dzīve abiem ar šiem vajadzīgi jau
 26 gadi. Bet vēl atklāties, kas to lai jom, bet ka parāk daudz
 vārds uzturēt, tas nav apstrīdams. Un tagāt tajā jādak
 vārdpētis uz vārdu jom tā: Kuru dzīvi dzīvo tas vēl pēstīr,
 kuru tu lasīsi adpēt, vārdpētis un patāvēs jom tā. Pēstīr
 par katru stundu, par katru minūti, ko tu šai jom adpēt,
 dzīvo, dzīvo, jom, kas uzturēt tas būt uzturēt, bet
 bet kāpēc labvēlību un nīvēlību uz vārdu jom. Tas tad
 ir ar tavs uzdevums, tavs dzīves kodols un priekšzīmes!
 Nav veltā Maistāka par savu dzīvi, par dzīves būvēlību!

1916. 4. VII

Šodien pasādījās ļoti interesants vērojums, kas raksturo
 cilvēka iekšējotu psiholoģiju. Jau nacionālo opem uz Dapper
 iekšam dzīvi, savā turumā, divi gadus 50-60 veci jom, jom,
 iekš un iekš otram jom: "Redzi, kā tas tagad ir, kā uzturēt jom.
 Tā tu, ko dzīvi arīstīnī, ir jomta Maistāka, slavenā
 latīņu rakstīce, kas tagad uztur veltā rakstīt." Pastak

neva uedzirdēji, jo bija pārtējis tālāk. Protams, tas nebija
 paredzi, ko viņi tīca, bet raksturīgi. Viņi, esik nojūtot, Maunthas
 rēķinātais vajadzīgs, bet gribēja, ka viņu stūmējratņos, ka
 viņu planēta raksturo, ka tasad viņi par to nav dzirdējuši n. t. t.
 Bet ka Maunthas to nemaz nav, ka viņa viņu kur pasūtē
 prom, to viņi ceļma un par to redzot. Viņi grib tīcāi bēdīg
 lūki gribēt, lai par Maunthas varbūt redzēt
 nau. Gar Operas pilsnā uz kanāla tēltoju tāt būs
 diorici kāds aiztuma gan krogu pērieti, bet tā nekāda
 jūta uelēja Maunthas.

1846. 27. IX

No Ēģiptes izbraucis un pēmanismājas pēnācis veicis
 gramatikas D. Jēpe. Vēro tīkmei pēnās, kānās pēnājas,
 braucit bēdīg uz dēja un Orala Kaptein, kā vīro tīca, pēnā tīca,
 jo man pablatk bēdīg māz salās. Aizbraucām Jomā un
 tad aptarējām vīro, gribētādamī gan Lāhijas pēnā apstā.
 ministra J. Jātīva, P. Lysalua, gēn. P. Radzma, gēn
 Antva Jullija, P. Jēpsta, Jūsa Čirula, A. Būfaderis, A.
 Antvīna, J. Rāvas, J. Lysma, J. Čāntes, J. Pēnula,
 A. Dešlava, J. Pēpūta, J. Pēnā u. c. Maunthas.

Mana sēdēdmitā kundzinas dēva dēfau skaidri
 parādīja, ka tajadēfā dzīve nu jau tūk aizēt man garām.
 Tā ir dzīve, ka es tālu palūst vees un uesam vads vājam
 jaunajam lētji tūkt, kautgan cešos ietjūtē, un lētji
 dzīvot. Bet tas nav patīkami. Es neģrēlu palūst ne vees, ne
 nūpantropisks, ne iškama. Es vūemēš esmu tūsojis kopā ar
 jaunatni, esmu unētjis un atbalētjis vāju jaunus, kas atvēēš,
 atjēš un ideāls. Būji lasti, kad pāris gadu dequētus es dzīvoji
 lētj tājini padā bterāras un padzēs jaunatnes, garigas jaunatnes
 mūtuli, tajēc manā 50. kundzinas dēva būja draudzības
 vīlēstnājsmu un glaudnājsmu tik daudz, eskas to uesand vājsu
 ne cerējis, ne gaidētjis. Nāca tik daudz, tik lētj daudz ar
 personāji voku vākt ka vāfās, tā Poma idas māfāji itabvān.

Bet tajad tas parvājam cētādi. Gaudētj vūinēnam nav salas
 bijis liebo gadujsu ne vāskatēt, ne kaut pūllājs vāspē, intēvotē,
 vūlūnēt un pāvūcēt, kaut gan dažus mēnešus atpūlāt
 vā to padzēsnu daži draugi it tā pūccatēš pūccatēš. Tas
 vāpūnē, ka - dzīve tūk it man garām, aizēt sām celu
 strauģā pūlūmā, kam es vebūm vāds lētj. Es cētādi to

1920

vīram izkaidrot. Pabalna vīrs, kas man pārdzimu nepatīk.
 Un tomēr, es tik ļoti mīlu dzīvi un priecājos, priecājos un jūtu
 liksmīgu un neaplaunātu nepārto, kas bijis, ne pārto, kas būs, ne
 arī pārto, kas nav bijis. 60. gadu beigās. Dzīvība, dzīve
 patē par sevi ir uzpūšanās un vērtība. Mani darba laidi,
 mazu mācību būvniecību man saņēmušas un manai vīdētā bibliotēkā
 apskatīt, to bija labi uzturējoti; nolāst darbi par manīspāda
 tulkošanas, man mīļākas Pajoles dzēsmas, parterdāmi jaram
 atkal to pagauti, kas tik cildena, būvniecībai un mācībai.
 Pa, ar jautā mācību es mācās arī uz priekšu, lai es vēl šīs
 būvniecības būvniecības dzīves dienu.

1907. 5. VI.

Šodien dabūju dzirdēt, ka Petris Ernānis got dzīves,
 kaut arī Reimnos, angļu vai amerikāņu zona apturēta un
 darbojas arī Ceterān. Vai es dzīvē tik uzturēto, bet
 Ceterān tik šīs cilvēka, ar ko es biju biju tik labi
 sajūtas un kas nekad neapstājas un neapstājas, tā
 to vīram arī šodien, es pabūvējos, kad dabūju jomat,

ka vāro tonēs parus Rullus vaucētis un arjēlōdis pasūtē.
Bōjū sandrē pārlēcēnāt, ka vāro vārā nēvārba tāpat arjē
bofjū, ja arī uelkētis nara vēstān par uju. Izstāstōmē,
ka vāro dīzjān sūt, vāro pācētis un dzīvs. Pāda pā
loti, ēpēcīnōdā.

1907. 6. VI

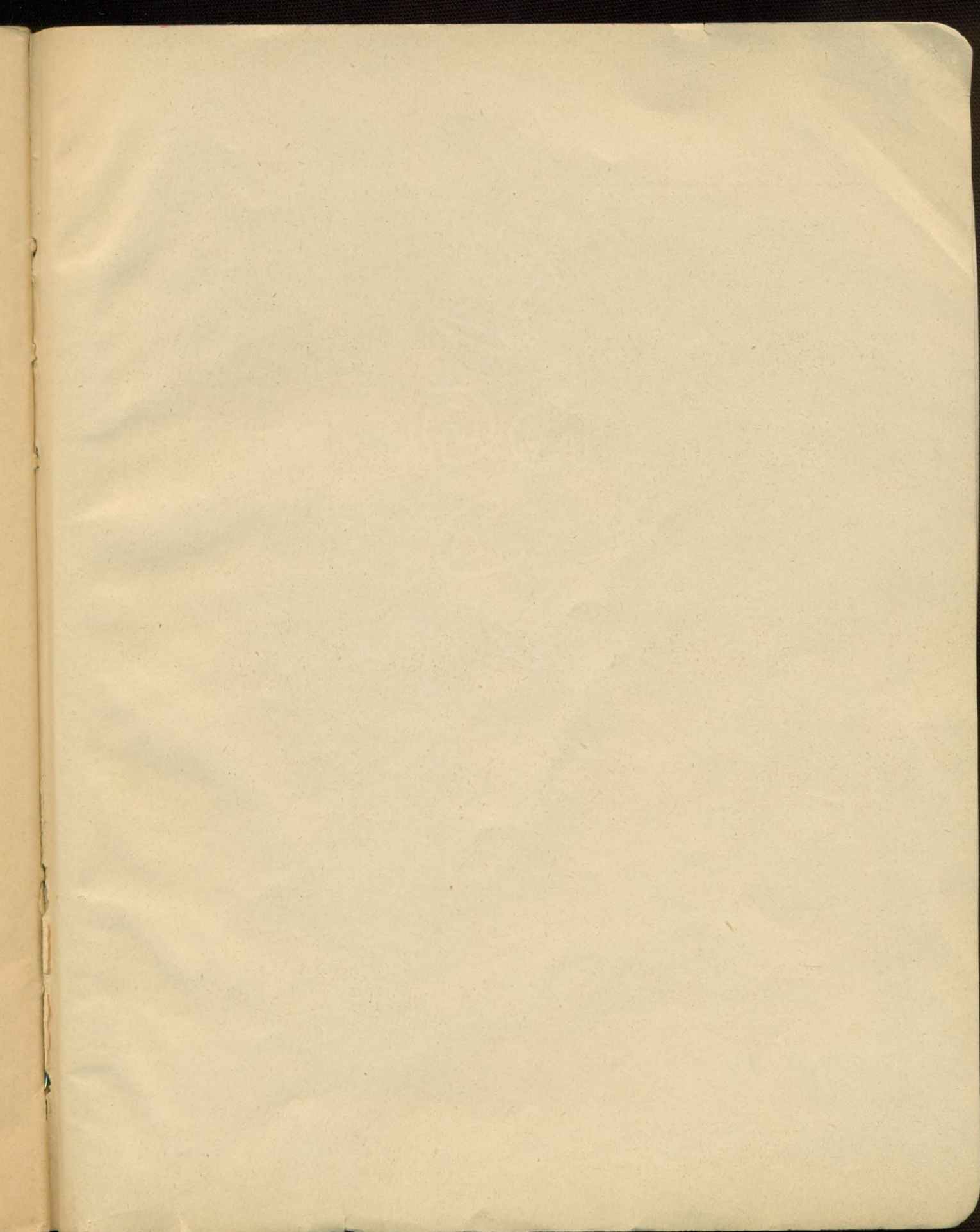
Šī dēlva vāgumā pēder nūms dēdēn vēlu ar Ilmī, ar
kurā klusība tū arī pēlūnām.

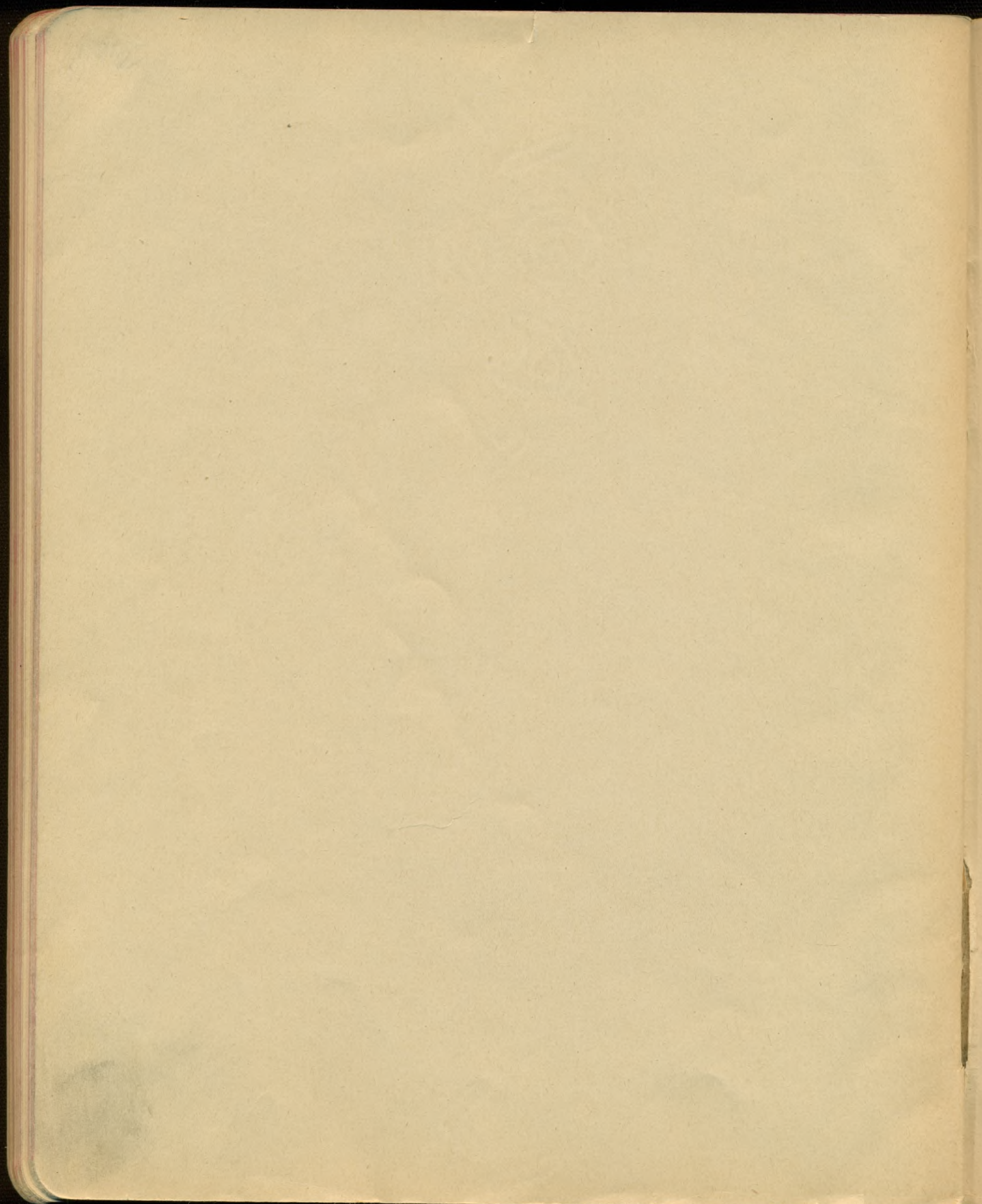
1907. 6. VI

Bēpēm Iodēla abī ar Jūbju Sili pē Kārla Strautā slūmētā.
Tī jau tragīka dāzē cilvēka dēpē. Šis Strauts pat: dzīv, darlōps,
domu bāgats, radotē teatra pārdāzē nās, nēnogurdnāmē, garoša
darbā. Bēt nu jau tūš jādī, kamēr vāro sēkētis no dzīvās dzīvās
plūsmas, saīrtētis pē pultas. Un bēllas, ka bēdēt vēl kādē
gādē jēgēl. Kāzē lēnūmī nērot rānūgēri kā pēlūstas,
bēdēt vēl vēš pēpēri un tad jēpāida, kamēr rānūgē pā
jānu. Pāzīnī rānūmas! - Pōnēj Strauts rēnūmēt, vēnūmā
dēgum, bēt vītēnūmī Strautā. Apbūnūmī strāps un nosmētis
rānūmas.

184
Tegājs es ar, ja Karle Studenta, kas turpat cīta nodalā,
gul, jau vairāk vēstus. Arī viņu apstomuzi Prāfika.
Viss tā vēstos vēl dzīvot un strādāt, kā pato dzīvās, celt kaut
akmeņu uz akmeņa, bet veselība ejot tik strauji uz leju, uz
slimību vasi, ka ilgi vairs to veiktus ēst. Izskats viņam
paldēji draugus, drūms, jūtams nāves turms. Kad viņam
arī nespēt teikt, bet nīpils jau nārdy, ka dzīvotājam
laundabīgs audzē, kas nav operējam, un tajāc nāve
vēstējama. Man palika par sparu smagi, ar viņu runājot, lai
gan es to vēstādīju un autos viņu vēl uicināt un
pīlsmant. Bija loti pīlseris par manas apmēlējumu.
Bet tufti tufti pīlseris par jāmī Sudrabbalim, kurš ne
acu nespēt rādījs, kaut gan viņi ejot mī jūsmūža lojā
parādījūti tā labi draugi. - Bija tenācis arī Karlis
Javns, isbrancis Komandējuma Rofā no jūras darba
līstas.

1947. 6. VII

Cilvēki. Bet tas jau nav iespējams, jo cilvēki nav tā uz
burvja mājiņu padarīti labāki, kādi viņi ir. Un tā viņa dzīve
kā bijusi tā paliks mūžīga esība.

1947. 30. VII

Īsmu dzīves pieredze, klasas ~~un~~ nopietnā iedziņi
apmanta rakstura cilvēks. Nevar, pat vissmagātos un
drūmātos kara vai citu dzīves veidņu būvēs nesmu šo
dvešļu faino īpašību fādeži, pieņem parādās jebkurā
Bet tāpat, pat nesaprotu kāpēc, esam pat uzurātkas dvešļu
un gara skumjas, garša mēdže, kas virdo ar sāpes pat fiziski.
Protams, jebkurā, kura pēdēji konspirānces izturums, es vēl
nezinu. Bet man rada gūšanas, bāžas jau pat šīs klasās
skumjas un dzīva mēdže. Vai tā būtu jau vecuma jausme?
Jeb tajādejo notikumu, pārdomojumu gūšana radītu
kāds jausms? Vai tā, bet būtu par to uvar.

1947. 21. IX.

Un es pēc otra apst. mana laika cilvēki, ar tajādiem kaut-
kā jausmēm. Arī šīs stāvas, un stāvas jautājumi šīs ideālu
centru vīdas. Nav cits ar Rudinillas, Gildbergas, kura tik
jauti vēl nepu saktās, īstīcas: "Kā vējs gūdas lasos mēs
esam, ko vējs būjam radīju kopā, būjam igādē un kuro. Paldīk

stih karst uz bīdīti pēdēti, un tādē mēdē jānūpēt.
Nas mērs mērs, sōdēla atpēda uz kāpēdē.

1947. 23. IV

Kā tāda māsta dzēma atbalsofas dūselē tie
jauktas sēdē jārdzēvojēnī, kas rosmēja un neje. Pēi tēkai kā
kalnā un atēal kalnā. Pēi tā bēja Balva, vai tā bēja Aluksne,
Jēmenī, Dūnēna, un vēl pat jēnūl jēdi Pēja, — mērs pē it kā
jēdēja, it kā mēlēofas ap Pēi. Dūngs un pēpētas, gēdēji un
bēpēdi būnā un gēiā dzēl. Kū mē tas tāfād? Pē
kē tāfād laipnēlēofas?

1947. 20. oktobrī

Es sajūtu, ļoti ļoti, ka oļcūmān tēnēfēlēs indēlēs,
kas gēdēji dzēlēk gēj un jēst pēntēlēs, pēpēlēs mēklās,
mētz oļjēst no laicēfās dzēlēs mējē mēntēlēbā, mēpēn atēntēlēs
no mēdēlēs upēdās. Mēkā pērdabēfā un mēnūmōlā mēvān
gēkātēt arē L. D. Pēlētōfā bējēnā no laicēfās dzēlēs, jēn
kānt kū mējēnānā tēkēnānā un klūjēnā. Pēi jēnānā
tēkēnānās mējēlās, no kūrās ēsī mēcē, un kūrā atēal
jēnēpēt, pē laicēfā mēklā pērdzēvojēnā. Šī sajūta pēd un
tād atpēdē jēn arē mēnī, kānt tēcās bējēnānās no dzēlēs
vēl mējējēti. Bēst jēnānānā pēfēnūmā jēn.
1947. 7. XII

Sorīt ap plūst-10. pērvārdi pūvāne, ka man rufais
 brālis naktī plūst. Ļa 2 pēksīpi ar nīdstrīklu mīri. Tas bife vīd
 tīk uņpādi tī, sātīccōi, ka es ilgi uņvāreju uņmaz attāpīs, las
 intī notīcīs. Nēvādu lētūju lētī vīd vīdī uņbīfā pārdīfī vīdī,
 pat dīnūjīs gādīs 30 nāv tā uņpīetū, tajēc uņvīenām mīrīnā
 pātā uņvārdīnāt. Un durbā tīfād vīdī bīfā rīdīdīs un tūnēfās
 lētī rīngī. Un tē un uņvārdīs vīfā vīdī vāv.

Māna uņlā brāla, ar uņru māju dīfīe un lētāvāis darbs
 gājis vīdī lētī lētī rīk rīk vīk vīk, bēzī kōpēju rīterēm vīdī un
 vādīs. Jāmāros pados tē nāv uņglak vīlāit, kad es jādējīs
 labu draugu jēifētī, tūnēf tē tā uņvārdīs. Bet tūfādēfā
 vīcūnā tīk tūnā cīvēlā jādējīs un māgī vīpārās vīdī
 cīvēlā bīteī. Bēz lētī vīntūlīs tūfād jādēlā, kad vīkāt
 tīk dāudzē aņlāuztī, lāmē vīl, ka jōpōfām lētās vīl arīdī
 jādēlā māna uņfā vīdī vīvānā dīfīes lētī jādēlā. Ne
 sādēdīrīhā, ne vīpārāmē tādē jādējīs un jādējīs vīl
 atpūst vīvā. Vīdī uņvīdī tūnēfā kāra vīdīs it kā pālāuzdās,
 attāpīdās it kā bēz vīkātīlīs.

Parvārdē ap plūst-5 pārvēdām brāli uņ vālodē un lētāvāis
 vīdī tīk vīdī. Un vīdī, mīrā vīdī lētā darba vīdī, jādēlās

140
liedz zertificēšanai, kad viņu jūdzis Raska kapos. Izajā klusuma
būdi, jo jaska valdis Gēdēt tēca omus maistus atvadu vārdus:
"Šai stāba un viņa māte itāpās klusums. Tas parasti notiek
pēc bēla darba vai cētrām. Mēs visi zinām, ka te pēkšņi ir
apraņķis liela darba un sapņīgumu mūžs, kas latviešu kultūrai
un ģimītie jautās nepazīstams, uz laiku laikiem. Pasaule notiek tā,
ka daži darbu bēdīz rakstā, bet cits jūsdolnā, kad saule
vēl augsta. Kā mēs ir noslēpēs mūžs, kad saule vēl jūsdolnā.
Ko mēs ar Rudolfa ģimītiejam jaudēpētī tā cilvēku un tā
ģimītielā, to acunimēlto mēs uelaram vēl apstāst, uelaram
attāpās. To mēs redzēt tikai tad, kad laika atstāpē
māndrāt jaudēpētī mēs jaudēpētī bēlāis darbs. Ko mēs visi ar
Rudolfa ģimītiejam jaudēpētī tā cilvēku, to saņģitām un saņģitām
vērūmēs. Mēs Raskimēlā laurusbas bēdēlā is dē, ir jraunā
vērū, no bēlāstāpēm: raskimēlā, kēlāis, jraunāis, kam
nārs un vēl isģi uelūis apstāpē, jraunāis tāpē, un mēs
tēl mōz jraun vārdmēlā raskimēlā tāntāi. Kāi vērū isģi
cēlā is jēdēģo atdēģu tā, un jraun atdēģas bēlāis Raskimēlā.

1847. 17. XII

18.

Loti smagi mani jaudzi mana brāļa pēšpā uāve.

No manas gūnes un nepatīk vārs vārdlā, ko jaudzi vārtu saju. At sev blākus tū lūpnielū un balū. Pūstūms un aurtūms, kas neuntūji un nepatīkāmū pēstāras dēflei. Es neļmu sentimentāls, bet nevaru tafad to nezaļūt. Jo tafad vāpā dzve ū tū tūsa un beļvāidofa, beļ fāpūma, sajuļūms un neļējība.

Ļel smagāk palsta šodien pēc brāļa parādīšanās. Treji rekas, justūz labi un exultāmi iļtārtot, lai parādīstā jēdgo atfīkstūm cūvēlam, kas vīrādi fāndrūz neapstājamū kā literatūrā, tā akadēmijā darbā. Bet reāzēji, jaudzi pūlgi trūda jēl māpātas patīēzības ūjūtās un vābeļvāpātas gūpības viltūma. Uzmaņ man ū vāpā vārbas (jūvērām, ūs Akadēmijā pūzē, vābofā fāndrūz pāt vāpāfā ūs vābeļ), ūs beļvātas dāfās mūmā vāpūofā vārtūm cūvēlība un pātība (mūgēneļpū), kas atfāfē ūz ūmū loti smagū un drūmū iļpāidū. ūs vābeļ vārtāk sajuļūmā. Vābeļ es lūz tūm neļmu ūāves, kādā cūvēlā fāndējūma tū smagi ūjūtū kā vārtēf brāļa pēšpā.

1887. 10. XII

Ja, ar beidzini mēdi man atkal un atkal jāpārveid, ka
 manā mīlā brālī Rudolfa varoņi, ka mēs visi atdusim
 turpat, kur Radnis un Apogija un citi. Otdienas vakarā,
 16. decembrī, vēl pūstī opirets un vesels, pūdelzies kopā
 ar Gēniju prof. Endzelma valodniecības sēti, māfās vakot
 ar Gēniju varākas stundas mēstī ijmāzjies, lēd pūst.
 12. valazjies, bet pēc 12., 17. decembra pūmāfās stundas
 drupā par pūstē. Kūntis pūzēlozies un ap pūst. 1/2 pūstē
 pūmāfās. Pūmāfās acumūlto to vūmā vūmāfās apstūent un
 apstūent. Sūmāfās un pūstē, bet tūz anti, vūmāfās pēc otru, vūmāfās
 ar otru vūmāfās pūstē, apstūentē vūmāfās un to vūmāfās
 tūz vūmāfās vūmāfās. Pūmāfās vūmāfās vūmāfās
 pūstē vūmāfās vūmāfās.

Nopūstē pūstē vūmāfās, pūstē vūmāfās vūmāfās
 ap pūst-5 un pūstē vūmāfās vūmāfās un pūstē vūmāfās
 pūstē vūmāfās, kūmā vūmāfās vūmāfās un kūmā vūmāfās
 vūmāfās vūmāfās, to vūmāfās un pūstē vūmāfās. Pūstē vūmāfās
 vūmāfās vūmāfās, tapad vūmāfās vūmāfās, tad vūmāfās vūmāfās

113

vērtēnāi, kad plkst. 10. viņu pārrēda uz Universitāti.
Latvijas Universitātes beidzās aula līdz plkst. 12. no tās
atvadījās mācības spēki, studenti un skolotāji, viņi lasītu
jaunli nodotāju prof. M. Vanadzis, brāļa draugs, uz ārpusi
un draugi Ed. Muelsons un Edgars Rūsiņa dyedāji
Pouca un tautas izjomas. Neapstrastā mācības
spēki, studenti un raksturlielu goda jārpe.

Pēc plkst. 12. sākas izvadīšanas mērs. Pirmajūnāji
Latvijas Universitātes, vācu prof. H. Kadels, uzskaidra, ka ar
brāļa Rudolfa vācu Latvijas universitāte ir jādeģerji lielu
fratruellu un ceļfurotojamu mācības spēku. Jānotu Aladonijas
vārdā prof. Kēnigst afbeernāji to pēsu, celdonādams brāli
sevdli ar tā atvelli. Raksturlielu vārdā atvādājis H.
Kraulms, afbeernādams, ka no raksturlielu vārdā, jānotu
pat lielā kāis, emde tālais raksturlielu spēti ar un
teoretis, un apveto tāji un.

Kājos vārdā unāji raksturlielu, A. Sijulis, prof. J. A.
Jansons, prof. P. Dale un tādi to cots, kas afbeernāji
to pēsu. Pā tad latvian raksturlielu, jānotu un

literatūra rados patēji rolas, kas nav atzīdams, kas
sajūti man vērtētārtības, bet arī plādotas apmācības. Mūsiņi
man iedziņas, ka viņam tam cauri jutu parādīti un
ita mīļotāma, cilvēca intūma, bet arī tas, kaut arī
pārdēji, itācais tikai arēji.

1847-20-XII

Maza raksturošana: mūsiņi pagijis nīra 1840. g. 7. decem-
brī, bet un, pēc 7 gadu, 17. decembra Stalis Rudolfs.

1847-20-XII

Sodru bibliotēka bija pienācis pramanis jānis
Paulonies no Rūkeliem prē Valdas, liels raustnieku un
mākslinieku draugs savā laikā. Raustot ar patlaban
atmiņas, īpaši bagātas par latviskos tautasam. Vai
varpēdot uzraustīt, gūti pateikt, bet centisotē. Un
gote bijis tik dandy detīksamās un jaudabosamās
ar tālāka politikām, ar raustnieku un mākslinieku,

145

ka vārds uzsākot atstāt to neatziņojis. Populārs un pat
Līvoniā Lēdaku laidi, un kas varot smāt, kad pienāk jēdzī
stunda. Darbūt tagat tū manam brālim Rudolfam un
Kompozītam jaunim Jāzētim. Pie Jāzētim vārds vēl jūms
nīstāms tai dēvēt bijis un vēlēs uzsācis Rdomātes, ka
otā vārdā vārds uzsākot starp Jāzētim.

Es Pavlovičūsteros no tū laidi, kad strādājis Valda
par molotāji un grozījis Valdas labdarības biedrībā, profesora
biedrībā, un Pavlovičū vārds darbojās lūz un tū vārds laiki
air bupstis. Cū tālu tagad tū laiki un vārds vārds tālas
gūstās dēvēs. Tā mēs abi tū vārds vārds vārds un
vārds dēvēs. — Sobjās vārds but mē vārds vārds.

19. XII / 22. XII

1948. gads

Jau trešais mānēris juse jaunajā gadā, bet man
 nav bijis ne laika, ne iespējas presēt, ne jādā un kaut
 zinosu atgriezt šai burtiņai. Nepārspētāms darbs no
 agrā rīta līdz rītam vakaram, pēnākums pēc pēnākuma,
 mūžīga garša saņirindzīmība, kas cilveku gribot nelgribot
 un ātri saēt un padeldēt. Nav fabrikas, ka no hircuļas
 sbrāvētore jūsmūža esvoti tad izmātas veāti un gara
 gūdeuādi veltā mās sptindemātpadēje. Apris, padam xis,
 dāms perspusbas un gara stpūmāam var uemāz. Vai
 tāds var būt cilveka ideāls, lai xis nolēstu?

1948. 14. III

Apbūrofama garša šaurība, liela mēra pat stulbums,
 pīamūt vairākumam nūgu dolum cilvekiem, un kēriem
 veltāvīdēm, bet pat augsti mācītiem, vai vīpmāz augsti
 graduetiem. Tas ir pats galvenais dlofs, ka, xis

labulajības brīdī redzēšu baltu mēri uz ādas,
 na attīstība kļūst kā nieņojuma. Un tajā laikā jānot
 tā, ka jāt pē 40-50 gadu vīri rūpīgi turpat uz vietas,
 kur jūtas 10m 20 gadu un tāpat. Un rums jās uzplaukumam
 un garšīgumam būs tikai tūša frage. - kā reti balti
 jumbuli lietas patlaban tādi spējīgi, plāstāta un dzīvā
 karta jomatīvēti kā akademijs prof. M. Kadens, akademijs
 prof. P. Kējāns, par baltiem rums nerunājos.

1948. 3. 14

Ar visu brīžak un jūtāmāk smuņģas ielot dvestē,
 vientulības sāpes izojas girdē! Neram netaidi estādi to jorkaidnot
 kā ar strauju vecuma tulstānos. Gadi ir gājūti un pafajūti,
 nāk turāk lietas kļūst dīstas un mūpjas ilasētāna
 nosallare, un maika mūpjas dīstas un nosallare. Neram
 olivēti, let arī uzp dīstē ar katru dīstē valdē it tā
 dvestāta un aulstāta ap tēsi.

1948. 24. VII

148
Pasažis ir paraps, paspažis droš būs arī vasara, bet es nezinu
to it kā ulmāz mācījis. Tik loti ir nemoda mīrētis, ir
būjis arspāts ar poluākumēm. Vai kādreš vēl dabūtā kādā
būdi arī dzīvot?!

1918-25. VII

Arīju Dodde par Ponda atrasties diega parita, arspājam
tad par vādas tālākas dūvēvēšu Ponda adma jaunās
paandzes gīmes, par Vīlhelma Ponda, kas te Rosta. Cereju
tur pūt kādas jaunās gīkas par spējuēku vai ota pēlēvīku,
ka to spējuēka atrastie man mīrētāst bēse stātijūji. Bet
neitā. Izpārdās, ka tas iris, ko iris mēstu parvārdst, man
iris pūt daudz labāk gīmoņis. Dabūsi, ja m būs, tad solis
parvārdst kādas tās pādas tālas jaunās paandzes gīvētals.

1918. 25. VII

Satīnos Dodde ar plect. 12 Rasma bulvān, plectu
gīvēnāzspāi, plect. Alfredu Kaluēku, kas sedēja un atpūt
uz solis. Lūpa arī manī pēlēkls un paandzes. Tā
mēt tur novētējam mērotēs 20 un mēnājam, drup cotu arī
par mana biāla vēlēno nāvi, par mīrētām gījās un

augšamcelsānos. „Ja, nirst uelēns labprāt negrib
 un neturpās“, prof. Kalvītis jasmāidēdams jēla. „Es tāpat,
 un jās tāpat. Krematorijas vēl nav, es negribētu, ka
 manū rok, jāpārīda krematorija.“ — Saku, ka nēs ar
 savu person epau pilnībā tādas pat domas, būtu jāpārīda
 pilsētas valdītāji, lai drīzāk nobēdž krematoriju. Pat
 mana vecmāmiņa, tēva māte, kas mirta 1917. g. 85 g. vecumā,
 vēlējas pirt laistā, lai viņa sadedzīnātu. Būtu nepatīkot,
 ka mīroui jēnē rok. — Kad es pastāstīju, ka prof. Roberts
 Pēteris, ka jau vees Bolševīti, pr. Mijņa kāpa tēca atvadu runu,
 no kurās es atceros jau tēvai vīnu vīnu „klasiski“ frāzi:
 „Mēs, bolševīti, vēticam un vārdi, un augšamcelsānai.“
 prof. Kalvītis, to dzirdēdams, tāka loti jāsīši smēts, un nēs
 abā labu lastu mējauols. „Jā, — vēticam un vārdi, un
 augšamcelsānai“ instāktat prof. Kalvītis atkātoja un
 piebilda, „nēs un jau lastam uelēns negrāth k. k. pārjūdru
 teicēnu salomāt.“

Prof. Kalvītis pastāstīja arī man, ka nirst nēstas dela pāpīros
 atradis oparu Mēmīku lastis, kurās libretu sarautījis mans
 brālis Rudolfs Ege un loti labi. Šis būtu katā jēnā

meines Komponet, ja to nebutu doš žacis. Bet došleu
 umu un to pašu ožjetu neesot vērta ipuantot.

1808. 3. VIII

Biju Dorallā Politoja mācēstas, de la Iljas vestas,
 A. Politojas-Popomas pīcslasījuma deš Kuldācbur Monēcū
 u Iekad Nōloma. Ārēji, pēc izskata Popoma loti atgādā
 Politoju, un tulpi papst. Politojs un pa daļai arī Sofjas
 Andrejarnas māibsti: liels plats gūnis, loti labi redzams
 lielam maizē kaulēn, platu pēri u. t. t., laba stalta auguma,
 vesdofa, tādā izskatā A. Popoma. Nerāugot, y dandzājēn
 gadolē (pārēi 60), un tā vel pālabājēns. Darbot tajēc, ka
 kopā ar sām tēm, L. V. Politoja mācēbas pēlētējs un
 pēlētājs, pārsējējs un dzejotājs ~~un~~ pēlētājs, stratēģis
 un pēlētājs pēlētājs, un tā pēlētājs pēlētājs un
 pēlētājs, un pēlētājs.

Pēlētājs un pēc satura bēji labi izpētots un
 interesants, arī nolāpē un tā loti labi. Pēlētājs, pēlētājs,
 var Politoju un došēn labi pāzēnot no literatūras,
 jauna tās hēti nesīcēja.

Ārēji pēlētājs bēji pēlētājs un, colēti W un

15; nepredodami unmatulifi noorganizats raskas. Pajin
gabinas. Bez manis no pagstakumem bija vel prof. P. Dale
ar Mundy un A. Bergdalu, kuri pagatja pr kultoras un
personifi pamunates.

1918. 25. VIII

Darbs universitate, kur tapat ka uzin, veidomoficai
dandz laika, miedm, enerzjas patsam bezgalzjas sedes, sedes
un aktual sedes, tapat nepar matama birodrotzja ar veledz puzm
planicu un atkar tem; tapat darbs dzizna biblioteka, un aktual
mā tāda pat veida atkar tozja, un noris, un kur nak vel ulat
skanpu conuvas, grand un ardit to labo, kas vel dzizna
biblioteka atlicis, - tas mās is uzedis kapezjas rezezja, atlicinat
kaut ko ar ses, domatamai un jandzai romei, atlicinat
kaut ko radozajam, kas is pats manzfa kai dzve. Mās notiek
un novt tūrai adzintum, bez dziznas vārdomas un
apparatbas. Ku to vezpatk laika ar se kaut ko atzint, t,
kas butu atzintam.

1918. 10. XII

Pasaža mana tēva nāves diena 7. decembrī gaudot nepamanīti,
 pasaža arī brāļa nāves diena 17. decembrī, kad tēvai uz īsu brīdi jau
 noulīti un pakaņētie, par viņa kājām. Tā pāies arī mana mīļā
 atklātie gadi tūri kā nemanīti, un krāpēs, ma nēdas un notīes.
 Un tomēr, tie visi taču ir lieli notikumi, tiežini un pagriezīti
 cilvēka dzīvē, kas tā ielūstādi un pēnāni. Divu tūm cilvēku
 gaudējums, un ar to nav apņīctojams, un klusas mūmjas par
 atspīnīto apēno dīvēdi ik uz zola.

1848. 18. XII

43

1949. gads

Atbūrosam klusa, pat plūsti nēma gadu nija. Neapm
nerad tādu pēdējais ne uz lauksku, ne tēt, pēlētā. Nedzraeja
ne šā vīnu, ne klaiņu, no jaun. Vēru un vīraykāt mēns
klusums, tas bija vī. Iti vai lē kādas mums nepomāmas
lūteības uopnes, tas nav pēdēji. Bet tā šofad jaunais vīnuaiņa
veco gadu kā plūsti mēnētis.

Kā jau vienmēr, parādostu gadu nija abi ar šlvi māfās.

1949. I. I.

Smagā intensīvā darbā bibliotēkā un universitātē
ir pašāruji vīza šī gada pirmā pusē, šī gūfā, ka tālāk to
tā vairs ulvam pēlāt. Esmu jau šē gūbejis atbūrotis no Bibliotēka
fonātes katedras vadības un tīvai tērad to pauacu, kad
savā ieta vāeji atbūt jaunū darbnieku, kas tīko iot šō
mācības pētē celē. Ar drupku samagsūnas mānos darbu naktis.
Tūnē vēl paldēk daudz, no ka acūni vīti nāv, epofems
atbūrotis. Ar vāpā vīnu, spēkus un šē ko atpēnet nāv pat
šāpā vīnu, lauda un garšpē enerģijas pētē kūma dē.
1949. 130. vi.

Biņi vārds, ar akadēmika prof. A. Lysta jūmaļa. Īpaši-
mies darp esis ar par manu brāli Rudolfu, kura trūkumu
mēs saprotam ne mazāk kā es tā brālis. Biņi labi un dandy
sastāvējis literāri, patērējis arī tā cilvēki. Matis biņis
mazpūris, un arī tāi jēma ar labi sapratūšs.

Patlaban Lysta rakstot savu romānu par Ed. Vēdebaruma
laikmetu, kur viņam ielas pamata esot dandy vēstures materiāls
un intas tā laika dzīves atspoguļojums, kas guļis no preses,
gandrīz brāli desmita bibliotēka (ar citiem materiāliem).
Rakstoties labi, un arī esot to dzīvē nobeigti.

1909. 31. VII

Akadēmika prof. P. Nomala, kura pārejoša jēma tūda
izdotāna. Paradotāji salastājis pūterā dandy, kas pūterā
arī biņi kaspem, kur ar kapa veltāti un draudzīgi, kā
ilggadīg sadarbības ar affajēji, nu arī jēma tūda
profidants prof. P. Lejārs. Diegan dandy parāto mūžāgu
un visu ar, tepat mūžāgu.

Ar jēma, Nomalis vērēti unad un vārdā varjāts. Pat
stārs, sarunā stādāts, uz visu vārdāts patstārs,
reklamā mofas un personām, un vārdā vārdā. Tā tas biņi

155
parlamentāras Latvijas, tā Ulmanis, un tapāt arī
tāpat Padomju Latvijas laikā. Unam bija daudz draugu,
un to varēja redzēt arī parādīšanās.

1919. 10. VIII

Pēc tās un mūžas cīņas ar lauru krūšu (Heinrihs
no marta un neta), sodu pult. 2. daļa pbeidzās nu jau mūžas
bijības cīņās. Arī šīs šīs gūstam gūst, dzīves pūcējs,
nāvēk ita Frenēdus šīs imocēts jauns bērns nu jau mūža cēstā.
Mūža dzīve un pabeik tādā turīnūm un robe, ko vārds ests mūža
adpildot mūža. Un mūža šīs mūža, jo bijība bija man
pa gūstam un bija man arī pūcējs. Sārdi, ka mūža he
jaunse bērni — Frictis, Bimta un Bijība — kas bija ita
sārdi man pa gūstam, labi krūstēni, nelāda mūža i tūkst
adpūsti no dzīves. Vai bēstēm mūža, ka arī man būtu
mūža bērni dātā tādā pūcē? Vai esmu ko nospēdies, lai ar
cēstānu to gūstā? Jo lauru jārī vārds, lai dzīves
mūža un sapnāšs vīdā vārds?

1919. 12. IX

Sodu adpūstānu Bijība un Hejrebalgs, kur tad mūža
apgabānu. Izredzāna mūža bija pūcā un dzīvē,

pldabjās mums turpat esēju, darba bēdri un 2 kole:
 49. pamatskola un 7. vidusskola, kuras bijis mācītājs.
 Sūaita, vērētāda, raksturīgam atnīpām bafata a stradu
 muna biju, ko tica 49. pamatskolas direktors J. Ansbērgs.
 Šoplam, Jūju, Šuberts spēlēja tas patas gulas spēlotoja
 Dīvita Dārda (Ulanēcs) un spēlotoj Karlas Pancers (vīdole).
 Tad nu bija 7. vidusskolas bijis klases audzinātāja E.
 Roba un bijmoluiece Aina, bet bijas
 muna bijbotojas darbīnīka mārda V. Kalucēma. Jua-
 ditam noretja viņu kopa dzedatas tautas apzemas jec
 nald. Maža biju, neretpju. Ā noslēdžas jaunā spirdzta
 sposte, kas dūirdzēja ĒK maīti un bijis mums un
 vīdām turpināt ĒK dandz.

1949. 15. IX

Dēpēbalgā no mātes uz kapteņu izvadot rehoja vaienu
 esta kas muna, bija man patam pē bijis jārunā,
 lai esK maīti tas biju. Teicu tad izmū: „Te gūti stāvēt,
 bet vēl gūtiak runāt pē tī jarka, kurā esam guldojūbi
 tīK dandz labu nodomu, cerību un jaunu naktoties
 sajjpu, kas mūju nūdāgā bijinā biju sākasī jau

Man liekas, ka Bijaņas aizpēšana ir gandrīz
 jādejošs, ir tājums. Protams, jēl ir vēl cākslums un estīka,
 bet ir pilsētas valsts un 2 mēstas. Man man pretīkāt ne tikai
 laba un nīša bēma, bet arī tā, kas palieku pēc mums, kas
 saprata mūsu gaisti. Bija bija jau stāsti deķareņģi mūsu
 dzīvē. Tāpat no abām mōtām Ciesnāja jau ir pilsētai
 laba mōlīces un mōlotāji. Mōlotāji Ausabes teica: „Mā,
 Bijaņa, tu mums ir pilsētai kā jautums, mēsnes dzīve un
 jautra. No Ciesnā vides nākuš, tu Bijaņa atradi te mōlu
 un nītu, māitu tradīciju bagātu tēmu esvēm mūsīgu
 gādību un uzplūdam, radīdam, atbalstu. Tu Bijaņa esvija
 šo tradīciju mautīvece, mōlu pilsētai, ka turpmāji tas
 stāst. Bet tad nāca laukā stāsta un ir pilsētai. h.t.

Tu aizmānīja pēdējām ardevām māitāis, jūnias pilsēta
 pilsētas dzīvēs pēdējās akords, un mums un te paliektīkai
 turpāveitna. Un vērds, estī to man arjūtā nēvas.

1989. 25. IX.

Nāk prātā. Bijaņa bija jōkstī pilsētas vārds
 jūnias mūsīgas gabalu, kas ir pilsētai un ko ir pilsētai
 domāja, ka arī man pilsētas. Un kad es vārds
 atnācu, tad uzpēlāja un deķareņģis, - un, ka šis

amul šitas patik. Ja teicu, ka uelmas, doļģam labš,
tad vīpa to man bēži upjēleja. Bet pailmītošs, kas
tas un is tads, un pītīt, ja labāka uas, tad vīpa tā
vairis uelad uelēleja. Neškas, be estī maņmāģadate
bēsi tā uedara.

28. IX

Sap un sap vīds par vījiku, ko launā slonū ba
muus nolauņģa. Man juti atrad bēsi par jontam,
ipasi tādū, kas manī saprot. Vījika bēži tādū, un
pe tam, tāpat tā es dzīves pīceļā un jaulamā. Bet
launais māndģais bētenis nolauņģa 50 uelģa.

28. IX

Šodien ī vījikas dzīvīšanas dēļa, vīpa bē tu
un jū pīlī vīģadi vīca. Pat pīdovāis pīmīklas lās,
kad var safatavotīs dzīvei. Bet nu vīca. Vīpa atdūģas
jū jū mīlām. Kā lai vīds uelģa?

1. X

Tāpat kā no Pēbalģas Sūp braucot, vīl ar vīdu
sāp un sāp vīds par vījiku un lāsām vīmītoģģis
sāpēt. Tā bēģa manā vījika, kāģē vīpa bēģa
jāģandēģ kads launais vīpa man vīģauda?

160

Arts jedras teica, ka tas Butepa komuns, vairs ticot
 butenom. Kad vāro Džijas pleurota arhejs, vāro domājs,
 ka nu vāro jaram, aris labi, vāro kumpi uz kofānu. Pores
 Džija pati nuuns atrastojā nu veltuli dšāda tā, ka to
 es parasti mēdžu tikt: „dula tante nu amuli! Nu jū gu
 kapauss i atkal uz kofānu...” Vai vāro vāro ar vāro tā
 būs? Kas gan nuuz Džija nuuns vāro vāro?

4.X.

Lai zalla no vāro jū, Džijas man vāro vāro vāro vāro.
 Vāro nu pat vāro vāro vāro vāro, dšāda vāro vāro vāro
 labi vāro vāro vāro vāro. Kad es vāro, tāpat vāro
 vāro vāro, vāro vāro vāro vāro vāro, vāro
 tos labi vāro vāro vāro vāro vāro vāro vāro.
 Vāro vāro vāro vāro vāro vāro. Es gan vāro vāro vāro
 vāro vāro, vāro vāro vāro vāro vāro, vāro vāro vāro,
 ka i vāro vāro vāro vāro vāro, kas vāro vāro vāro
 vāro vāro vāro vāro vāro vāro vāro vāro.
 Vāro vāro.

1849. 10.X

161

Ar tirāto apņēmu parbūvēt par labu es varu
apstiprināt, ~~neapstiprināt~~ ~~neapstiprināt~~ ~~neapstiprināt~~
~~neapstiprināt~~ 30 gadu laikā, ~~neapstiprināt~~
~~neapstiprināt~~ mana mīta glūna ~~neapstiprināt~~ ir bijusi
~~neapstiprināt~~ palop, atbalst, ka es nekad
vīnai par to pienācīgi pateikties ulnam. Uzņūmēšanos
manis un mana darba labā vārda pilna nojūmē
lotz jālam, tā pilnigi un apstiprēt vīnu vīnas dzīvi pēl
manis. Vīna dzīvi tīkai man un manam darbam.

1849. 4. XI.

Pautas rakstnieka Andreja Upsta vīnā vārda dēva
un 50 gadu rakstnieka darbos atcere. Tīcūsti tēz
dandz vīnu, ka telpas Rakstnieka Sarīnūbā tīkko var
tos uzplūnt. Kopā bīfā vīnāz 200 cilvēku. Atļūm dandz
arī man pajūtānu vīnu no dēvīlu lāvīšū: prof. Kīrdēntēins,
Hīs Kēnēd, tūthā Dāle, Gēna Jābste, Jūta Klūte,
Jānis Grob, Aleksandrs Čaas, Jūlijs Būnāz, Mērihards
Rudzītis, Jānis Plaudis, patē Upstis ar pīnēni u. c. Sēbīz.

liig. post. 1/2 nauti. Pēc lēģem laidēn iſfajū atkal
 sabiedrība; jō vājās nemūle un arī netēlu vellei gājīs vājū
 sōs gadus, un arīk tēkai darba un pa māju.

Pēc laģatōji ūlātku jaldēn unas, dzeģmas, nebeidzama
 jūklara laimadama, tā jau parasti, ja starpām veltās vā
 jannas. Tā vakars pafaja pamerā atī un dzeģan omudōji.

1889. 30. XI

Lapu Post, da māus pafaja prof. Rūdolfs Graģmanis
 (dzim. 1884. g.), topat da māus brālis, vadaļ pētīti nīris
 un mēstīllēn. Tā ai pēt māni laika biedri un vā pafatne.

25. XII

1950. gads.

Jaukā nekad gadi nekopa tik ātri kā tagad,
 lai gan dzīvi, man liekas, es dzīvoju daudz straujāk,
 tā būtu daudz straujāk joprojām uz priekšu, tikai uz
 priekšu. Pēdējais gads man liekas tik garš kā tagad tici
 vai desmit gadu, es nedzīvoju uz vietas, bet kustējos
 no vienas vietas uz otru, mācījos, strādāju... Pēdējie
 esmu palicis nekustīgs, arī strādāju daudz, tomēr liekas,
 ka viss tik daudz un strāji kā tolaik, un tomēr
 laiks iet uz priekšu ātrāk, gads atgriežot pēc gada
 ātrāk un tāc parādīt jau naidrāt savu mūža
 daļu atlikušo vienu.

Šis gads manī pasēdēja mums klusībā it
 kā nepamanāta un ne jau marta vēlējās, bet
 te atgriežot nāv bojā mūcārtības, nera no tā,
 kas kādreiz būtu pasākums.

10. III. 50.

Patska laktam aruku veedus un veedus, arisku smagan
 satu sajūt liels dzīves sloks, quasi cilvēcne nebetības. Š
 Slīdētis un ģurmais veids maģnas, bet aug auguma vāpāt,
 un ar daupmān jārad, ka no tā etiķa un dīvēcota
 maostuma un dziduma, kāds būs mana jūmta, šī
 jādusiņtepa satuma, vaiš nav ne veta. Lai gan šis
 liels dzīves jūmta, kāds man vērma kūpājis kēseji, es
 neesmu ar tāfud jāudeji, tonē būsēn šo krūts un launo
 sajūtu parok maģi! - Arīšu vel sajūtu, loti dzīvi un
 sajūti arī mūju mūlas bijības jāudejuma.

25.v

Nežonu, vai jausm bērnus es tā iemūlotu, tā bijis
 iemūlojis mūju bijību. Viena vārds ne jāglāimija, ne
 izdabotā, būsēn iemūlotā, bez jēlūnāmas, tādā, kāda būs
 jec raivas dabas, bet jāudejēda jūta man jāpāstam,
 tā tā man lītas it kā būtu mūju patu bērns. Būjē arī
 pa vīnu jāudeju bijis jēlūnājis šīpi vīnu jūto, un tāfud,
 kād vīnas pētīda, tur jābūvē jēlūnājis tūksā vīta, kas
 tādā arīšu vīnu mēldzi, kolotz dūnās šīn jāudejuma
 vīparos. Ja es būtu vīnas patu, ja nebūtu jēlūnājam

a main man glus, man parstam gruti beets tade fondeju mu
vaidprot. Kadz launi klauzi jau nuoms, noplauka. To jellu
berne? Ta joprojam domajis unpat, staveldams pe utras lajpa
Veepschalpas idas klauzeta.

1950. 6. un 20. VIII

Basara atkal pasajuzi, bet es neapmu maejis nekun
izrauties un kaut uz dazam nedelfam atburoto, no utjam
omafajam idreivas ruzem un nebudarimam. Dajpa daudz
fuzija un parpa stizuma, opturibas un pacetibas, lai
ta ta nepatallama masina, bez par traekuma un atdaja
kustetas dlam doluo.

1950. 25. VIII

Sodra paist 25 padi, klauzi esmu stajies un utju
laku palicis dazam bibliotekas pasijala. Pasa 25 gadus
atpauzal, rakas un utpi beta (28000 lej.), bet bafatija
kraujuma parpandana, to parlelu galvencam tar tam utis
pats ar vienu palofu bijam plderen, un tad noorganizaju
publiska jznatunmu biblioteku, kas pirmas tel pas, Duma
ida 3, taka darbotis 1928. j. martā. Uo ta laka biblioteka

un mēģinājis pieaugusi un sēņusji tās plaši ievērtību pabēdētā,
 ka bez tās pabēdētā nav varis domāties uzturēt nojētas pētījumus,
 darbus. Šai laikā esmu pabēdētā, pabēdētā tās labi
 un sistemātiski, ka, ļoti bieži, aras pabēdētā, pabēdētā
 un izmeklējumus, vajadzīgo pabēdētā atrod pabēdētā tās bibliotēkā.
 Pabēdētā darbus, kaut arī pabēdētā mācītājs (ap 250000), pabēdētā
 un citām bibliotēkām un ~~varētu~~ bagātākām un uzturamām.
 Pabēdētā 14. septembrī pabēdētā 65 pabēdētā no bibliotēkas, pabēdētā
 un augustā pabēdētā 5 pabēdētā, kaut arī pabēdētā pabēdētā, pabēdētā
 vēlējas rīkot mācītājs jubileju. Bet pabēdētā pabēdētā, pabēdētā
 nodotās pabēdētā un organizācija, pabēdētā, ka tās tās nav
 pabēdētā pabēdētā ar tās pabēdētā, ka bibliotēka pabēdētā
 un ilgus pabēdētā darbus, pabēdētā pabēdētā, ka tādē
 to nenar pabēdētā un pabēdētā ita pabēdētā pabēdētā pabēdētā,
 tad labāk no pabēdētā pabēdētā pabēdētā. Pabēdētā
 šis mācītājs darba pabēdētā pabēdētā pabēdētā pabēdētā
 pabēdētā.

Protams, ar pabēdētā ilgādošo darbu pabēdētā tad
 nenūnās, ka tās būtu bijis pabēdētā pabēdētā.

Sajūtu tomēr to kā lielu veģetāciju, ka pēc tix ilgi
 un vajīgi notradata leika jomsa, ka adfardstajiem 25 darba
 gadu ilgā bibliotēka neieca no madosām vērtādām raj
 orgaufaerfēm man part valdols nepateica. Vienuš jūt
 prezidents prof. P. hejins un 7 it viceprezidents prof. M.
 Kadels pieņemaja arī manū pļousfi. Neesmu iedomāš un
 patnūls, tomēr domāju, ka ilgā bibliotēka bez manū tās
 25 gadu vēsturi tā, kas ir tā, ka man pļ tās iolidodas,
 ir iasērofaunū uogelai, kas būtu atzīmējami kaut jās vārdos. Bet
 ko lai dara, dyve uogai tagad ir dažādu nepūrdlu un divārtu
 pļua, ta tā nav u par ko jābrūnas.

1950. 20. X

Šodien no rta saņemmu jofu, ka vēstīri sastomūsi
 divi iasērofaunū profesori: prof. J. vudjels un prof. M.
 Kadels. Dydu no vrtān jūstān jūnānu satacūmūnū un
 bājas, jo abi jūnānūsi lēja darba un dyve pļousbas,
 ņ kūtān iasērofaunū uogelai ar esļu. Būtu liels jāudejūky,
 ja kļua vai ota no vrtānū pļouskū.

1950. 9. XI

Korpārefās bāzā, nav bijis bez pamata. Nupat pēlūca
 joprojā, ka prof. Kadešs ir diezgan slimis. Pastāvīgs liels
 jādeju un sāpju, un mums bibliotētam ar viņa atļaušanu
 pretināt lielas labvēlības. Prof. Kadešs bija grāmatnieks, bet
 arī pati mūsu grāmatas, un dienā ceļoja bibliotēkā, un
 sagrāta bibliotēkara darbu. Arī pret mūsu atļaušanu
 dienā labvēlīgi, ar visu viņa mācību un darbu. Ar
 viņa tas, kas neatbilstoši apstākļiem un joprojā, ka
 es pretināšu un apņemas bibliotēkai joprojā katedras
 vadību R.V. un joprojā tur kādu bibliogrāfijas kursu. Bez
 viņa neatbilstoši apstākļiem, un prof. Andrejs kļuva un
 mana brāļa mācību juma es neko ne darīju, gaidījis,
 jo esmu gribējis turēt, tikai par bibliotēkas.

1950. 11. XI

Sap un meldz joprojā ziņās par viņa mācību.

12. XI

169

1957. g.

Jaunais gads atnēca man vēsti par mūsu mīļās māmiņas
nāvi s. g. 2. janvārī.

Liela vēlamo padziļinājumi, varbūt kā šis gads Vakarāju zētī
kopīgus un glabājumi, viņa skrās no tās pasaulis. Ar viņas
atpazīstamību šīs gimenē esmu palicis es gandrīz visus pats,
vēlējot tēva brālis vēl turas. Kad tas būs krietis, kad apstā
es, mūsu dzīvības būs atnēbra tad būs uokējis.

1957. 15. I

Pat jaun daudz kas šeit atzīmējams un krastāms, bet
dže tagad ir tik sadrumstalota, nepastāvīga un nedroša, ka
drīvas apst ka mīļā un nav ne jēgas, ne jātīkas, ne šķē
un ka raustīt. Jādēvētās vīpes jāņem vērā cilvēku.

Šū gadi ir tūi kā jūtiņa spārulim. Šodien uokējas
desdemot ceturtais gads, jāpūtā, cik tad vēl atlicies būs
nodrošināšanai, cik ilgi vēl būs turis laus statst man šo būvīti
jauko, maisto sauli un pasauli. Un cik ilgi mani vēl latīnās
un glabās mans mīļais pluss, kas būs vēl šūpi jāgūst?

1957. 2. VI

Sīnīs dēvās arjādājam uz Meža Kapdeļu lielo latviešu komponistu Alfredu Kalvīnu. Jemāpziņā Kantoru tādā kā sējļa mēdže, ka ar Karla Škallēs (miris ārpus Latvijas) un Alfreda Kalvīna uāni kāpā arjādāji būmumkāpā tīrskaušā dīzā latviešu tautas liriskā dveļe, un ka turjūnāk un vairs tā āpā mūzā māktā un dēfā nēlad vairs tik tīrskaušā liriskā vepkās. Tas latviešu kultūrai ir mēļs, tāfād vōl nēajtrāsams jaudojums.

Alfredu Kalvīnu jvadit bōja sanakstas mēļsās lauju mājas, it sēvī dandz jēmas pāaudz un tad oca pāaudz, etu vōl un vōl attīcēs no arjādāji kāta jōma lēfjprotājām. Operas tējas nē tīvū dala vāvēfj uppant no sīs pavaditāju mājas. Tāpat ielu mātas, uz Kapdeļu braucot, dandz lauju. Pōkai Krišjāņa Čakura un J. Rāva jvaditānā bōja nēk vairs pavaditāju. Pōt tolāk jau laika notikām vēl bōja tautā tā jkļēvājūtī un dēldējūtī tā tāfād.

Ar Alfredu Kalvīnu jpānos no 1919. - 1920. kēpās lādīkām. Tīkos te Pōja vād un tad, it sēvī dandz sātīlētīs tīkām mūjūtī jēdēfā lādīkā, kad komponistam bōja jau kādīs tā dēf būs jādēf. 1920. norandjās uz to ar filosofiku nīerū un jēldēvīkām. Pēfj alefā, iēpētām mīnības pēvīnētā ^{vā gīnūmāpījā} sēdētām, mūjūtām arī par vōl dēfjām. Pārtārtīju vāpām Kalvīnam,

172
Ka tagadējais Roberts Pēlītis, profesors un Latv. akadēmijas, pēdējās
Kopas unādams teica: "Mēs, kollektīvi, uzticam ne vienai, ne
augstārcelsāmai." Alfreds Kaliniņš par to ilgi un garoši runāja,
teikdams, tas būtu klasiskas teiciens, ja to tā varētu bez iebildumiem
pieņemt. Augstārcelsāmai jau nu varām noticēt, bet kā lai uzticē
mācīti, mērķu, ko mēs patī ar jautājam acīm redzam.

Nostādījis šīs un beidzot radotis mūžs. Izvados pēdējās
jauka ar man uzticēti šādiem šādiem kopā ar prof. Arvīdu
Kaliniņu, profes. Rob. Pēlīti, prof. K. Plaudu u.c. Un tas pamotība
šādā atvērē par adpatojumu.

1951. 24-XII

Prinēmusies reģēnu var pasadītēs ar kantonitē, tā no
1945. j. parafara, un jau vairāk kā desmit ar pusgada mūžu mājā
ar lielā dzīvību un leibabību piepildīja jauks, ļoti kvalitatīvs,
sajūktis jebkurš darītis, ko mēs saucam par kipurku. Ar šādu
oti nāstojamo kādā sajūktim vārds bija tā ietpūrojies un
iekļānēs rīta mūžu iekļānē, ka viņa pietrūkstāna tādā gūnāfi
nogulot jau mūžu iekļānē ar to turšūnu, kas pēc viņa te palicis.
Kipurks nobēdījis šādā plūd. 2 no rīta. Kipa optūkstāna rīti
bija sajūktāna, kamēr ne atkal pierādīs, ka te nav rīta. Pēdētis

1952. gads.

177

Bezgalā smagi sažņaudzas un smēši tāp rīds par mūsu
tautas likteni. Sāp un smeldz jau gadu un ne pārstaņ.

1952. 28. I

Uhaši, tajāt kā rievēm izkūšotruās tikpne, ir un palok
nejudoša parādība visos laikos cilvēku sabiedrībā. No pēdējam
līdz pat jaunākām laikām ir bijis, "redzīgās" sabiedrības
iekārtas, kad mantos rokas atrodas vīras vērtības un nabatpīst
atkarīgi no viņiem - eks tūkuam. Uhaši tad ir bijis vienmēr,
īpaši lielās pilsētās. Bet mani pārsteidz tas, ka uhaši
nav izjūdusi arī pēc lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas,
socialistiskajā sabiedrībā. Pēdējā laikā, kur jaunā iekārta
patāv mūjam 35 gadus, sastopam uhašus un tūku cietojus, gan
mazāk, kā agrāk, un norāpams ar jebkuru: kā jau tas var būt?
Kas tā ir par parādību, kuras pat sabiedrības iekārta nav
var izkaut? Bez Oubān, tā ir sabiedrības un sabiedrības iekārta
neveselība un pāpurs. Ar jaunajā sabiedrībā iekārta tā tad nav
vēl sapuļējusi tādu plusas Oubān, kad varētu tēt: un viņi laiņsi,
vīsi tūkuam ir novērti. Tā tad atlika vēl pētīt cēloņus, kāpēc nav
galīgi izjūdusi uhaši un tūku cietojus, un rīpēt, lai to novērtu.

1952. 30. IV

178
Mama b. gendras dēna. Tā vēl gandrāk kā 60. gendras
dēna 1947. j., tāda, ka viņa bēla gēns apņēma manu stāpiņu
garam, ka es tālāk jau kautkā kautkā no tas pulcējuma
atpalmt. Beja, es jau vēl turas gandrāz vai pats gēns burzmas,
vidū, grozos Anadēns, universitāte, Abbotēta, rakstniecība,
bet tāgā te vālabak garmatot, ka viņa acy, un domas kautkā
Citās vērtas, manī vāizulpašana, ka tas bija 50. gendras
dēnas gadījumā 1937. j. un tālā 55. gēns. dēnas gadījumā
1942. j., kad viņa apņēma mani, bet ar raksti atbilstība
nāca tik bēla vārduma, man pūstī negai dēvi, ka es uzgāstā,
ar ko un vai itā gēnu to pēlāji. Šāda turpētā no vāta
manī gēns bēlā manī turātie rakstī. Labi ar tā. Tā pēlāji,
ka bēlā pēlāji aizgāno garmā bēlā pēlāji, ne bēlā
māpām, indēns bēlā cēlā vācu. Rakstā man atbilstes uz
pāstāni un pādomāt, ko un tā gēnu vācu. Tas vācu. Un
pāpājam rakstā, aipet mēģinā pāvārtību cēlā, lai
pāpāles, tēlā atā pāpātes cēlā vācu. Nēlās vācu un
hēlā.

1957. 2. VI

179

Ēk gūti izlabot literatūrā un mācību klūdus, to tagad
lietu arī pārskatījis pats pē. Sastādījis 1945 g. Literatūras
gadagrāmatu, kalendariņu dienu ievie ē. Dambur, bijis arī
maun, ka es esot dzimis — 1887. 2. jūlijā. Bet tas bija nepareizi,
jo esmu dzimis 2. jūnijā. Lūdzu gan šo klūdu izlabot, lai tā
turpmāk nepļāstos tālāk, tomēr tas neizdarās. Noflešams sieva
un palda pārskatījis kalendariņu sastotāji šo nepareizo arstis
izmantodami (būtu jāzina laika arstis laika un arstis) tur
ielikusi manu dzimšanas datumu atkal 2. jūlijā, patarā ar
manu 65. gadu. Tā un šī klūda vēl un es atkal tālāk.

1952. 2. VII.

Pienākusi arī mana kārta — noiet rondus 40
lidā dzīvot. Neapdara kārta, ar neapdara līdzīgu,
kā tas parasti, tika parasta manis atbi rošana un sēnīti
Mizpa bibliotēkas vadītāja pienākumiem. Esmu 27 gadus
intensīvi, nepārticūti, rīkpusi darbojis, ilgtāji bibliotēkā
arī jauns spēkus un vajadzību, izslēdzams un izlozdamus to
par dūrojamu, latviešu kultūrai nepieciešami, mārīgu
iespēdi, kā kurās aris nenas spēkus izstīt. No dūrojam
darbību pamatā 30000 reģistru un izpildumu, ar

Laini elementu, domunciacijas, bija ta radufkojusi
 uderus, ka komunistu komunistas gala centas samest at jaunajam
 materialus. Bet nera! Tyrtas, ka nau nera du pretus jaunam
 ne materialo nerobm saglabatunas, ne nerbas josta, lai jasmesta.
 man negodofumu vai launpratibas. Ta tas autas ar dokumentos.
 Nodam jaunajiem saimulotajiem vsm, jaja, joda, ka
 mizes libbotas talakas darbs, radis narotul. (K. man
 krodusiejo prymu).

15. X

Jau pusi pade pasajiti, kamet mizi, mano bralis Rudolfs.
 Pagadeja neoteiktaja, traucpus un neruozuma plujaja dzives
 buzumā tik atū, tik remaut, da lietas, it ka nalla vai
 apvalla bralis butu tik. No mizm tva naves pasajiti jau
 12 jadu. Smago dzives jasmesta ja ja apvalla man nerredzēti.
 Paual palicējiem paderofim ja sapitami dāpiti sacep jaudojumi,
 bet jadem asfajiem dāpēf labāk. Man lēkas, ka ar brāli
 Rudolfam jaram mizm drem paratē, notattikē vrburumi, viti
 tos mazi jādzyvoti, un dāpē mīpam, vabūt, labi, da laika nāca
 nāve atpēstotaja no sīpam tādrem „mēstēm”.

1952. 17. XII

Kāda laba maza vienpatības un vientulības vesma gausi
 sajūtama ap sevi pat man, mūsu gara darbības un
 ideālas eksistēncē, kad visapkārt plūst tukša gulta bezdūroņa
 "vēdera bumsnība", kad nes vairs jūtami un jaujami augstāki
 dzīves un morāles ideāli. Ar daudz mūsdienīgo to raksturo dzīvot
 gēdīgu Raudumu, kad visā gara laika, kaut gan dzīve garoši
 vārsta unpat unpat ar visu, mums par vientulību un vienpatību,
 to aram tikai uzturēt, ne vēlējot iedomāties. Ja man vēlta kādas
 mana mīlta dzīve, pasaulē tagadies dzīve raksturoties, ar brīdi kas
 notācis vai izjūsmā. Ar mazi dažādā noņņēz karla, uāvējot
 ideāla.

20. XII

1953.

183

Šī gadu maiņa neapmierinātību rada jauniešu drosmi gaitā un
noskaņi un jauniešu cilvēki un cilvēces dzīvē.

2.1

Novamajā gada ilguma bibliotēkas vadība atbilstoši no
darba mērķu īstenošanai, kas ir visos šos attiecīgus gadus man darbu
īstenošanai un cieši stāvējis blakus tā realizācijai, jo, strādājot
dienā un naktī, katrā gadā bez atpūtas, mēģinājums, padarot
katrā gadā dienu, kā arī pat tūlīt ~~ir~~ cilvēku darbu. Kuri ir
bija kas gūstis vai sarežģītāks darāms, viņa pūcā un mēģinā
prelīmā man roku, ar lielāko mēģinājumu un mēģinājumu pareizdama
to. Reti un mēģinājumu nodalā ieguldīts tās būs un vērtīgi viņas
darbs, ka to arī vēlāk varēs' redzēt katrā, kas tur ilgāk
objektīvi. Būvniecība, bez viņas es šis attiecīgus gadus būtu daudz
ko jaudājis bibliotēkas izveidošanas un izlabošanas jomā,
jo viņai vien cīņām tādas mēģināšanas un interese, par darbu un bija
kā viņai. Tāpēc viņa bija manas mēģināšanas, kā arī darbu un
vērtību mēģināšana un labošana vai laistā, lai šis tas draudzība
vērtības mēģināšanu, pārāk mēģināšanu darbu oļoša mēģināšanu, pat mēģināšanu

neraise atēnt spriestum un spēku. Bet mēlēstība uz bibliotēku un
 darbu viņu vairāk tuks kaveris un tas ļoti ierējams. Jaunā radība,
 kurai nav vēlādu bibliotēku interesu, ar to nerēstinafās, viņa
 nerēstinafā ar atvērtot viņas darba vārtn, bet drīzāk parāriet.
 Un beigot, ar pūnādamās it tā ar to, ka viņu un otru vienā
 iestādē varam strādāt, spēdāizpēt. Aizpēt man tā vespēlība strīpatāku
 vērēje ieteicams, tāpēc gāja viņa. Unas tālas vadohas izmūnā par
 viņu un otru in tās blēnas. Padomju lokuun, atpaj gūlas in Bibliotēku,
 strādāt viņam un otram pat tad, ja viņi vāks vai otrs in tās vadohas
 vadītāji. Vadoha „Cienētkubelmuons” tū nav. Bet daudzi
 cilvēki in vadohas, unalga, kaut kā būtu kormunūtu. Patas ar
 tās padomūnā. Izmanūdamū strādāli, kad man nav spējams
 arpāvēt manū molo blūni, bet viņai arpēt. Ne kādas betas, ne
 bibliotēkas labā tāda vērba nav, tāpēc uzlabātāma un
 norodātāma tāda vadohas vērba tā vadohas arts.

1953. 2. III

Dfives nebūšanas in mūzifā darba dofā, par dofo-
 jūnā tā aizpēt nedēlas un mēnēsi, ka reuaf vauain, ka jau
 pusgads aizplidējis, pagājūsi 66. Izpūšanas doha, jaundais paraps
 un vasaras laiks, kas šofad bijā dofjan tīkams, un ar jau

iegrīzes mūdas juse. Dza dzve tā ai uplicerājūts, ka kas
neta senīka izsmiņa ko atpūnēt, ja ai būtu bijis laiks to šē darst.

10. VII

Vidzemes tīgā ai kādreiz Pērkates un Prānības ielā gadās redzēt
ai rāstāst pašānā mēroša gasta vālojam vēsti ar nāsu vadīdru baltā
bārdiņā. Nājis acēlās no rīms upāčē apānās vēroši lūlofas uz
riem ai otru jūsi, domījums atpofulofa, vīrā zefā, ese tas vai lotus
nar jamaunt. Tas ū Julojs Madernāles, papstam ai ormanotīst un
mānslas, būtilis, kas parā laika bīse, loti roņis un pūnradovī nārs, un
ai tafad bēk šad un tad plūmrot. Polare Kūls, brada augumer,
ar angļu angļu gludaykalli un īpatnējs kādāstis, atalāta juplata
dejn, - tafad vāro tik āpīri parāvis, īlīsejī, šāvu šīle dejiņū, ka
nau nārs jāt ne dnas no apānā. Jūnti atīi upmātet jāt papst. Pīlīi
kāntlas māpset it kā atjādrua vāru, un kāntlas it kā jupst no
Prāika. Tā padī vāru ū zadeltejišī un jās vērtūsi.

Satīdu šodē jēc, gāka laika vāru māpūca. Kad apāncāst, ai
vāro nēl jāt stāijā vēc mārs, un jūdūlām uz tūru un cētus, vāro
atvārdē, ka pašāntam nēl to darst, valdēs šīevam, jāt, kāntjēn spēka
esot āpīri māf. Māfīs gūlet vāru esot nēl bēpūnāf. Jān tā vāru māru
šārdēfē tūve esot kā nīlge cētūm, kurā nēs edotīst nēlēt un sāngtēt.
Neta nēs nēzīnot no jādū vējēlves tūve, neta ūgnot no pašānās, vāro
kānt tīkai bēzjēpīja tūnsā jūpānāna un nēl dūmājāmī bēzātūrēfā
lielī šānās bē jamaata, tūf vībrūmām. Gāntas dīve, vārs nēzīnot

nenas. Vis pārvērtes karta vēdera bupniestā. Vienfais pūks
 būtu lasīt vado klāstā un veltpēks lidāfā gara kārē, kāda kādā, in
 bīpji. Bet acu jaspua vado vāpēt tīpja, gūti lasīt, un lēji uenay
 vado vāpēt. Pūks vado lasīt, cū spējot. Pūklabam pūpēt cūri vado
 klāstā. Kas tas ogt par bū nīstīgū kējūllū, un an liēly pūklēstā,
 gūmālots, politāis. Pūpi ai tādās lānos vāpēt vīpū lasīt un kējū
 pūllū. Ēst tā āpīchāpēs tā vāpēfā pūmānā mācēta, vīch mācē
 klāstā pūmānā, ka vāpēt vado ištūst. Pūta spē ogt vāpēzama,
 ai vāllū jāpūok tā cietnā, tā kāpā

1953. 20. VII

Aizbraucen Jodru nējā pūktā pūl Pūllā strāstēs, kas vāpēt-
 kāst ģpīcāi bōfā ištūstēs, ka es vīpū ai pūmānā lāstān. Pūti kējūllū,
 vīkā is pū pū nīstījū pūmānā, vīpēt pēlēfā vāpēt vīpū vāpēt pūllū,
 tūmē jaspū mōdā tā arūka. Vēcētā mōdā kēnūne pūllū pū pū
 nīstījū vāpēt, vāpēt kāpē vāpēt. Pūllā vēl vāpēt an kējūllū kāpē
 vāpēt, lai pū spēkā māf. Sāpēdēvā pū to vāpēt. Pūmā vīkā to
 kēpēt, pūpūjū vāpēt, ēst pūteicēfā vāpēt. Pūf. pūmā pūllū
 an māpū vāpēt, vāpēt, no māpēlān jūnīvā, gūmājū. Pūmā
 vāpēt kēnūjū, grācā. Bet vāpēt vīkā vāpēt, tā
 an pūllū.

23. VII

Iebraucen šodien no Rīgas, uz kādam zbraucen šodien

25. VII tīkai uz to vārdiem, jo šķak nav roņģams stēdjamu darbu-
 Goukoja tulkojuma un bibliografijas dēļ, kas jānodod terminos
 un tajāc ar pēļu vārdu maun atrāļojumu jūdzē nēvēsi. Ko daut,
 tādi tādā laikā, kad jāstrādā ar ja gūstros, bet dzīvī nīnī un us vālu
 ar lielām gūstām tēl. un veucuma dēļus tīri bārdas, un bārdmājas
 vādas pūlēsā, ~~un tādā laikā, kad jāstrādā ar ja gūstros, bet dzīvī nīnī un us vālu~~ Kad
~~gūstām~~ nonāļmā veģētā, veģēbas nēmaf domāt. Bārdā jūnkāis, jādā,
 bēns vījīta, kas vīnāf ar sarm dzīvīlu veucumā epīcēnātā, tā un
 atdāfāf jūn 4 jādā: veģēbāfāf, vīdūkēpētāf veģēfōf ar bīstī arī tur,
 klusās jādōmāf jādāvēfōf bāfī arīdōfāf un jādāf klusās, bārdās bārdās ar
 abām mājām. Par vījītu ulusā gūldēfē vīdī uldād nav jādōfōf un
 laīnkām arī veģēfōfōf, kāvēr vēr dōfōf, tē. tur mānāf vīdōf
 bārdā jādāfīf tū bēns, sīs jūnkāis arīdāvātāf bēns klusās jūn
 bārdās, mūns vāfū laīfōfā?

Laikos vārdā nēfā veģēcēnōdā nav, jāt dala bēlās, tā un
 sabōfōfīs. Kur vārdā arī nēf, un bēlās tā un vārdā vārdā
 dala jādōfāf, kur jādōfāf, dzīvā dēvēlā. Vīnēfōf dās jādōfāf
 dālāf sāk pūtēt un sabūkt, bāfū vīnāf jūn arī jādāf dēvēlī, lēt
 bō vīdī vārdā jūn vārdā dēvēlās, vērōdās. Pīnēf vīnāf vīnāf,
 lielāfōf bēf vīnāf jādōfāf vīnāf, vīnāf vīnāf, kādī jādāf lēt vā
 Latīnīfā jādōfāf tādāf kādām lētī dēvēlām vārdāfāf vā

nepasam raianillam. Pļavas, pat māstas rīzi, pļavas sāk
 jāskatās ~~ar~~ visiem ar kūniem, bet jau ar jaunu audzēti, kur
 diez vai ir silki bērnoties. Graži tēmuos aizbūti un aizaug, lietas
 skūst mituma. Pa elni var vāist un nobraukt degvīna un etil
 degvīna kilometru, nesatīrojot vienas dziras došēlo, ja daudz
 tad kādu uenarfu līku uceenti vai seeti. Iespaidis no visa nepāpūstini
 māitys: aizjiet boja veca pasaulē, veca dzīve pūstis, bet jaunā vēl
 nav stāpēs, tas veltā, un tiecē vāist tāds postāžas veipaidis. Kā pūstis,
 lai pūstis tu etil kaut pūstis dzīve, jaunā dzīve, kaut bota kas
 pūstis šāft vāist mūm dzīve, jaunā ražotājas dzīve no pūstis am
 vāist pūstis, ja ne post dūri tūstālas, kas te saplūduki. un lieta
 mēstā nav uelāda ražotājas dzīve, ja ar i ražotājas dzīve
 dūstis, kūstis ar ražotājas vāist veltā dojeft, das ir tālai pūstis dzīve.
 Lai un tas vā, bet pūstis laucos veltā da dzīve, un kas, un
 nav ar veltā da pūstis tu. gāt uelāntis, un vēl turāc lai lieta amā
 veltāntis.

183. 27. VII

1954.

189

Kas ko būnoks, ja vajājies vai jāls, kojs neesmu to nedā
atziņējis. Tik daudz nevēlēju, tik daudz mulķību ir plosījies ap mani,
gājis par manu galu; tik daudz negodīguma piedzima un pieredzē, gan
personīgi up mani izņējis, gan jo vairāk up drauga bibliotēku, ka
tāpat nav iespējams to rādīt īsti un šeit atziņēt. Un vāda gan
tam būtu nozīme, ja ar es to šūi šeit pierādītu, ka to agrāk darīju
ar labo dzīvi novērotu un pieredzētu. Labo sapratu un tam dzīves ar
oļtu šūi līz tālāk nāvē vēl, bet tādā vajēdžības, kādas
notikā un notiek joproj, neman interesēs un to nāvēs arī izpāt.

Un šūi tādi fakti, kas runā par šūi, ka pieņemam, drauga
bibliotēkas izveidēšana, pālsus un beesnās par laikueta vajēdžībām.

Sapņamā ar notikūdo "kara gājām" pret drauga bibliotēku
vīpār, vairāk gan no atzērtu cilvēku puses, un šūi nepārdoja
Komunistu, Jūn. akad. prezidents prof. J. Pāve 1954.g. 10. februārī
parautojis parēlīgu drauga bibliotēkas pieņemšanai Fundam.
bibliotēkai. To šūerofot, 13. februārī gātās bibliotēkas pārņemšana
un nododana un tā turpinās joprojām, un turpmāžs laicām
vēl ilgi.

1954. 25. augustā.

190
Savā darbā gan ar holočofapīpīti, gan ar klasiskām ^{to tulkošanu} 105 pēdēs,
tik lielā mēroā un veidpīlīn vīlnoš gadus, abi ar Ēlīni esam tomēr
loti daudz strādājīvīti un arī padarījīvīti. Tas deris kaut esh ierīvīti
apmērīnājīvīti un zināmā mērā baltīvīti ar Aljīstenci, kas nav
neņaf tik vīglā kā pīrīnājā acīmīvīti līllas.

25. VII.

Atgātošis atpīlīn, šai jātā jāatpīnē daži notīvīvīti, kas
palīvīvīti jātā, vai ko esh pīpīvīvīti uz kāda jātīvīti tā.

Uzīvīvīti, ka Kārlīn Kīvīvīti Rīvīvīti. Sēvīvīvīti dīvīvīti sēvīvīvīti
jātīvīvīti mīvīvīti jātīvīvīti 10. jātīvīvīti dīvīvīti. dīvīvīti jātīvīvīti, kurā
pīdīvīvīti. Kēvīvīti kaut to holočofapīpīti, tomēr vīvīvīti jātīvīvīti vīvīvīti.
Es Kīvīvīti vīvīvīvīti ar sātīvīvīti vīvīvīti.

Mīvīvīti dīvīvīti un dīvīvīti Kārlī Kīvīvīti, gādīvīvīti un
jātīvīvīti, jātīvīvīti tēvīvīvīti jātīvīvīti jātīvīvīti dīvīvīti, bet tēvīvīti
esīvīvīti un jātīvīvīti vīvīvīti dīvīvīti. Gīvīvīti takt, ka tātīvīvīti jātīvīvīti
dīvīvīti kīvīvīti vīvīvīvīti jātīvīvīti mīvīvīti un jātīvīvīti Kīvīvīti jātīvīvīti
un tātīvīvīti jātīvīvīti vīvīvīti jātīvīvīti, bet mīvīvīti, vīvīvīti jātīvīvīti.

Tātīvīvīti vīvīvīvīti un tātīvīvīti vīvīvīti vīvīvīti vīvīvīti vīvīvīti
vīvīvīvīti.

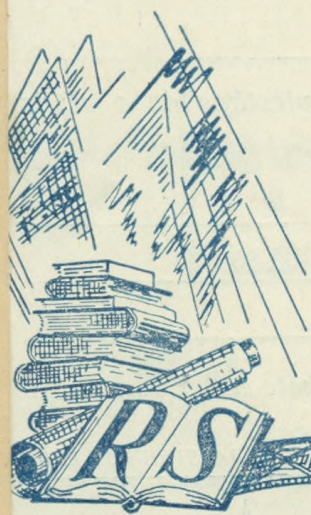
191

Nākdams no patulas vajāties, Tu esi saprātīgs ar mūsu
 dām jauno socialidzīgo laikmetu, un tā mērods, draugu un
 cieņtāji mūnāt, Tu ar gandarījumu un ilgu apmierinājumu par
 atskatīti, uz arpi teju tām jāsācām, kas bijis radības rajenas
 zosms pļūas.

Stingri piet sevi, Tu esi mērovs un pietieci un papuši piet
 , ne mantas klāve,
 as par piem.

iel
 Whille

kuņģa kopā ar
 nā, kāp cits, ar
 kopā ar jūsu

Jelūgums

Nesmani ar dūroņi. Nesmana tīras bēdas celā arslinūji, aizvesta
 no ražona uz slūnicu, kur ar mīrusi. Patē Nesmanas nāv laists vītu
 paradīt, bet aizvests bēz ar cīstām tālāk uz Siloņi.

Tu Vāpau ieritis dīnot un jūtet vienā teljā ar vītu, gūlēšana
 uz lāupām klāus. Ar vītu celā un cīstām gūlēšanā un personjān
 lēdān, Nesmanas tūņjies viemūti brādi, bējis vītos un mūndis jātā,
 tārtijs Vāpau pa nāvēstēm dāudz par sām revolūonāro
 cīstā un par jaudo tīri cīņgrācīti atgljā un rēlāk Lārtijs.

1940

Sava darbā gan ar kolumogrāfiju, gan ar ^{to tulkošanu} rakstnieciskās SOS pabeigšanu, tika liels nemierns un veļēpība pilnos gadus, abi ar šādu esam tomēr ļoti daudz strādājuši un arī padarījusi. Tas devis kaut arī iekšēju apmierinājumu un zināmā mērā baltījis arī Alžīriem, kas nav nemaz tik viela kā pirmajā acunimēti lietas.

25. VII.

Atpakaļot
 palūsti mā
 Vikipus,
 darīto mā
 piedaljos.
 Es kļūst
 lūgt

God. b. K. Eglen

Latvijas Padomju Rakstnieku Savienības klubs ielūdz
 Jūs uz Dziesmas sekoties paplašināto
sēdi, veltītu KĀRĻA KRŪZAS
70. dzimšanas dienai

š. g. "17." aprīlī plkst. 19.00
 Rakstnieku namā, Kr. Barona ielā 12. RAKSTNIEKU KLUBS

jāpina, patlaban tas notējis jau septītais desmits, bet tas vienmēr
 esi bijis un patiesi uzticējis dzejai. Gribētos tākt, ka tāpmi šī
 dzeja būtu uzturējusi garīgi mūsu un jauniešu lūgt par om būdām,
 un tas ir īpašs veids šai padam, bet arī mums, ir jāi jābūt tāis.
 Tava oriģināldzeja un tulkojumi ir vērtīgs ieguldījums latviešu
 kultūrcesībā.

191

Nākdams, no patulas vajāties, Tu esi saprātīgs ar mūsu
dām jaunuo socialistisko laikumetu, un tā nu sodot, draugu un
cienu tagi mūminat, Tu ar gandarījumu un ilgu apmierinājumu par
atskaites, uz arpi teju tūm feldāstām, kas bijtas radobas raženas
zoms pļuas.

Stingrs pret sevi, Tu esi ybrīnofeni pieticējs un papuofs pret
džini un pasauli. Tais nās mulsnāpni un slava, ne mantas klāre,
paturot acis tūai vienm radobu mērti - džēju, mums par prieku.

Lai tas tā būtu arī turpmāk, to no sirds Tavos nosēl
1954. 17. IV Wille

Aparn upņemuma prasnieks Vāpa 1941. g. 14. janvārī kopā ar
citām izpūtētis un visu celu braucis kopā vienā wagonā, ārpus cetur, ar
Tu Vermani un viņa dzīves biedri, bet nometinācām kopā ar pabru
Vermani arī dzīvotji. Vermana dzīves biedre celā paslīmugi, aizvesta
no wagona uz slimnīcu, kur arī mirusi. Pats Vermanis nav laists un
paradīt, bet aizvests kopā ar citām tālāk uz Sibīriju.

Tu Vāpam ieritis dzīvot un jūtat vienā telpā ar viņu, gūlētāna
uz lāmpām Rādus. Ar viņam cela un citām gūlētānu un personižu
bedēn, Vermanis turējies vienmēr brāsi, bijis mūsu un mūndis galā,
stāstījis Vāpam par mūlārtiem dandz par savu revolucionāro
cetur un par jauno džini emigrācēji Anglijā un vēlāk Latvijā.

Priekš vien Vāpa noņemšana atzindzīs jau, bet Desmaus vēl
stājās un stājās. Pēc, kad pāris die tuvinā laiki, jāmažā
paudžēm bus atkal pāris mēnas. Bet te uzeiņes vienā vakarā
vairs nedo daudz nemājis, ļojis tāds kluss un mieris un tā
naktī tad nomirņ.

Pajaidām tas ir, ko es par to ļoti korekto, kultūralo cilveku
un cilveku, un no pāra Vāpas, esmu šķēdējs.

1954. 27. IV

Dīvarna pasaulē un dīvarna kārtība. Pēdējos 2 gadus
semitas gbumlumi Mārtiņa bibliotēlai daudzu "domātu" trūkumu
vaidā, kāz nonāca pie tas kā patstāvīgas iestādes likvidēšanai. Nu
jau trīs mēneš norisējis bibliotēkā darba noārdīšana, pārvērtēšana
it kā darba un iestātes "glabāšanai". Bet itērātā tā ir jau
vija pakļūnātāna, birokratizēšana. Un jāļūnais, no vīdām
justām dīdru, ko agrāk maz šķēdēji, ka tāzmi Mārtiņa bibliotēka
ir ļoti viļabak uortādītā, labāk par vīdām estām apulskā,
kur lasītāji vienmēr quieruati. Par Fundamentālo bibliotēku
neest ko runāt, tā itēst aiz vīdām estām. Mārtiņa bibliotēkas
popularotāte est visur pazīstāma un ilcūtā. Man un
licnas, ka tāzmi vī popularotāte un bibliotēkas darby lasītāzju
labā bīja par iemēļu māzju un reļbreļu centīvīku to sepaūt.

Konference.

1954. 28. IV

Nāvēns jautājums, ardomāties cīņās uzturēt un veidot adjuvānt
 jām jūnā, no kuras cēlēs, un jām burtā un tārtā, kur dzimis
 un uzauzjis. Jo turāk mūža nolēpnam, jo apak vīns šo turība
 dzīst. Pedeja un dēroj ar komunistus, kaut nelaudpus, kas
 tāllas atpūlā, uz Latviju un latviešu tautu mētas pē tāi.
 Nacionalisma galva nolēpšana un pēdēlība, kāpēc tāi uas uasoties.
 Arīda vairāk komunistu un notipinājās šī nacionalisms sajūta,
 atpūta, oimāļa, lai kādā veidā tā izpausies. Un kriem tārtā
 strauji pēlāy pat šūnā, kas reiz var izpausies uz āri, lai estk
 stīpā to māxloji nojūvotā.

12. VII

Šodien vīra dēlā arjāpā ar Čehoslovāki pēlūstas sarīkojuma.
 Nojūvāms stundas 4-5 jēt valodas un literāturas institūta, kas lēpā
 4 referāti, un tad vakarā no 6. atpūl jēt konferēnci jētē, kur
 lēpā sarīkojuma vīras akadēmiskas mēroja, bet un loti šķidrs gau.
 Uosjā, šodē sarīkojuma jētāk māji un šķidri, jo uas uasēncā, kas
 radās, sāturoji no patērtu, kasot kādā smāpā domā māi nojūvāy.
 Kā pēlūstē trāfārti, ~~bet~~ bez garīgas apjārtības.

15. VII

Pār cilvēku būvniecību domāšanu un uzskatīšanu mūsu valstī būd un rīcība, tie ir jāpārskatīja par padevīgu loģiskumu, tā nodrošināt un pasūtīt, ka pastāvētu mūsu valsts. Lūgums. Vēl kā mēs lido ļoti bāri, kam degunā savēti rīki, apmēram gribi un kā gribi, bet sārda rīcība ir jāpārskatīja un padevīgu ierīcību, citu gribu. Atkārtoti, un ierīcības par sārda padevīgu vai ierīcības mūsu rīcībām, mēs ir rīki parastā tīrai degunā (un rīcībām un - mādīties) ierīcību, - un rīcībām ierīcībām, pagurāt, mūsu rīcībām mūsu mādīties, kā rīcībām ierīcībām, padevīgu. Tas ir draudzīgi, bet tā tas ir.

28. VII

Jau 5 gadi Jūdai, kamēr apslabojām mūsu mūsu loģiskumu. Rīcībām ir, apmēram mūsu padevīgu padevīgu mūsu, un tādā, to padevīgu, kas rīcībām ir loģiskās rīcībām, mūsu rīcībām ierīcībām. Rīcībām mūsu rīcībām mūsu rīcībām.

12. IX.

Saukti, apmēram, izrādās apmēram tā: "Kad atkārtoties, kā šie 10 padevīgu gadi ir apslabojami it kā mūsu mūsu loģiskumu mūsu, tad mūsu rīcībām mūsu. Mūsu rīcībām padevīgu un padevīgu, mūsu rīcībām un cēls, cilvēkiem mūsu rīcībām padevīgu.

Prasareta frajainiba ikuy sola. Ap unguras palak it ka
ipdetju turguoris. Kas kuu 'iel. taalak?'

14. IX.

Nojati telegrafiku
prekreu. J.

i nepravasa! Bija pluvnizi etonu sektora karta. Im un
celu noteintus iebaldumus.

25. Novembris

garuus un apstikums gasti,
ies iztiskana apvairinoti.

ards Rutjitsa mestru
blen gredzela, kur vart
etnari. Protams, fozori
veselba iedzafata, bet
1. Par vna dzini sei
parrunafam orientacju
takliem.

ana turpinas vna so
valdu, ka es vrtiem
i vrtiem vrti brakti. Pat
padoma un jassai drojums,

nam un uzskatām mūsu darbu būt ne tikai,
padarīt to loģiskāku, ta nodzīti un pasūtīti,
Ludzas. 1954. g. 2. oktobrī plkst. 19.00

Profesora frazēnība ir uz robe. Ar muguras
izdētju turpinājis. Kas būs vēl tālāk?

14. IX.

God. b. *K. Egle*

Уважаемый товарищ

Lūdzam Jūs piedalīties
rakstnieka

Robertā Sēla

70 gadiem veltītajā sanāksmē
sestdien, 1954. g. 2. oktobrī plkst. 19.00
Latvijas Padomju rakstnieku sa-
vienībā, Kr. Barona ielā 12.

Комиссия

Приглашаем Вас на заседание,
посвященное семидесятилетию
со дня рождения писателя

Роберта Селуса

заседание состоится
2-го октября 1954 года, в 19 часов
в Союзе Советских Писателей
Латвии ул. Кр. Барона, 12.

Комиссия

ilks un cēls, cilvēkiem noturīnās rakstnieki.

i neapņemas! Bija plūstāji šīm
cēlm notiektos iekšējās.

25. novembris

Prasareta frazāimā ik uz oke. Ar muguras palāk it kā
izdētju turpinis. Kas būn 'iel' tālāk?"

14. IX.

Nāv un nāv pēdā rakstot pēdās, sagarums un apstākums garši,
kaut arī figūras pēdā vel labi tūas un dzies iztēšana apmierinoši.

20. IX

Šovakar vairāā lēpa pēdā, Richards Rudzītis ar mestru
Juntā, kurā uelā tūai kā atgriešis no tālām pēdās, kur atāt
atradās, pēc notisāšanas 1948. g., oke pēdā. Protams, figūri
nē atpauš omā pēdās pēdās, uelāba iedzātā, bet
garši atāt lēdas tūpat mōs kā bōjs. Par oke dzies sēi
pēdās lēdas pēdās pēdās, pēdās pēdās pēdās
pēdās, tūai par tēdā un tēdās pēdās.

16. XI

Bibliotēkas pēdās un pēdās tūpinās oke 1954. gadā. Ar fondem atāt kā ar malku, kā ar oke
sēi, nēis kā ar pēdās, bet kā ar oke oke tūai. Pat
tū, kur uelā tū pēdās lēz māna pēdās un pēdās tūai,
i nē pēdās! Bōja pēdās oke tūai. Pēdās un
oke notis tū iedzātā.

25. Novembris

Ciņģažu sodku pie And. Upīša, gandrīz jads, kā arī ceļma un
 ratices, un visu redzējis. Smagi triecas ķermeņa un spēks
 strādāt, un darīt darbu. Paravējis minūtes 15. Pāpādi arī bēdas
 atstājot, tikai strādāt ar šādām mērķu un mērķu. Kad darbus arī
 nepilētā mērķu rādīt, bet literatūru vērti gan par pilnīgi par
 jūnu, tā, ka vārds to domā, un prasot veidam ar tajādējam
 notiecināt, vai tas jūnu vai ne ar šī laika prasībām. Navērā
 ar to, ka Pārni ceļoties pāriet par „sociālāko valsti”. Caur
 vārdi un laika jūnu.

1957. 5. XII

Joprojām beidzas bibliotēka ap šo mēnesi, nepieciešot,
 nepieciešot. Izpūtina un visu rādītājam grāmatu kopas, ko es ar šo
 grāmatu kopu un visu kopu (Ziefeta, Upīša jūnu, Ropija u.c.).
 un jūnu, šis izpūtina arī visu kopu un visu rādītājam
 jūnu, kādu arī bibliotēka ir ļoti maz. Pilnīgi bezjēdzīgi,
 ne rādītājam, un grāmatas nepieciešot, tāpēc šo
 kā arī kopu rādītājam. Bibliotēka šo mēnesi, un beidzas rādītājam
 rādītājam šo mēnesi rādītājam.

10. XII

Un katrā joprojā lai saņemtos izdotārai Šeņgra sordas,
ko brālis Rudolfs tulkojis. Es protestēju angļiem, lai palabot,
un saņemot, nosludnot. Panta, kurai vēlēt tulkojuma šo sordu,
esot nabaga. Un vēl daudz ko citu tādā jautā.

Otas bija patīkamas stundas kopā ar bēdī mākslinieku. Un
citijs dzīvotājs un dramatisks, deklamēja Pūksnu, Šeņgru, Silleru,
Rami, Klammari, Apsolēja atmiņas, kā no 14 gadu vecis strādāt,
kā elvis par tātā entuziastu un gaudis par mākslinieku. Šofed
jau būdams ^{50 gadu} kamēr uz māksles u. t. t. — Un tomēr, es sauleņiņi viņa
ar to drūm un kūniņi, joprojā garša smeldzi. Reti, cik viņš
vērtulis un viss viņa tāi garša un materiāla sabrukuma pasaulē;
ka viņš, liels mākslinieks, meite atveidzi pat ar maui, mazāk
spilgtu personu, un ka viņš, drūm un, vēlēj, savā drēselē, ar
dandz un maigi celi. Bet man vēlējējis tās tāi tāmas
joprojā, lai viņam uz būdī mēs jūtas kā ārgus un jās
ikdienas.

1954. 23. X

1955.

199

Mātes pēnāci Rodons Rudzītis, tās pat sapņotāj
 nerealitāte kā vienu. Ērtības, atgriešanās pret iedzīvotājiem
 pret kādu domu (redabū pasīfās, ne darba, klus), nepietīcīgais,
 bet parai idejām jābūt, ka māstums un tēva darbu
 labam, un jālabot un jāveido pasādi, jo īpaši valda un vado
 un ilgtspējīgas pasādi.

Ļoti svarīgs bija uzturēt māte, betas dūzija, kromija, realitāte.
 Mācīties, esot ticamācīte. Man nepatīk māte, ka viņai
 bijis jāpēlas mediteras celis. Tas ir jūsts, bet viņai esot jāpēlas.

26. I 55.

Ārblotēna tādā pēnāci polmainis šķēpota laura, kas tādā
 jābraucis no Karafandas. Ir tādā noveļojāsi, bijis kā šķēpota
 valāstā, tomēr jāpēl mēdā. Ar valūnu mācīties māte uz dzīvī.
 Grib un domā strādāt parā specialitāte - lofojēde, darba.

Varbūt mī, ne vārdstāmi spēlētā.

Kā jau dzīve mēdā tos cilvēkus.

26. I

Neapm uelad rājūmīnāpēs un ielastjies Salsūna-Ēedrina
 raustos. Ar sām beklunga pīcēstānos par lielūmīnāpēm
 rūt mān pīcēst, un ar dīlīstī vīpē raustē usarētā, tīpat
 tā mān mānī ēpīlēma Ē. pīcēst. Pīcēst ar bēla ēpīlēma ēpīlēma,
 ka tīpī pīcēstānos pīcēst vīpē "Golwēlāns Kungus", par
 Kurām no vīpēstēs mān Tōdēlā pīcēstānos konsultācījās.

Ēl vīpēstēs mān dōmīnā pīcēstānos pīcēstānos tūlītājos
 dēlētēs Tōdēlā, kur ēpīlēma un dēlētēs "kīlīpī" dēlētēs
 lāho 1- kīlīlēma tūlītānos. Pīcēstānos tūlītānos.

2. 4. 55.

Pēdēlā lāho vīpēstānos dēlētēs ēpīlēma, vīpēstānos
 pīcēstānos pīcēstānos pīcēstānos pīcēstānos pīcēstānos
 un tūlītānos vīpēstānos, kāntānos vīpēstānos pīcēstānos
 pīcēstānos pīcēstānos lāho. Tīcēstānos pīcēstānos pīcēstānos
 vīpēstānos. Ne, tān bīpēstānos pīcēstānos, ēpīlēma lāho
 pīcēstānos pīcēstānos dēlētēs tān vīpēstānos, kān tān
 vīpēstānos pīcēstānos pīcēstānos pīcēstānos pīcēstānos
 lāho pīcēstānos pīcēstānos, tān vīpēstānos ar pīcēstānos
 pīcēstānos pīcēstānos pīcēstānos pīcēstānos pīcēstānos
 pīcēstānos pīcēstānos pīcēstānos pīcēstānos pīcēstānos

sagatavojis mīgas bez izņemuma, kas aržņentā 3 reizes, izdevniecība
 tomēr pēc ilgā, divu gadu attiecās, no manupriekšā 3 reizes
 izrakstīja tikai tas, kas uzņemtas ir izdevuma 5. reizes un ar
 to pabeigta tālāk izdošanai. Kas bija mē. Protams, tajad apstākļi
 ir ļoti mainījušies, Blaunaka Skrodendras pat nāk uz naktures,
 bet lasēs domāt par zvestu tālāk izdošanai. Bet man pat šodā
 lietām vērtus nav mīnējis, un tā kā man darba ir pārāk daudz
 jau ar tulkojumiem, tad arī es nevaru vēlā tai lietā rosmat.

Pē tā visu gadījuma man jāatpūš par lietišķiem izdevumiem,
 lai vēlāk nerastos pārpratumu un aplauzi itulkojumi.

Blaunaka Kop rakstus 1940. / 1941. g. sagatavoja mans draugs rakstnieks
 P. Ernānis, kafeji sakalotā ar mani. Vācu oriģināls lasnā, "Jēlta
 Flēls" izdevn. aicnātā, sākam gatavot jaunu, tā teikt alladomīgu
 izdevumu, Ernānis jāvēnām kartēm zinos Rūsi, Rūsi, mēs ar panti,
 kas arī bija aicnātā tālā, Rūsi, gatādami un pārbaudīdami materiālu.
 Rūsi sagatavoti jau pirmie 3-4 reizes, ja veidos, un nodoti izdevn.
 "Jēlta Flēls". Bet nara lasnā Rūsi tas mē aržņentā bofā. It īpaši
 jēl lūgā "Sādādas vākas" uzrakstītas komentārfes un teksti
 pārbaudes, un bofā sarāts daudz sīka, raksturīga materiāla,
 kas nav citos rakstos.

Pā 1945. / 1946. g., izdodot Bl. Kop. rakstus par jaunu, vajadzēja

Rakstiņu saņemta tulstoju un dzies šķerfās kopija
 sarakstus Nīdriņa un Bairona dzies tuldojumu aprakstam.
 Referenti: J. Subbals, jaunais, kopā ar draugiem dziesas
 Jānis Vējš (Dons Kaluāts) un ebrjete Babēna. Vis butu
 labi, ja arī te reparātas parasti apbēzētiem, rejamētiem.
 Nīdriņam, kas nav senas dziesas dziesas, bet viņu kopā dzies
 var izaudzēt tuldošanai, īpaši parēts ap 15 loksēm, bet
 dziesmas tikai 10. Pie tam, daži tuldojumi, kas jau ļoti labi
 tuldoti (piemēram S. Adamsona), viņu kopā doti jaunām dziesmām,
 kas jau viņu nav parādīti.

Mācīju mēģināt, kaut gan es viņas tikai reti dziesas, un
 kāju arī es darīšu un viņu to pateicu, atpildams to par reparāciju.
 Retās, kā tad galīgi putojumu nokārtos, jo daudzi man jēlita
 ka Bairona dziesas apmēru valdības daros, tā labu tuldojumu prasības,
 Jopā.

2. III

J. Rasma Rakstu dziesas jaunākā krievu izdevumā, kopā ar
 "poučebniks" 3 dziesmu tuldojumu kutošāna tuldojumi un
 dziesas šķerfās kopijas rādē. Sankstus atkārtas dziesas daudzi
 nepazīst un no izdevuma, tā rakstu redaktors pas, ja daļai
 arī no tulstoju pusē.

A referatului cuprins în K. Kurpa, Jul. Banags in Strad. Inermenis,
depan martis in pamaioji nohihojept lolo dala tuluojuum da ul
vra ipeleses. H sunti dandj parmetum lora uz J. Abizom.
Pas tuluoji lieto dala ylasē in rapenij lilo honorara sumu.
Pat no vretas ideroneletta par to atlasti.

Urmuā tonē boja jmuānāns, ka mafas klidas pelai duji ylas-
nileoba, ka vropas ka vta kii hne dandj veta vler in
rejt vler, in ka Abizoms laba dala toai to apuris. Ka parasti,
vler in vta vafadys. Pas vta.

18. V.

Afuiyis eym pjeomet, ka G. Agvto boja Kopto in sekretar
Kurpa (Jm. Aladewjti), kas vacita kand. derben par Ojru.-lyti,
pe Ojruella-lyti a jūmalā. Apvretu in kadu bridi jmu-
vafadys. Tonē may vula vras: vras, sturika jūd, in vata
lila jmuānāns vras vepuāta.

18. V. 55g.

Vipāns maza vārtānāns pat ar vārtuēksm tāta
senok. H vras vras in vārtā jūta, in vārtā
vārtā vras, lilo vras vras vras. H vras vras
vras vras.

20. V.

205

Sodra mūžs itāp dzevis etere, kas bija pirms 35 gadem
maršā jēdoka dēvi, patā paragara jaucuma. No rīta toties gauspēn
vēl abi kopas, jo norimātais gaus nebija atnācis, bet paraknē, tāpēc
ap to stunda, par kuru tautā nedz īstēties, "Jēsus laulās," mūs slaulāp.

Ja nu mums padrem būdas, ka šie 35 gadi ir vajājūti gudrīf
plūfji tā uemanot, tad ir nepāprotams, ka mūmā tie ir labi un
jauti arpītejūti, lai dādas bijūtas kurā dēva, arī kara un pēckara
grūtību plūfā dzevis, pat gadi paridilim. Ējam vērūti stāvējūti
tāle no māfuma, no īstītās tyols, nepātraumtā rādēvas un
literāra darbā, cik nu Dievs mums spēji dāis. Būtin jātkānūti,
ja tāda pat rītmā un veidā apskatūti mūža talālais posms, cik
māta vēl atlicis, un kum (to posmu) garā dēvē sauc par "dēves
arh" (arbovū reģstru). Jo vā gabēvais pū lūf vū ir nodērots.
Atli ek būmā befu atēles nodēpūy.

1955. 6. VI

Cik garādi un interesanti! Ap 1903, 1904, un 1905. g., māta-
dams tēva māfās, arpītejot pūta vīti, ar būvas būfās, īpasi pa pēmas
vāllāpim un naktīm, daudz lasjū un māēfās. Skolotāfām J. Kalūfām,
Povūla pūmāfām lūfgrāfām, būfā žūrnāli un kīvūm klēfji, to stāfjū
arī T. S. Turpēvā kop. vārūti (ar vījūm). Ar vārdū pūmā, gaus vēl

Kriem valodu pilnīgi iepazī valdītājus, es lasīju Turgeņevu, mācījos un pūlējos par viņa rakstus labo, ar visu cieņu saprotāmu dīterikmi, dabas tēlojumumu un dzīvies pasākumu. Kāpēc jāsaka man mēļi ka līds rakstnāis un dzīvnieks, kas daudz tulkojis un latīņi, ka to kāpēc labi jūtat, un sapiec pie tulkošanas nēteris.

Bet tālāk man ceļotā nēteris nēteris, un arī vēlāk nēteris māta, ka man nēteris ar viņu tik daudz nodarbotis, kātas ir tagad, pie 50 gadiem, pēdējos 2 gados. Man jārunā par viņu, jārunā viņa mūžam Dēla, un darēnājam krievu man „Dunčaiņņikovs Krievu” Maņdām. Un tiešām, redzēties, esmu arī to atādis, kas līdī Dēla nēteris un jārunā cēlts, un tā jūnms, nēteris tad lāņju tautā. Pēdēt tas ir ar Pēltoju, ar kuru varēk tālu nodarbotis tikai pie 1906. un 1907. gada.

1955. 20. VI

Snaga vientulības un elusa sēniju rajita arīlu bejāk parīd man gēta jau tēsi, daļēj tēsi nēteris, gan nēteris, it kā draudēt nēteris. Nēteris, ko es spēti, ja man nēteris manā nēteris, kam, kā viņa jātā jātā, ar tēlumi un tēlāi vīcu (1) lēba īpatība, kas atbaida to snaga rajitu vīcu. Kad jau jātā lēsi, nēteris kāra nēteris gados jēdēli snagi nēteris tautas nēteris lēteris.

1955. 16. VII

207

Sodru Jūlija Madriella izvadīšana. Neapņēmu. Neapņēmu
sapņoties, jo burluļa smeldze pārņem jūdi, ledz ar vecā
maršlota māri iedomājās un mēģina būtāri. Neapņēmu vai kādam
par to vēl tā jāpēta jūdi, kā vecāku jūda vīram Madriellam.
Cik ir tāis jūdas ar viņu jūdas, un jūdas ar jūdas bērni, bērni
tēvu bērni, un ar jūdi jūdas un jūdas bērni, bērni
kā ar ledz ar klāru jūdas jūdas jūdas. Būtas man tā ar jūdi
jūdas, un ar jūdas, kā vecāku jūdas un ar jūdas jūdas
tā ar jūdas jūdas jūdas, lai jūdas jūdas jūdas jūdas.
Jūdas tonis novēlētā jūdas ar jūdas jūdas jūdas!

1955. 24. VII

Satiku sodru Kārli Kūžu Mervela un Barona jūdas jūdas.
Apturēja. Šis uākot vādas no jūdas Rastu. Sanktu, un biju
apņēma par ledz. rakst. un mādas jūdas jūdas, decembris.
Ērot nolēmuši par jūdas ar ledz un jūdas jūdas. Vai jūdas
braukt, kā man bērni? Sak, kā jūdas. Šis ar jūdas jūdas,
un jūdas māri par jūdas jūdas par jūdas jūdas. Būtos jūdas.

28. VII

Lai jūdas izdomātos vēl nelietas par mani ar jūdas, tonis
apņēmu sāru jūdas jūdas jūdas. Par kāda māri darba
izdomātos māri no izdomātos jūdas, bet kāda jūdas jūdas, to
ar jūdas jūdas jūdas. Jūdas tonis jūdas laist autors darbu,
jūdas jūdas jūdas jūdas jūdas. Būtos jūdas jūdas jūdas
jūdas un jūdas, kas ir jūdas.

Pasājis tā daži mēneši, tieši un netieši ar visu jauntērpesi,
 kā būs ar Tago. Man šķiet, ka "redaktoram" pašam šķīst
 neiznāst, ka arī Tago man uztāstā kā kņūpam,
 to arī ar visu tūkojis un publicējis. Kā ir vēlī, jo nādas, ^{ti} bez
 reālas, tūkošanas prasmes. ~~bet~~ Mans tūkojis, kas ir
 palāks, pasīpa un tik rausta. - Un tā tālā, ar Tago. Man,
 ka redaktors tā radusis, bet mani pētītā un mēģinājumi
 ir atvērta, lai pati būtu atvērta, jo "krievu jūras".

Es tomēr atklājos, pat būdams beidzot tad un redaktors
 radusis, un pamotes, caur to, radusis bijums, saka, ja, ~~bet~~
 strādājis un ar "Kritikā", nes ir tāda jūras jūras. Tas ir ar.
 Bet es jau strādājis ar bez ir tā, Tago ir mans kņūpam autors.

1905. novembrī.

Bija Richards Rudzītis, Arīen tās pat kā bija. Protams, ^{nīpa}
 ka gājis bija tās ilgi strādāts darbs - jērijums par Grāla teiku,
 jaunlaiku filozofijas un ideālu gāismā rakstis. Bet tas ir
 jērijums, ka lielu notikumu burvura jaudējumi neizņemti un
 ar to jērijums.

Rudzītis pašam tādāties iluāca ar Daktis Gēms. Lai
 gem ne mēģinī, ne gārsi salauzts un neizņemts, tomēr var redzēt,
 ka veselība redzāta. Strādājis par gāismā pētījumu trūda,
 kur neizņemti, pasājamu neizņemti varat kā ir tā.

Pagājīti daži mēneši, tieši un netieši ar visu pārticībnieku,
kā būs ar Pagori. Man šķiet, ka "redaktoram" pašam šķīst
nē, nāji, kā arī ar Pagori man uzt. šķīst kā Kūpīnu,
to arī ar visu tuboju un publicējis. Kā ir nē, jo nādas, ^{tieši} bē
sēstas tubošanas pagones. ~~bet~~ Mans tubojuus pūstā, kārt b
palūko, pagroja un tik rausta. - Un tā tāpat ar Pagori. Man,
ka redaktorū tā radusks, bet mani petertā un nē, pūstā
trāt valū, lai pūstā tūstā ar "xietna pūstā".

Es tonā vārtlūgo, v
vārtlūgo, kā pūstā ar
strādājis un ar katārtā
bet es pa strādāju ar bē
1905. novembrī.

Boja Richards Rūd
ka gāji boja tāds ilgi
jaunlaiku filozofijas un
jūstārot, ka lielu notīn
ar to jāpūstā.

Redaktora profesora tūstā ar Pārtis Gēst. Lai
gēst ne mēstī, ne pūstā salaukt ar nē, pūstā, tonā ar redpēt,
ka vesēlba redpētā. Kārtā par pūstā pūstā tūstā,
kur nē, pūstā, pūstā nē, pūstā ar kā nē, pūstā.

1905. 13. XI

Le Egle!
Loti atvainojos
dignāji par Rūdā
par Eglī un tā
ar īstānēja
at vārdā.
Romāns

Universitātes filoloģijas fakultāte izdevniecības kopā apņēma
 ar studentiem par 1956.g. tematisko plānu, apņemat m' iztirzāt,
 kas izdot m' lo nel saņemt izdot. Starp citu daudz pārsūnu
 kopā ar par Lermontovu, jau kiti bija Čodņinof, īpaši mana brāls,
 tulkojums, gan jo šeit tas laicija. Brāli it jautā, oļdrufi 'Grīdē
 Smidre un nel laji est'. Varot pa nējmat, bet gūt būst ko labāku
 jaunāt nēta to veici Rudolfs Egle. Par Lermontovu jēdof
 nēmu ar es vārdū. Z lali, ka kiti jē m' ja. var pārsūnu labāku tulkojums
 dot, tomēr lai nējāstējas. Pā Lermontova nē abi ar brāli daudz
 esam pēstī adojūdi jau no 1942.g. jēdot, tulkojumi nēsi vārdū
 radīti. Tam pēstī ar redakcijas vadītāji J. Jansons un Belodste.

Pālok: aistāveji Tēlji, kas tomēr tajā kā Boarons būtu jāizdot,
 ja sudrabvalis kas pārtulkojis, var nēdot Pēh. Rudolfs, kas no
 trindes mājā. Bajāzēti nējst uz pēlētā ar Čodņinu.

Pad nēvārti nēmāji par Čepi, kājē nēnēvārtis ir tā izdotāmu.
 Ce klāt est tulkojējs, kam agrākil tulkojumi un kas varot nēdot
 tos. Katrā jēnā tos saņāst izdot. Redakcijas vadītāji Jansons
 apņādof, ka to nēvārdot.

Jaunū studentu iestāji man, vai es varot apņāvēs Bterai
 vīkus radīt. Nēst vārdū, kas vīkus nēvārdot. Īpaši jaunāis
 Mejūta J. Osmāns lēti nēlēp un bēji pēlētā vārdū. Apņāvēs,
 estis, nēvārtējis. Man vārdū dodot (nēst vārdū apņāvēs), nēst pārtēcas,
 nēst brāli Rudolfa, ne man vārdū un tulkojā nēvārdot
 nēvārdot ar vārdū, bet ar mājo pārtē radītē, ko to
 vīlētā.

J. XI.

Pada loti rīdīta, ita negribeta, stina kārla māla

211

20-25 elāts.

in maigi.
to pēdēlums,
altūmas
Damas
ygrants

21465
Lernig

Lernigum

Tundus,

Kāi jau ir pētīti reti un to sen atkārtot. Gribot es tomēr būtu ar
ekspozīciju cēstā sakarā, bet ar to beidzot. Nierīši dzīvotāms šis
vēl pūstot labi turēt. Pa dūpai ar strādājat.

Patlaban laipnības un mīļuma ar kņiņos par latviešu literatūras
vēsture, rakstīšanas, kur ir tad objektīvi pēvēt. Agrā būs
citas un citas frontes, ar šis citas daudzuma nodarītis daudziem
pārējiem, parēji renovēti daudzi, niemūsiņi apgar modams jūkstījums.
Pāvēriam, Mallo, Būda, Pūdu, a. c. romantiski ar labi mākslinieciski,
spilgtas personības. To latviešu literatūras ar to nolūset. Ar to
gribot tāfād ar to parēji apgar smot, ar laipn ar to apgar smot
tā, kā šis to apgar smot ar to beidzot. Ar to Būda tāfād tāfād ar to
reparēti novāpats, pārējiem. Ar to parējiem ar to par

God. b.

K. Egle!

Latvijas Padomju Rakstnieku Savienības klubs ielū

Jūs uz **Prozas sekcijas paplašināto**
sanākumi veltītu

KĀRĪA ŠTRĀLA 75. dzimšanas dienai

š. g. „**26.**“ **novembrī** plkst. **18.00**

Rakstnieku namā, Kr. Barona ielā 12.

RAKSTNIEKU KLUBS

Kārtīgi jāpilda, un
Arī

Pada loti rīdīra, it tā regulēta, stīva Karla Ītāla
 gadnāšana. Teradurks Raut. laicīdas telpās 4 vai 20-25 eksēti.
 Rautuēlu parpammas, vairāk pāra Ītāla piederēje un māgji.
 An apvērsumi izpau tā, it tā jāpilda vārdy estu yfrot pēndums,
 pe dūra ul domas, ul jūds uas slat, lo vārāk. Itas oltu mas
 un jūmas uas. Neraprotu, kam kādas ofīdas sedmā dāmas
 jāntlo, ja uas plūsmas, lai uas uasof. Pētītū, ja ygrāto
 pāis rautūku, ka tas bēfa. Pār ū m.

26. XI

Pārjā pēl šūdefa lūpā. Norunāpān vārāk Van justhūdu,
 lai pān vārt vārti uad to sēu ālejos. Gubotē, tomēr bēot u
 cīlsvācīku cēfātā sakarā, bet arti bēpēt. Mierī dzīvodams šū
 vēl pūdoty labi turētis. Pa dūpāi an šū dēpēt.

Pātlabau lajosies un dūfūmā an kējosies pē latīetū literatūras
 vēsture, vārtīšanas, kur an tad dūfūmā yveeret. Agrān bēpēt
 cīhā y mās frontes, an šū cīpas sēuā jūmā nodarētis, dāpīer
 pārtūle, pārtē vērōvētēdams, nēpūstī yfāt mōdams jūktājūm.
 Pāntēam, Māles, Būda, Pūdy a. c. romantī est labi mārtūmā,
 spūltas pēsmības. To latīetū literatūrā vārāt nollūset. Bēpēt
 gūlot tāfād vārt pārtī yfāt mōt, uallūst est vārātūm, yfāt mōt
 tā, kā šū to sēpētēt an vārēt. Iti Rautis tāfād bēot pārtūk
 nēpārtī nōvāpāt, pāpārt. Uvā vārtīsēt vār vār

212 sociālais un valsts, ko viņa darījis unaf neapziņot. Tā
esot gļaudis.

Par mūsu tajadejo, padomju literatūru, mākslu un muziku ir
izsakašs loti marli, nīkēti. Es vērsot tie papastit neā tādā,
ar ko vērtu lepoies. Ne literatūrā, ne mākslā, ne muzikā neesot
parādījis neieus kaut cik spilgtā talents, tikai tādi mārgli. Bet
vērsot saprast, ar ko šogad diapharā decade mēs vērtu lepoies.
Atkārtot "Grodertsevas Siluātos", neieus lugasturēgot, ar ko
parādīt mūsu nacionālo, īpatnējo, latvisko.

Harpetis, vārds, loti marli īstēcas arī par ceļojumu Jureiču (Zīdus),
kas 1940/1941. un arī vēlāk sāmsajandējis rakstus. Vienu stāstu par
Erdreli kocijāt īstēcas un citus daudz sastipojis. Bet esot
neizpēta. To viņi šis celst jādūma, lai vērtu ir, kādas vērtības
vēlantas literatūrā.

1955. 5. XII

Arīju šodien otrā pilsetes slimnīcā, kas nu mainā klīniskā,
19. nodalā, pie Jāņa Medema, kas to padu vodu īstēti, kā soditē
mēdz teikt (untānī), patsi vērsotādams, par ko šod, tāpat uz
amūstijās, jāemata no iitilim grēklim noskaidrot, nedēlas tūs, kamēr
mājas pārbrancis un vērtos bījot. Bet vērtība, īpasi jūd, tūtal
saberīta, ka tūlī šodit slimnīcā, kur nu jāpē. Grēklim šodit
Rakutu. Sārcēta arī pūlot vīnu ēstot darbā, bet kad mē

213
eski lida mēša atgriešot operas.

Pēc tās ilgu laiku satīšanās mums abiem tomēr bija tik, ļoti
kļūstoties, ka jutāmies dziļi, ļoti atgriešoties. Arēji medeni cūmā
nav uzaug mānījies, nav uzaug jaudējis no sava dižā Rāthma,
ka tas ir ar citiem, kas lida mēša pat rāthofloti. Arēji uzaug nelidās,
uzpūšies var papēt spīgtas izteiksmīgas, būncaunas alis, augsts pūris.

Esom uzaugami viceps, ka tu esi pūnājis, arēji rāth,
kad pirmāis pūrtēgums apūnājis, „jūtas tūlīnāz pūsi veselāks. Nomenklojē
teis, bet manā rāthāthāthā, un es tolasā neatradu. Gājū ar pūris uz
Pūrtāthā, tu dēgāthā bibliotēlas mīris nav. Pūrtāthā uz Pūrtāthā bibliotēlas,
tur pūrtēca, ka tādas mīris uzaug nav, ir tā kā jom. Allad. Pūrtāthā
damentālā bibliotēla, Kōmūnālā ielā 4. Gājū tu un pūrtēca pūrtēca,
Kū es te vare tu rāthāthā direktorā Karli Epli. Pūrtēca, ļoti pūrtēca
darbūnāces, uz manā mīkai pūrtēca, ka tāda te nav. Mums ir direktorā
Lepūrt. Kū es te medlējot kā uzaug nav. Man pūrtēca velaki un
basles, es metos tā kā lauda. Un tā man uzaug uzaugāca no
tā sānā. Esom ļoti, ļoti viceps, ka tu esi tomēr manā uzaugāthā.

Medeni, rēpū, nojūrt. Pūrtēca ir, tā kā mīnutes 10, pūrtēca, 50 t
pūrtēca, lai medeni uzaug mīnāth, un tad tārtēca pūrtēca. Medeni
pūrtēca, tū gūrtot drīzārtēca un tad uzaugāthā pūrtēca. Pūrtēca
pūrtēca. — Būrtēca, tā kā uzaugāca. Kōmūnā tomēr ir Kōpūrtēca
un tārtēca uzaugāthā.

1955. 14. XII

Jan 8. gaduīja, kamēr biālis atdaps Raiņa kapos, ^{17.} ~~18.~~ tk
 neceļti arī 5 kņas no mums, ka rēsi uenaraja atpūti, ka esmu
 Jaudēji vpa. ~~17. decambri~~ ^{Nupat 7.} valstā ar 15 gadu no tā brīža, kad
 aizgāja no šīs pasaules ar mūža tēvs. Ir apmierināsi mūža gūnās
 51 celma ar pēdējā, esmu palicis vairs tikai es un tēva biālis
 Jūlijs, ar jau pē 80 gadu. Jaukotā vāsi ueladtk tigriski
 nerijot kā vecuma, kad ir apūtāt, sarejts jau tejt, paliek maģis
 tēvīnuj.

17.
 1955. XII.

1956. gadā

215

Nejēdzīga papjūkstība, neliela un tukšuma pakule, kur viss pastāv
tikai no vielmotājami nelaimīgas plātīšanas, lieklas!

Tomēr šī gada vakaram un jaungada beidzot notiek tikai ar
atpaukti un plānām, kas tā sarāpoti, ka vērtādes šķiet tājas kā
muulajā un pēc ražja darba vairs vairs notiek. Kad šī papjū-
kšana ir pabeigta, vai domas samapstāpās?

1956. I. I

Pajūkstības rašanās samācme. Neizma spērto samērā interesanti
un betpatoģi, ar labu literatūras pārziņotāmu šī temata robežās.
Pārsniedz daudz išteicās, padulot gan vērtīgas domas, gan arī tiros
nīklus un aplaunības. Piemēram, A. Jūpulis norādīja uz V. Pēdriņa kā
genialitātes vēstāru, ko iekūnēs var ~~pa~~ pētīt par varauju un
mācībās. Bet arī šī. Varju varām iekūnēt, kam šī betpatoģi un
išteicās volmas, kaut gan pēlēt utīnām utīnām uelvarām.

"Karoģi" ~~šī~~ paš. gada publicētās poēmas uelvena tūdu
vērtēģimū uelēģūt, lai gan daudz šī tāš atģģūt uz ideoloģiska
pamata.

6. II

1956. gadā

215

Nejēdzīga papjūkstība, neliela un tukšuma pakule, kur viss pastāv
tikai no viedomājami netaisnīgas pārticības, lieklas!

Tomēr šī gada vakaram un jaungada bērnu notikums tikai ar
atpūti un jautrību, kas tā sarīzoti, ka vērtības šķiet tajās kā
mūļāšanās un jēl rājīja darba vairs vairs notiek. Kad šī papjū-
kstība ir pārsniegta, vai vairs samapstāpās?

1956. I. I

Pazīņi dzijas saceres samācīme. Neizma spērto samērā interesants
un betpatojs, ar labu literatūras pārziņāšanu šī temata robežās.
Pārsnūts daudz išteicās, padulot gan vērtīgas domas, gan arī tiros
nīklus un aplaudības. Piemēram, A. Jūpulis norādīja uz V. Pēdovīša
ģenialitātes vēstāri, ko iemūnēs var pētīt par varāņu un
mācībēs. Bet arī šī. Darps varam iņmāntot, kam šī bērnu un
išteicās volūnas, kaut gan pēlēt vītrām vītrām uelāram.

"Karoģi" ~~šīs~~ paš. gada publicētās poēmas uelāna tādā
vērtēģimū vērtēģit, lai gan daudz šīs tās atkāpēt uz ideoloģiska
pamata.

6. II

Tullustāji rakstāme. Referē III. Kalve par šīla problemām A.
 Lyža romānā "Plāna mitoloģis". Referāto saucēta labāsi interesanti,
 kā arī pārāk sadaurinātā lotā matemātika: paēda atgriešties vērdus,
 laistis, epistēty. Pajee rodas atjuri atbildeini, Nevaru nekadē pēlēt,
 ka A. Lyža Aty valstāty. Pajee jzales pladitk, Par tāimī daudzo
 gadzjēnos ir pārāk naturalistis. Pkancu veslu viltini plūstēni,
 kas š apstiprina. Manam atboulim pēlētā A. Panga un cty.
 Pīkai daži unuotāji lomuā ctyēti.

8. II

Satikos iplēnīcētā ar Pēterī Gondoru, kurā vāpētā jau no
 1897. gada, kad gājī pīmu pīmu solā, bet mētē bēty kārjūklmācēli,
 Odpluas mājtā. Vērt pīntā loti māistī gmet, Odpluas pīlī un
 pūles uppētēji, kas atējtē solotājam P. dīnāim, vīpēt mātē baltim
 pīē pluas. Sadreū atītal epīmuāpētēis i jār tēm, i jār Sīm
 lāstēm. Vīpām vīlāunfād bīty 80, man 70 gadu. Ar tās atē-
 vīvūtē, ka alī vēcēllī ar vīdām mājtā lāitēm epām pēvītī
 un veslī, kas cētī safadās, un sātīllāunē.

Vīpēt jūt, kāi brāun pē vīpā cīlūā. Bet es epām vīlūā gēn
 nēkad vīvām pāpētētēs.

Prozas rakstus savstarpēji. Rūp. saimniecība. Aizpūš un
padarņojas. Ar tu gara uabardība, kas dažbrīd izskau, tur 40
dabrotis tikai uz tūkstas partēijas brāps un pdomāšan, ar itiem
saprīcīdīdām. Vieni J. Nīche un V. Kacena runā labi, ar deļļam
stingri kūtēdā ~~domā~~ vomaus, un jos stāstus. Un pamatoti.

28. II

Daudz raksta mīruši Poma japa strastne. M. Gērtis,
vairākuma uāp, man jrofo. Poma atrastne tā vēlējūst, lai
ar mani ar ppruotēs. Ar ~~stā~~ ^{novērtē} mīrtās apļstīm vārdi momentī
dzejūda kprē un dar, vadē. Gandzi vārdas Poma jārpat un par
jenu uovēte. Nevarēti īstullo vārdas prastēdromu un dprēs vāpēs.

2. III

Priju kūtīdas seceļas sēde. Runāte tikai par kūtīdas apļamāda
vai pārdēdējo padomju literatūru. Pūte ugtājos un norādīju, ka
trāpat actuals paktājos u literatūras vārdnes paktājos, kas ar
jāprrātā. Kūtīdai jol tā jūkavējas un dējūtōi jēvēte.

12. III

Pāboja vīna ugtēdā tulkošājos seceļas sēde, kūtā ar nolūku
salīstas 2 tulkošājos. Vīna (saurē-lyda), ko elstmat, oho (M. Silbrīde)
ko nojākat. Protams, ī jām sausi-lydai pļēnāmī tulkošājos, bet
tajē jām Silbrīde uav sābji jērojāta.

21. III

Prozas rakstus raksturo Raut. saimniecība. Arī šajā un
padomju. Ar tu gara uzbūvēta, kas dažbrīd izkļūst, un ar
izņemot šīs un tādās un tādās... un pdomāšanu, ko šķērsm
... un šķērsm labi, ar šķērsm
... un šķērsm. Un pamatoti:

stāstīti. M. Ozols, ar
stāstīti tā vērojums, lai
stāstīti un šķērsm momentā
... un šķērsm un par
stāstīti un šķērsm šķērsm.

... un šķērsm par šķērsm un šķērsm
... un šķērsm un šķērsm, un
... un šķērsm šķērsm, un ar
... un šķērsm šķērsm.

... un šķērsm šķērsm, un ar šķērsm
... un šķērsm, un (M. Silbriede)

IELŪGUMS
ПРИГЛАСИТЕЛЬНЫЙ БИЛЕТ

... un šķērsm. Protams, ir šķērsm šķērsm šķērsm, un šķērsm
... un šķērsm šķērsm un šķērsm šķērsm.

21. III

GODĀJAMĀIS BIEDRI

K. Egle!

LŪDZAM JŪS PIEDĀLĪTIES

TAUTAS RAKSTNIEKA

ERNESTA BIRZNIEKA-UPIŠA

85 GADU JUBILEJAI VĒLTĪTAJĀ VAKARĀ

PIEKTDIEN, 1956. GADA 6. APRILĪ PLKST. 18.00
KR. BARONA IELĀ 12

RAKSTNIEKŪ SAVIENĪBA

УВАЖАЕМЫЙ ТОВАРИЩ

ПРИГЛАШАЕМ ВАС НА ТОРЖЕСТВЕННЫЙ
ВЕЧЕР, ПОСВЯЩЕННЫЙ 85-ЛЕТИЮ СО ДНЯ
РОЖДЕНИЯ НАРОДНОГО ПИСАТЕЛЯ

ЭРНЕСТА БИРЗНИЕКА-УПИТА

6 АПРЕЛЯ 1956 Г. В 18.00 ЧАСОВ,
В ЗАЛЕ ССП ЛАТВИИ, УЛ. КР. БАРОНА, 12.

СОЮЗ ПИСАТЕЛЕЙ

ko nozākat. Protams, ir jām sausa - gādājam
tagad jām silabide un gādājam jādājam
21. III

Pulvotāji raksturo. Refere m. Kalve par šīla problemām st.
 Lyža romānā "Plāna mācības". Refersats saucēta labam interesanti,
 tikai pārāk sadaurinātā
 lēnība, epiteti. Pajec rokas
 ka st. Lyža Aiz valstī
 gadījums ir pārāk uztura
 kas ir nepatīkama. Manam
 Pilsai daži muotāji smi

8. II

Satikos iedzīvētā
 1947. gada, kad gājā pirmo
 Oļģenas mājā. Arī mā
 jūkas uzzīmē, kas atējis
 pē rēnas. Sāpēn atēn
 laskēn. Dņam valkams
 vānti, ka abi vēculli
 un veseli, kas reti sapad
 Arī jūb, lai braven p
 nelad vānu raksturo.

23. II

Pajm raksturojuma. Samāktēti ap
 120 cilvēku. Satikos ar K. Krāpju, J. Niedru,
 Fr. Rūmīcku, V. Brandu, J. Indrābālu
 u.c. Indrābālu aicināja lēt
 uz Oļģasof. institūtu, kur šobrīdām vānu
 satvēriānā ar studentēm. Sam vānu
 esot traki nēpauki. Bet es vēnāroju, jo
 man vānu raksturojuma dāks.

5.6.15.

W

Bajin Todien pe E. Bergman - lytta. Vad vel sauta oprefts un
 labrat gub varuotas, lai sau pats dandy uenar unat. Puroles
 varok pe itabu, yskamag. Palajoks, palkausokas radio. Piceso
 par apmenclojumu. Aterauos tas denuas, kad vob darbofas
 C. Blotem centrale, Poyne eta zis; doroja lablot. telpas. Nu vortan
 apstolo, kadus.

5. IV 56 y.

Rausti. Saucenla sarisojums E. Bergman - lytta par jodu.
 Proteins, un parda nau, vecluma nenjens nalamj veltus no itabas
 dandy nuntabes. Saucenla ap vob elueta: Zantuneli Ki Kioja,
 J. Niede, J. Sudrabalys, Fr. Rionovels, V. Brans u. c., molotaji
 un raduneli. Referatu lasa trafareti, bati V. Osipa Sudrabalys
 jukelot Rgas vedes. oututa pe studantu, vort acma man
 lody, jostnam erit uvevili un nepotokami. Pout udraucen, gub
 atrak mafas lout.

6. IV.

Piemieru todien atņinēt Ernus Poulas aizvadīšam un
saldīšam blakus dzeguļiem, viņas dzīves draugam Poulu Jānim,
tagāc atņinēju te.

Paradīstāji diezgan viāvs pulciņi, cilvēku 50, lai gan publicētāros
vēlma, kad un no kurienes viņi iznāc. Mātes Jāņa laikā tie neapņēma,
jo aizgājējs vēlēšanos pildot, visu bija apņēmusies apturēt 2 mācītāji -
mācītājs Kristofors un Krievs, kas sava draudzības jūsmu un
izpildīja. Ja būtu aplešāmas diena un tunda atulātā Jāņa,
laikā, īpaši jaunatnes pieplūdums būtu daudz lielāks. Bez mācītājiem
no aizgājējs atvadījis un pēdējos mēsešos nodarva Jāņa Aladama,
Valodas un literatūras iudīta Jāņa Jāņa prof. P. Dāle un es kā
ilgādys un tuvs viņas pagopa. Mani atvadu vārdi:

„ Pūs lielās un dziļās mīlestības loms, kas aizpūtās 1901. g. Lieldienu
laikā Cēdīs, tagad tasmi pēc 55 gadēm, šai jaudē te un is noleđys.
Paragaram tuvojoties, marta mēnesī sēdūt viņa Jānim, un
paragaram tuvojoties, tagad marta mēnesī mēs esam noleđuma
licēdēdi. It da līdēim to tā būtu romērojis, lai vēlēdy parīdēt
šīs mīlas nejudos vēstīdē, nojīnīdē, parāsarīdē.

Loms is noleđys dimēdē, dzeguļa Poulas un viņa dzīves
biedres Ernus Poulas, mūžā gūdyes, bet pati is dimēdē
būnīdēdyā draudzība un sadarbība, nevīdāmā mīlestība,

Kas tik krāsni zaigo dzēniada dzija un viņu alu vēstu lu
apmaiņa, mirdzēs jaiprofām, kamēr vien kamēr latīniskais vārds.

Jaunā tikmā Švētās Petēros vārds, kas no pēdē vīnā
papētāmās biža ievēsi tik daudz biju un daudz pārticīvojamu
Poulla dzīvē un dzija, īpaši abai šūņi vārdus, ko varē tie
kāda dzija:

Kur girdi nājo klusa laulē,
 Kas tam nāgirdatūdara,
 Kas mīlību katiem dzim mētis
 Kā kāda debesīga vara.

Godotās, pomu, kamēr īpašu bija leats kopā būd, aizgājēja
 in aplūmojoti un mētījini dzjūdu ar to kluso laulē, var kam
 vīti bija dāpējis, kuantolama līdz ar viņu nezi dōm pilnūju.

Tajāst vā Poulla Jāna kvēlās mīlas unus, viņa dzīves
 biedrās, švētās neaprobežotā un neizpildotā uzpūrēdātas
 dzēniada labā palīka remānija līdz pat viņas ilgās dzīves no-
 gājējam. Loti labi apņēdāmas grūtības, kas viņu saņāda
 turpmāk, pret sām viedējo grību, jaunībā vīst bija izšķirsmes
 un nesāulidāmas gāja to karītas mēlības ceļu.

Kā jaunay, ievērojamu mēlības piemēriem, sām
 dzīves laikā, švētās Poulla jāudēja, kad viņa bija

vēl pabūs gēla gados. Tācē no vaf' uppatēš gētas vīra
 nedad uas uovēpūks. Kā Kozma Vagnera, dzejnieka Poulu Jāna
 diavānātajam Maņi meistarām Richardam Vagneram dzīvotē lēdž,
 tā ar' Invertone Poulu lēdž pēdējam džas vīlēnam dzejotē lēdž
 Poulu Jānam. Džos laikos un vīros apstānlos vīra ir pabrūzē
 uyticēša pēras vīrs džeiki un jaunības volijumam. Vēl uesaj, kad
 gēti to atlāim, vīra vārošim redzēt pē vīr Maņa, gēra tīpim, ugalantē.
 Ak personiži tīrošis, uē vīstā kē man uas gētojis vīra vērot vīstā, u
 jaunībūdu. Džes, pūks, džes, atpīšēna, lai do tā pūldž, vīra para-
 lēpē vīra mūžē. Džas vāstina džasības bīpa tīpēs, uemaiņošas.

Kad literatūrvēstis un literatūras gēnāte uinas plāstāk par Poulu
 Jāna dzīvi un daiļradi, šo cetrāpē pūstās Cē. jaunāms, veltak Poulu
 mūža lēdžātīnes uemaiņošas eildemum uemāris pūant uemāroto,
 pūncēši uemāroto. Džas pūdošā volla un vīstā vīrs bīpa tā, kas
 dzejniekam atnālošē cēram bīpēs un vīra drūmajās skūobas
 dēntas.

Līde vīllē un gēišunū vīra džeikē dēlpa meitīka Karmanter.
 Bet kad Invertone Poulu, dūz vīra džes draugu pūdošē, pūlita
 vīra u maņo uemāntē, vīpaī vīlas lēti gēntas dēnas. Pūmē,
 pūlūdama uyticēša džeram džes upelemam, vīra upeju-
 vēdamās, lūrgīmi darbošēnas, vīra atkal pūmārošē vīra džes
 omāgūm, pūadīja Karmanter vīstā džeikē, gēn tālu no
 džes, oaulāmajā pūmārijā, un dāudžus gēdus vīllējās par

maģetelu jautā, kas aug tā īsti latvietis, kādreiz viņi apce-
modāmy un sareģitānāms ar zem veemānū pu latiski. Šava
sarga stīpuma Ernestine Poulka uklad uzaudeja, kad pēnāca
joke par Karmāes jāsagto nāin, kas viņas tā mātes oidi isleja
vāktu sāpju smeltzi, šimā mānūļa jāsagto ar šo maģo
jaukējumu ar lielu niem un jās sagatānāms.

Lai ir bijušas grūtības, maģi jās jās jās un trīcēni, saģa-
lādama dīves pīdli lōz pat oimam veemānū, ar jās jās vīamūn
tos ir jās jās jās. Caur jās jās nās jās jās tūstān vīamūn,
bet veemānū tū dandy jās jās un vēstību, melnāms ar vīamūn
veemānū mī bēdīnā. Kad es aicmānū nās vīamūn dīves
bēdīnā, uzraģitot plādāms atīnās par vīamūn dīves bēdīnā,
Ernestine Poulka lōz vīamūn no vīamūn, kas atīnāms mī vīamūn
dēnā. Pat ir dīves un vīamūn, lōz vīamūn vīamūn (Latvian
Mēnesvārdi). Arī tū vīamūn jās jās vīamūn atīnāms un jās jās.
Apbūms eicmānū ir vīamūn dīves, vīamūn vīamūn.

Man ir bijusi izdevība ilgus, ilgus, tepat pilns 50 gadus
turēt idēnāms jās dīves mī vīamūn un jās jās vīamūn, jās jās
dīve jās jās vīamūn, jās jās vīamūn šos jās atīnāms
vīamūn jās jās vīamūn, ka jās jās Ernestine Poulka
vīamūn jās jās vīamūn, kas jās jās vīamūn,

patas literatūrā uzskatāmā, tā ir mums, tā ir estētiskā
tautām, atļauj aiz sevis saistīt plūmju uz ardiem laikiem tā tīras
cildenas personas.

Lai un viņai klusa atklāta ē lūgās mūsu lielajam mīlestības spj-
niedam, kam viņa bija tik dārga, un kas viņai bija tik mīls, un
kam viņa palika uzticīga līdz pat sava mūža noslēgšanai.

1956. g. martā.

Šo atvadu vārdus nūjinašu esmu nodevis
mūsu bibliotēlas rotaslietu nodaļai.

[Signature]

Valak Jk, nākamā klade,
kas jāta ar 1956 g. g. 1. l.

224

F. Dysona 3, 13, 18, 27, 75, 82, 84, 108,

K. Sualke 3, 5, 8, 10, 11, 17, 18, 20, 21, 24, 27, 29, 38, 58, 61, 64, 69,
71, 72, 83, 105, 109, 171, 211,

F. Lagde 3, 5, 8, 10, 11, 12, 17, 26, 34, 60, 82, 96,

J. Rudzitis 3, 9, 10, 17, 18, 20, 29, 52, 75, 81, 96

A. Brufudere 5, 8,

P. Jpu - Bernane, 5, 8, 9, 10, 84,

K. Jekap 7,

L. Bergant prof, 7, 12, 16, 90,

Eliza Klione 7, 71,

Valdis Grenko, 7,

Lejas-Kronis 7,

Rudzitis, Helmars 7,

Stens, Kernanis 7,

Blannanis, Rud - 8, 13, 200,

296

Künze K. 8-9, 58, 59, 62, 75, 190, 204, 207, 218,

Roze, Jul. 9, 18, 75,

Jocan, G. 9, 11, 34

Karlson, K. ref. 9, 18, 84, 90,

Gyus, J. 9, 18, 18, 58,

Calks, Alexander 10, 13, 18, 20, 52, 83, 92, 95, 96, 161,

Grandson, W. 10,

Dale, Austria 10, 75, 161,
Dale, P. 219.

Cuikie, Montpalo,

Predelis, A. 11,

Rudzitis, Richards un'alla 12, 18, 27, 96, 144, 169, 208,

Cedulrad, K. 12, 13, 18, 96,

Solis, Jermis, bialens 13, 89,

Lidena, Austria 13, 34,

Jakob, Alma 13, 17, 18, 60, 68, 101,

Balthusson, K. 13,

Jesko, Valdis 13, 66, 89, 96,

Berghalve, Anna 13, 18,

Arjas, P. 13, 17, 18, 27, 69, 75, 95, 96,

Kyble, Giza 13,

Kyble, G. 13,

Johanson, Andrep 13,

Juon, Aleksandy 13, 18,

Rubacis, K. 13, 18,

Emanuel, P. 13, 16, 20, 21, 61, 66, 69, 95, 128, 201,

Joppes, M. 13, 75, 201,

Daubergs, V. 13,

Dravon, K. 13, 18, 61, 66, 75,

228 Wiza, S. 14, 215,

Fyrens, 14,

Stals, K. 15, 41, 62, 64, 69, 70, 105, 211,

Gontzels, J. ref. 16, 34, 69, 167,

Edus, O. 15,

Grubler, P. arduo. 15, 33,

Strauberg, K. 15,

Kuya, J. 16, 47,

Kudde, P. 16,

Patmanig, M. 16, 33,

Silis, Julip. 17, 18, 62, 129,

Randive. 17, 18, 26, 34-35, 83,

Groyere, Ophop. 17, 18, 35,

Zele, Rudolf 17, 18, 26, 47, 85, 139, 148, 154, 181, 198, 209, 214,

Evans, Adolph 17, 18, 42, 49, 75, 85

Levin, Knut 17, 18,

Shantz, Karlo 17, 18, 129,

Harjona, Anna 17, 18, 75,

Grenro, Kalle 17, 18,

Pernat, Mä 18, 18,

Eglitis, Andrijs 17, 18,

Petersons, Julij 17, 18,

Vanadzons, Nikolajs 17,

Spilleja, K. 17, 18,

Andrijs, Jans 17, 61, 66, 82,

Benjans, Astors 18, 71, 105,

Grenro, Valdis 18, 140, 208,

Branda, Antons 18, 69,

Messing, J. 18, 45,

Udops, Pauls 18,

Jansson J. A. prof. 18, 46, 75, 90,

Perlepe, L. 18,

Egisto, Anders 18, 46, 57, 62, 85, 89,

Edvass, Karl 18, 40, 84, 85,

Blundrup, Kirke 18,

Baumann, Art. 18,

Jøse, Clara 18, 59,

Paudin, J. 18, 40, 161,

Karlsma, Astrid 20,

Pulem, Milda 21,

Fallip 21,

Brunder, A. 21,

Lindemann, Ed. 21,

Baumann, Fritz 21,

Ustals, Jozeps 22-23, 33, 105,

Purapulle, J. 24,

Kermane, Hona 24, 71, 83,

Ukuna, Ingrida 24,

Pona, Velta 24,

Turpene, Inaus 24-25, 205,

Landorņa, A. 25,

Maurina, Jenta 26, 34, 37, 59, 90, 96, 123,

Janusdrabova, J. 27, 108,

Maloti, A. 28-29,

Evale, A. 29, 75, 81,

Unaus, J. 30, 38, 81, 83, 95,

Ustolova, Jekab, 33, 105,

Špilberga, L. 34,

Estere, F. 34,

232

Jura (Cinova), Maata 34, 59,

Abele, Alma 34,

Lejunt, P. prof. 34, 154, 167.

Hadnot, P. prof. 34, 200,

Belyus, H. 34,

Vstols, Hugo 34,

Bredmanne - Skjole, H. 34,

Garute, Lucija 34,

Lilpsala, Jura 37,

Gron, Teudis 37,

Niedra, Aida 37,

Pouma, Jura 38, 148, 186, 217, 219,

Epofis, Jura 40,

Balthjennant, Karlis 40,

Dzoluus, Alfreds 40,

Arjuzofa 42, 70, 84,

Paulovici, J. 42, 49, 144,

Vitols, Indriks 43,

Ubele, E. J. 46.,

Rozplava, K. J. 46.,

Roberts, L. 47,

Saulstis, Bruno 50, 59, 60,

Volstap, L. 54, 150,

Sterve, Olga 58,

Jugenevca, Abgara 59, 60,

Laura, Fida 59, 149,

Jelovskis, H. 59,

Kadits, J. 59, 60, 66, 84,

Sodums 60,

Cedris, Vilis 60, 74, 75,

Barda, Paulina 60, 71,

Arzte, P. prof. 61,

Zivert, dl. 63, 89,

Adamsen, Eurz. 63, 69, 81, 83, 95,

Kirchentein, t. 65, 161,

Pyripulus - Lytta, 2. 66, 204, 218,

Armbey, J. 66,

Caune, P. 66,

Karyan, Art. 66,

Apotis, J. (Kolumbianer) 67,

Pluss, K. 67,

Plussa - Grante, 2. 67,

Malta, N. 68,

Kilut, P. 68,

Gulija Pirdis, 68,

Kristofa 68,

Apelips, Am. 75,

295

Ramin, J. 70, 203, 211,
Zaitis, Janis, 71, 84, 105,
Stebiste, V. 71, 75,
Gulbis, J. 84,
Rembolde, Lauana 71,
Eglitis, Viktors, 71,
Vina, Hilda 71,
Smilgins, Ed. 72, 107,
Veselis, J. 74, 83,
Medanis, J. 74, 212,
Kojtas, J. 75,
Grauborn, J. 75, 105,
Caune, Alberts 75,
Strupkis, W. 84,
Aitars, G. 82,
Ludvins, J. 82,
Kroderis, A. un R. 83,

270

Brusabarda, E. 84,
 Karkhu, it. 84,
 Kundera, K. 84,
 Kalnau, Janis, Kump 85,
 Vanovsko, J. 85,
 Vecozels, J. 85, 110,
 Jalsto, Pr. 85
 Revela, J. 89,
 Andru, it. 106,
 Strambes, K. 100,
 Pukys, Gdm. 95,
 Uptis, Ind. 120, 154, 161, 166, 211,
 216,
 Depe, D. 124,
 Andru, K. 130,
 Janis, K. 140,
 Spilberja, L. 137

Prus, Jox. 105,
 Kalnau, Alf. 148, 171,
 Nomalis, P. 154,
Uzija Na sard ar 155.

Graunau R. 162,
 Madenau, J. 185, 207,
 Cedros, D. 193,
 Selvys 197,
 Kalnau, D. 200,
 Siltmors-Siedris 200,
 Legros, 200,
 Indrabaldas, J. 203, 208,
 Uzans, Ind. 203, 215,
 Mikits 203,
 Barous 203,
 Danay, Jul. 204
 Inmanau, A. 204
 Abizos 204

Kagee 207, 209,
 Hermontors 209,
 Smide, A. 209,
 Osmaus, J. 209,
 Jangou, A. (Jdau) 209,
 Sellip 209,
 Magore, J. 210
 Silow, Sr. 210,
 Keptis, J. 210,
 Tibbey, J. 210,
 Abel, Alma 210,
 Benjha, Gault 210,
 Baida, Fr. 211,
 Pouma Jones 211,
 Grigulis, A. 215,
 Rudow, V. 215,
 Kalix, M, Me,

Andow, P. 216,
 Kaceua, P. 217,
 Wiedes, J. 217, 218,
 Egenwa, M. 217,
 Rurmuks, Sr. 218,